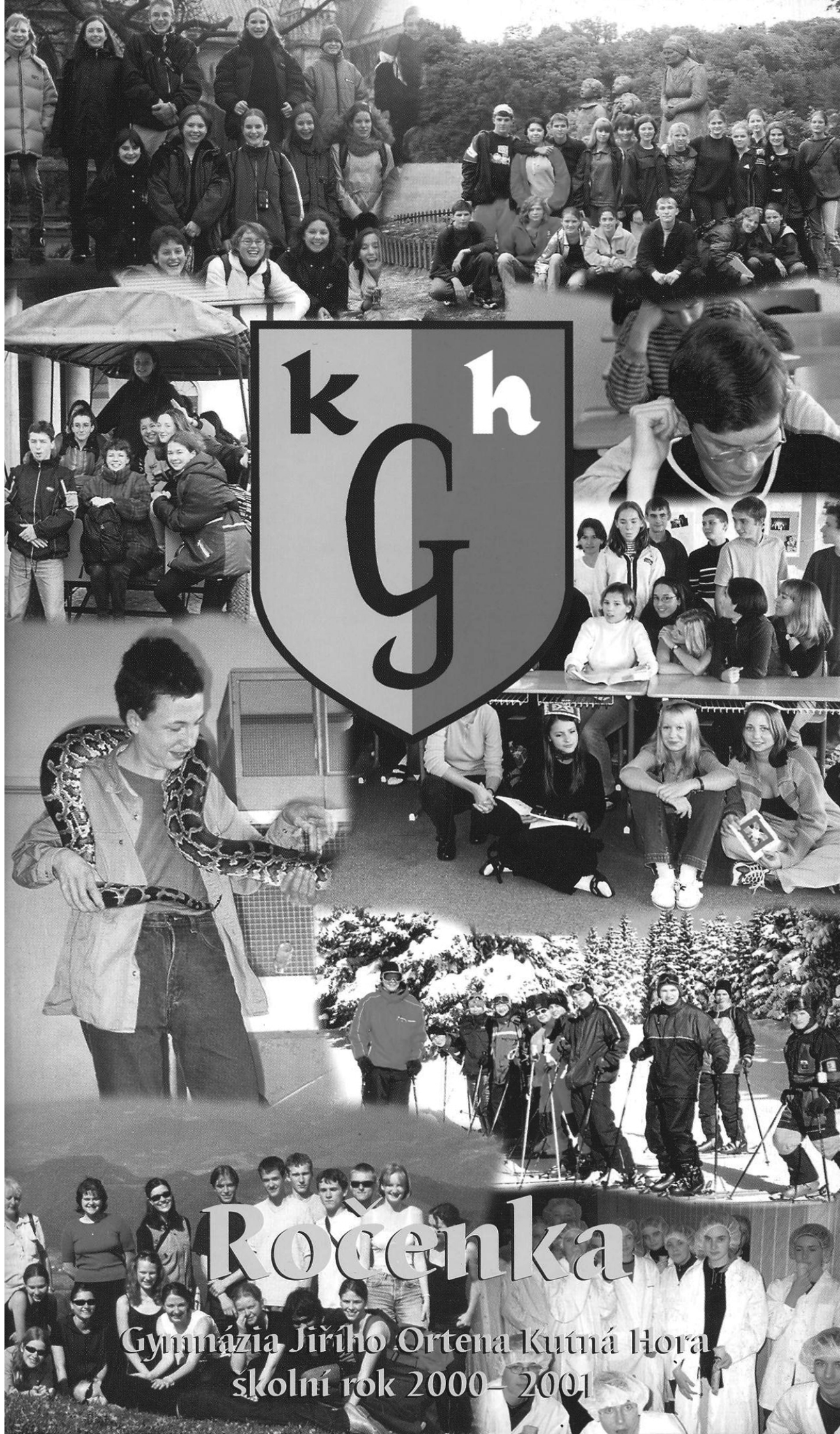




Ročenka

Gymnázia Jiřího Ortena Kučná Hora
školní rok 2000–2001



Úvod

Takřka uprostřed školního roku jsme vstoupili do nového milénia. Pravda, bez velkých oslav, zato plně ponoření do víru nejrůznějších akcí v oblasti kultury, sportu a zahraničních výměn. Tyto aktivity se staly již trvalou součástí plánu práce školy a doplňují a rozšiřují klasickou výuku ve školních lavicích. Do jaké míry naše mimoškolní kurikulum ovlivňuje zájem rodičů a dětí o budoucí studium si netroufám posoudit, v každém případě poptávka po studiu na Gymnáziu Jiřího Ortena se rok od roku zvyšuje.

Školní rok jsme začali s historicky největším počtem studentů. Plně jsme tak naplnili kapacitu 18 -ti třídního gymnázia, a to jsme zdaleka všechny uchazeče o studium neuspokojili. Budoucí vývoj bude však i nadále záležet nejen na našich schopnostech nabízet kvalitní a náročnou výuku, ale také na celkovém postavení gymnázií v naší výchovně vzdělávací soustavě. Současná obava z rušení víceletých gymnázií nám paradoxně přivedla i více zájemců z pátých tříd. Naštěstí původně navrhovaný útlum tohoto typu školy parlamentem neprošel. Bohužel, spolu s tímto sporným bodem byl odmítnut celý návrh nového školského zákona, i když obsahoval řadu pozitivních rysů a v mnohých směrech směřoval vývoj našeho školství do budoucí jednotné Evropy. Paralelně s návrhem školského zákona vznikla i tzv. Bílá kniha, která určitým způsobem naznačuje vývoj našeho školství v delším časovém horizontu. Nicméně, širší uplatnění jejich myšlenek musí najít oporu i u našich zákonodárců. Letošní studenti prvních ročníků se tak ještě státními maturit obávat nemusí, v každém případě snahu státu o evaluaci škol na základě jednotných závěrečných zkoušek většina gymnázií vítá. Jsou si vědomy svého silného postavení elitních škol, škol, které v první řadě připravují své studenty k vysokoškolskému studiu. Orientovat se jen na tento cíl však správné není. Mnoho nejnovějších zahraničních studií dokazuje, že mezi nejnütnější vlastnosti, které by měl absolvent gymnázia získat, patří schopnost týmové práce, tvořivé a aktivní myšlení. Dovednost plynulé konverzace ve dvou cizích jazycích by měla být samozřejmostí. Zatímco výuka cizích jazyků má v našich učebních plánech poměrně dostatek prostoru, dotace ostatních hodin je na prahové hodnotě možnosti splnění povinných osnov, které bohužel plně neumožňují využít výhody kooperativního způsobu výuky. Kooperativní výuka v podobě skupinové práce, práce na projektech (i mezinárodních), praktických cvičení, laboratorních prací, simultánních her apod. je přitom daleko zábavnější a studenti si učivo z takových hodin mnohem snadněji zapamatují. Jsem rád, že čím dál více našich učitelů si k tomuto způsobu výuky cestu nachází, byť je to cesta obtížná, časově náročná a výsledky se nedostavují okamžitě.

Úspěšnost přijímání našich studentů na vysoké školy je nadále velmi vysoká. Dokud však většina vysokých škol neopustí výběr nových studentů prostřednictvím přijímacích testů, často plných nesmyslných encyklopedických poznatků, budou čeští učitelé v tomto způsobu výuky nadále velmi limitováni. Nedávno jsem se zúčastnil závěrečných maturitních zkoušek v dánském Haslevu. Tamější studenti mne překvapili svou schopností samostatného myšlení, sebevědomého, a přitom zároveň skromného vystupování před maturitní komisí. Součástí zkoušek byla i povinná obhajoba samostatné práce, na kterou je v učebních plánech pamatováno. Srovnám-li jejich výkony s mnohdy čtvrt hodinovým odměnčováním naučené otázky našich studentů, pak si myslím, že právě v tomto směru máme ještě co dohánět. Přejít ovšem do opačného extrému, tj. konstatovat, že se všechno dá najít v encyklopediích nebo na internetu, by bylo rovněž fatální. Vždyť řešení každého problému musí být na určitém kvantu osvojených poznatků založeno. A proto letošní celonárodní diskusi nad Bílou knihou považuji, přes veškeré výhrady např. v otázce víceletých gymnázií nebo v nejasnosti financování naplňování jejich myšlenek, za užitečnou. Chtěl jsem původně psát jen o naší škole, ale skončil jsem u Bílé knihy. Naštěstí o škole psali kolegové a bylo toho, myslím, dost. Ať se Vám naše ročenka líbí.

Vladislav Slaviček
ředitel školy

Jedenáct let s paní zástupkyní



Paní ing. Naděžda Finstrová opouští s koncem školního roku 2000–2001 funkci zástupce ředitele a odchází do důchodu. Chtěl bych jí proto touto cestou, jménem celého pedagogického sboru, popřát hodně zdraví a poděkovat za všechno, co pro nás, pro naši školu i pro mě osobně vykonala. Začátky našeho společného působení sahají do revolučních dnů roku 1989, kdy jsem si ji zvolil za svou zástupkyni. Tehdejší návrhy na převzetí funkce ředitele školy jednoznačně odmítla. Své poslání viděla především v každodenní organizaci školního dne. Svého matematického talentu a schopnosti prostorového vidění využila hlavně při tvorbě rozvrhů, přičemž do školy zároveň přinesla mimořádně lidský přístup při osobním jednání se všemi zaměstnanci. Začínali jsme spolu v době, kdy jsme sice žádné zkušenosti s řídicí prací neměli, ale právě díky její vrozené vlastnosti, kterou by moderní odborná literatura nazvala „emotional intelligence“, se nám v brzké době podařilo vnést do pedagogického sboru potřebný klid a vzájemnou důvěru. Její přirozená skromnost a neokázalé vystupování často zakrývaly její velký podíl na výstavbě nové budovy školy i na řešení dalších úkolů, které z funkce zástupce ředitele vyplývaly. Za celou dobu společné práce jsme spolu neměli jediný konflikt, v naší práci dokázala přesně vystihnout hranici vzájemných kompetencí, přičemž konečná rozhodnutí mi vždy přenechávala. Vlastně všechna ne. Odejít do emeritury se rozhodla sama. I když ještě plná síly a energie, uvolňuje místo mladším. Ve zmíněných povahových vlastnostech jim zanechává látku velmi vysoko.

Vladislav Slaviček



Září

Tento školní rok jsme začali tradičně již s předstihem a v Těšitelově mlýně. Stalo se již dobrou tradicí, že se studenti budoucích prvních ročníků scházejí spolu se svými třídními profesory v romantickém prostředí říčky Vrchlice, ve starobylých prostorách mlýna. Zde se seznamují navzájem, takže skutečný začátek školního roku už pro ně není velkou neznámou. Oficiálně byl pak školní rok zahájen v pondělí 4. září.



Všichni jsme se sešli v aule školy, kde proběhlo i pasování studentů. Tentokrát se ho ujala třída budoucích maturantů a proběhlo coby jedna velká lékařská prohlídka. Opět zde nechyběla studentská recese a humor. Prošli všichni, a tak jsme tento školní rok začali s 607 studenty.

Už v prvním týdnu měsíce se poprvé sešla plesová komise. Poprvé po dlouhé době maturovaly tři třídy a tudíž musela být organizace plesu připravena do nejmenších podrobností. V následujícím týdnu pak proběhly opravné maturitní

zkoušky. Na základě dříve dohodnutého programu pak na celý týden odjela skupina našich studentů do německého Rathenow. Koncem měsíce se někteří studenti účastnili středoškolských her v atletice a vybojovali si postup do krajského kola.

Říjen

Poprvé v tomto roce se sešla redakční rada studentského časopisu Schola nostra. Opět se řešilo, kdo bude o čem psát, protože noví studenti zaujali volná místa po absolventech, kteří s časopisem spolupracovali. Ke konci měsíce pak vyšlo i první číslo tohoto časopisu a již čtvrtého ročníku. Pro učitele a studenty byla určena exkurze věnovaná Bohumilu Hrabalovi. Velký zájem o ni projevíly hlavně maturující ročníky. Výchovná poradkyně se účastnila veletrhu studijních oborů, kde prezentovala veřejnosti naši školu. Koncem měsíce pak byly dvoudenní podzimní prázdniny.

Listopad

Pro tento měsíc bylo typické, že jsme se snažili představit na několika základních školách ve městě, a tak si zajistit případné zájemce o studium. Vždy ve dvojicích jsme navštěvovali třídní schůzky a besedovali s rodiči. Již tehdy jsme zaznamenali poměrně veliký zájem o naši školu. V tomtéž duchu pak proběhla i naše prezentace na burze škol v Kolíně. Z minulých let již víte, že má naše škola bohaté kontakty se školami v zahraničí. Jedná se o reciproční pobyty, a tak navštívit školu a naše město přijeli studenti z Itálie, německé Hoyeswerdy a Polska. Naopak naši studenti odjeli do Francie. V druhé polovině měsíce pak proběhla pedagogická rada a v ten samý den pak i třídní schůzky.

Prosinec

Určitě nejdůležitější událostí měsíce byl Den otevřených dveří, který se uskutečnil 1. a 2. prosince. Zájem o školu, studijní program a nabídku, jak mohou studenti mimo vyučování využívat svůj volný čas, byl

obrovský. Zajímavým projektem se představila třída S7A. Všichni se účastnili dvoudenního semináře v Terezíně. Seminář byl věnován obecně holocaustu a konkrétně osudům kutnohorských Židů během okupace. Výsledkem pak bylo zpracování projektu věnovaného právě osudům Židů z Kutné Hory. Na tento seminář pak navázala beseda s paní Lieblovou, kutnohorskou rodačkou, které se jako jedné z mála podařilo hrůzy a utrpení té doby přežít. Poprvé se při jedné z pravidelných schůzek Nadačního fondu začal projednávat problém okolí školy a jednohlasně bylo dohodnuto, že by budoucí zahrada měla sloužit studentům. Od toho se tedy odvinulo i zadání úkolu, který měl zpracovat konečnou podobu zahrady. Nezapomněli jsme ani na kulturu. S velice zajímavým vystoupením přijeli mladí herci z Hradce Králové, aby našim studentům přiblížili počátky a následně pak dějiny divadla. Před Vánocemi jsme měli možnost navštívit koncert pěveckého souboru Gaudeamus a při jejich písních se svátečně naladit.

Leden

V tomto měsíci začaly lyžařské kurzy, celkem se jich účastnilo pět tříd. S výjimkou jedné třídy proběhly kurzy v Janských Lázních. Již zmíněná jedna třída pobyla týden ve Velké Úpě. A konaly se i další akce související s tělesnou výchovou. Družstvo studentů odjelo reprezentovat školu na krajský volejbalový turnaj do Benešova, jiní byli v Neratovicích, kde se konal turnaj v odbíjené. V tomto měsíci také proběhla školní a okresní kola několika olympiád. Nejprve to bylo školní kolo olympiády v anglickém jazyce,

rovněž na naší škole se konalo okresní kolo olympiády v německém jazyce a proběhla i matematická olympiáda - kategorie B,C.



25. ledna se konala pedagogická rada a poslední den měsíce bylo studentům vydáno pololetní vysvědčení.

Únor

Průběžně pokračovaly již zmíněné lyžařské kurzy. V polovině února se pak na naší škole uskutečnilo okresní kolo soutěže Mladý historik. S výsledky všech soutěží a olympiád se můžete seznámit v celkovém přehledu. V závěru měsíce odjela skupina studentů do anglického Lincolnu. Vlastně šlo o skupiny dvě. Jedna, tvořená staršími studenty, jela dokončit program ČED - o něm přinášíme podrobnější informace na dalších stránkách této ročenky. Druhou skupinu tvořili hlavně studenti tercie a sekundy víceletého studia a jejich pobyt byl reciproční. V rámci týdenního pobytu naši studenti předvedli divadelní představení. Líbili se a všichni se už těšili na návštěvu Angličanů u nás. Koncem měsíce pak začaly týdenní jarní prázdniny.

Březen

V březnu ještě pokračovaly jarní prázdniny a konal se poslední lyžařský kurz. Přestože již zima končila, i účastníci tohoto kurzu celý týden lyžovali. Asi největší událostí měsíce se stal volejbalový turnaj Zlatá křída. Turnaje se zúčastnilo již tradičně několik družstev nejenom studentů, ale i učitelů, doktorů a dalších zájemců. Oživením turnaje se stala účast i jednoho zahraničního družstva učitelů z německého města Rathenaw. Průběžně probíhala vyšší kola některých olympiád - například českého jazyka, matematický Klokán a olympiáda z fyziky. Do Maďarska se na několik dní vydali studenti výtvarného semináře. Výsledky jejich práce jsme pak mohli zhlédnout ve studentské galerii.

Duben

Tento měsíc byl ve znamení zkoušek. V první polovině měsíce se psaly písemné maturitní zkoušky (jednotlivá témata uvádíme v další části ročenky). 23. dubna pak proběhly přijímací zkoušky na čtyřleté a

víceleté studium našeho gymnázia. (Úplné znění zkoušek naleznete v další části ročenky). Již tradičně je měsíc duben také měsícem výměnných pobytů. Naši studenti odjeli do Polska, pokračoval jejich pobyt v Maďarsku, další skupina navštívila německou Hoyerswerdu, Litvu a Slovinsko. K nám přijeli na týdenní pobyt studenti ze Slovenska. Zajímavá byla návštěva dánských studentů, kteří přijeli předvést svůj muzikál Caroline.



den do Rakouska.

S podobně zajímavým programem pak naši školu navštívili studenti z USA. Zde šlo o vystoupení pěveckého souboru. V závěru měsíce se konala pedagogická rada a bezprostředně následovaly třídní schůzky.

Květen

Květen byl měsícem maturit. Těm nejprve předcházelo poslední zvonění, bylo plné legrace a dobré nálady. Studenti pak měli „svatý týden“ a od 21. května se pak konaly ústní maturitní zkoušky. V tomto roce maturovaly tři třídy. Tradiční květnovou událostí na naší škole je soutěž „Národ se ubránil.“ Tentokrát ji moderovali studenti naší školy, otázky a ceny pak připravili vlastní organizátoři soutěže - Svaz bojovníků za svobodu. Naši budoucí studenti se účastnili rozřazovacích testů z cizích jazyků. Od tohoto postupu si slibujeme, že studentům můžeme od samého začátku studia zajistit optimální podmínky pro studium jazyků. A opět jsme cestovali. Tentokrát se jednalo o poznávací zájezd do Itálie. Zúčastnili se ho studenti z několika tříd, další skupiny studentů pak odjely do Chorvatska. Část třídy V6A odjela na tý-

Červen

Tento měsíc byl pro nás posledním měsícem školního roku 2000-2001. V jeho úvodu proběhlo focení všech tříd a zaměstnanců školy. Většina tříd odjela na předem připravené výlety a exkurze. Studenti 3. ročníků pak absolvovali turistické kurzy. Konaly se třídní schůzky budoucích 1. ročníků, kde byli rodiče seznámeni se základními informacemi týkající se studia jejich dětí. 25. června se konala pedagogická rada. Školní rok jsme pak zakončili všichni společně v aule. Ředitel školy celý uplynulý rok zhodnotil, byli odměněni nejlepší studenti školy a studentský pěvecký soubor Gaudeamus vystoupil se zajímavým programem. Potom následovaly schůzky třídních učitelů se třídami a studentům bylo předáno vysvědčení. Začaly prázdniny a všichni čerpali síly na školní rok 2001-2002.

Dana Vepřková

Kulturní život na gymnáziu ve školním roce 2000–2001

VÝSTAVY

ŠKOLNÍ GALERIE – FOYER

MOJE MĚSTO – (září – říjen)

Již druhá výstava fotografií, které zaslali amatérští fotografové do soutěže, pořádané v rámci festivalu Ortenova Kutná Hora. Úroveň mnoha snímků byla profesionální.

VÝSTAVA VÝTVARNÝCH PRACÍ STUDENTŮ GYMNÁZIA BLANKY TELEKI Z BUDAPEŠTI – (říjen – březen)

Výstava malby i grafiky z našeho partnerského gymnázia. Výstava vzbudila velkou pozornost a byla také velmi inspirativní pro naši výtvarnou práci.

POZDRAV Z POLSKA – (březen – červen)

Výstava výtvarných prací studentů lycea Marie Curie Skłodowské ze Świdnice. Krásné kresby si okamžitě našly zájemce o koupi.

ŠKOLNÍ GALERIE – CHODBA VE 2. PATŘE

TALAKÓZÓ – SETKÁNÍ – (říjen – březen)

Soubor výtvarných prací (kresba, malba, keramika, malba na sklo) ze společného soustředění skupiny našich a maďarských studentů, které se uskutečnilo na kutnohorském gymnáziu.

INSPIRACE Z ČÍNY – (březen – červen)

Výstava kreseb, maleb, plastik atd., které vytvořili studenti Vv pod vedením pí prof. Komárkové. Z větší části je výstava inspirována čínským uměním.

NAŠE MĚSTO – (květen – červen) výstava kreseb, maleb i plastik z MŠ Žiž- kov s tematikou Kutné Hory



DIVADELNÍ SOUBOR

Ve školním divadle došlo opět ke „generační výměně“. Soubor tentokrát tvořili studenti tercie.

PAPER TUBES - papírové trubky

Anglický název tohoto představení není náhodný, neboť bylo připravováno od začátku pro zájezd do Lincolnu. Fiktivní příběh bývalého studenta našeho gymnázia začal v období první republiky. Hrdina naší hry prožil válku ve Francii a poté v Anglii. Na jeho osudu jsme chtěli stručně ukázat složitou historii naší země v posledních desetiletích. A to vše pomocí papírových trubek. V Anglii náš soubor sehrál celkem tři představení v angličtině. Dvě z toho jsme realizovali v naší partnerské škole. Anglická verze se také uplatnila, když soubor vystoupil s tímto představením během zájezdu do Litvy. Později jsme (již v češtině) vystoupili například na přehlídce studentských a dětských divadel v Čáslavi nebo se úspěšně zapojili do okresní a krajské soutěže studentských divadel. Celkem jsme absolvovali osm vystoupení.

1 strašidla musí umět anglicky

Společné divadelní představení našich a anglických studentů, které bylo připraveno v rámci pobytu výpravy z Lincolnu v Kutné Hoře. Představení jsme realizovali jedenkrát v zámeckém divadle na Kačíně.



BESEDY V CYKLU „ZNÁMÍ MEZI NÁMI“

Také letos pokračoval seriál besed se známými osobnostmi z kulturního, sportovního, vědeckého i politického života.

13. září – VLADIMÍR MLYNÁŘ

Novinář a politik, místopředseda Unie svobody besedoval se studenty o Evropské unii, nadcházejícím zasedání Mezinárodní měnový fond v Praze a také o chystaných protestních akcích.

20. října – PETR BENDL

Poslanec Parlamentu ČR a kandidát na hejtmana Středočeského kraje (po následujících volbách se jím také stal) hovořil především o komunální politice.

9. listopadu – IVAN LANGER

Místopředseda Parlamentu ČR a ODS. Tématem besedy bylo postavení médií v naší společnosti, boj proti kriminalitě atd.

24. listopadu – VLASTIMIL HARAPES

Baletní mistr, dnes šéf baletu ND. Publikum tvořili nejen studenti gymnázia, ale přišli také mnozí zájemci zvenčí, především ženy. Otázky se týkaly nejen baletu, ale také filmových rolí našeho hosta.

22. prosince – DAGMAR LIEBLOVÁ

Tématem byl holocaust. Paní Dr. D. Lieblová besedovala se studenty maturitních ročníků a studenti tak zakončili projekt, s jehož přípravami začali při dvoudenní návštěvě města Terezín...

12. února – MILAN KNÍŽÁK

Multimediální umělec, výborný diskutér. Bývalý rektor AVU, dnes generální ředitel NG. Mnohými odmítán, mnohými uznáván. Svoji osobnost nezapřel ani na půdě kutnohorského gymnázia – část studentů jeho názory nepřijala, část publika velmi zaujal. Málokdo asi zůstal neutrální.

11. dubna – FRANTIŠEK A. BRABEC a JAROSLAVA PECHAROVÁ

Skvělý filmový kameraman (držitel tří Českých lvů) a v poslední době i režisér. Jeho žena, úspěšná kostýmní výtvarnice. Přijeli, aby si s námi popovídali o svém filmu Kytice. Ten naši studenti zhlédli krátce předtím. Beseda měla velký úspěch.

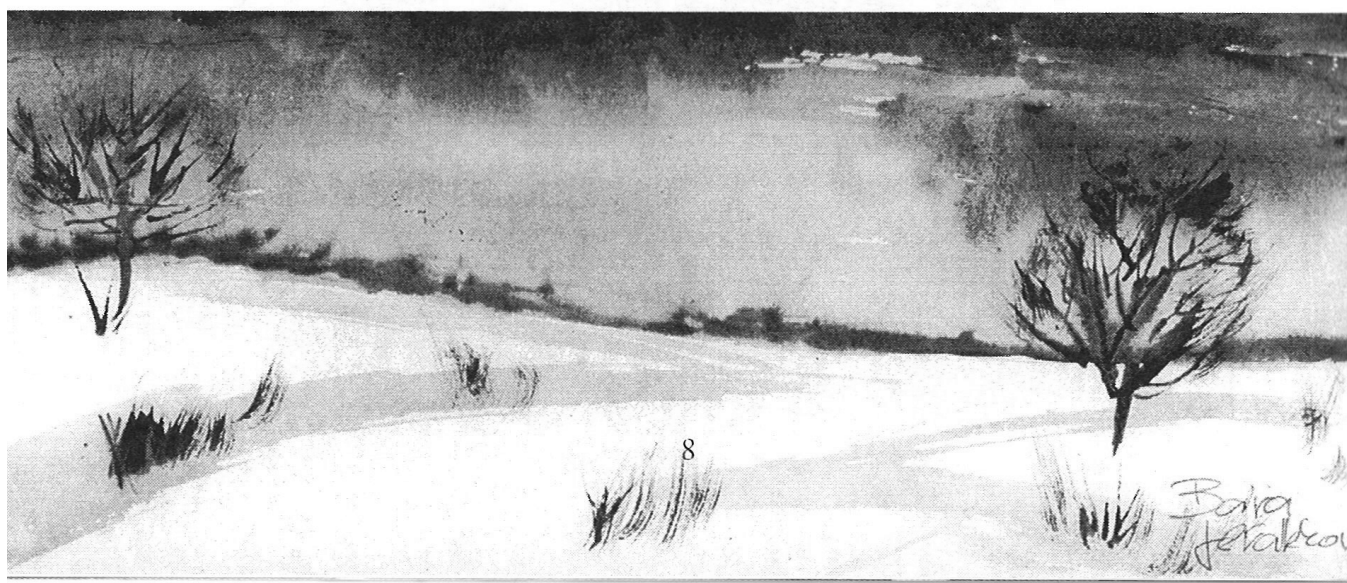
23. dubna – ZDENĚK TROŠKA

Filmový a televizní režisér přijel bezprostředně po školním představení jeho filmu Z pekla štěstí II. Mladší studenti tak měli zážitek nejen z filmu, ale i z poutavého vyprávění, neboť Z. Troška projevil velké nadání bavit publikum.

24. dubna – JIŘÍ KOMOROUS

Šéf Národní protidrogové centrály. Přes svůj mladý věk má bohaté zkušenosti z boje proti drogové kriminalitě. Je odborníkem v oboru, navíc má schopnost komunikace s mladými lidmi. Proto beseda na tak potřebné téma posluchače velmi zaujala.

Vladimír Císař





Dagmar Lieblová

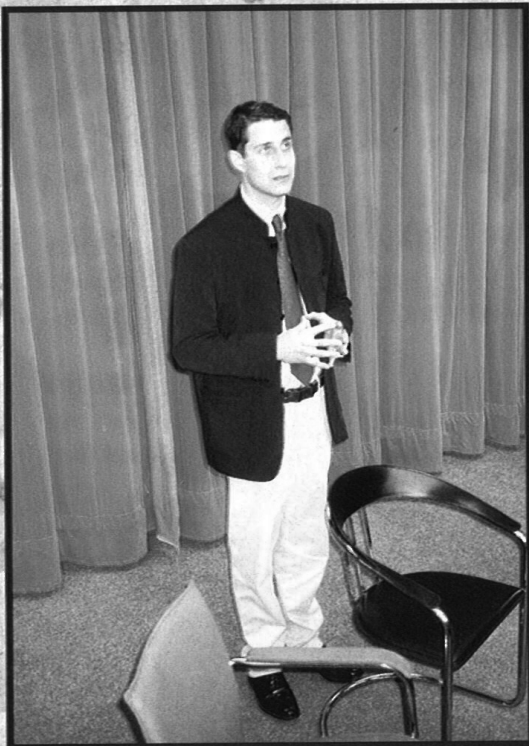


Zdeněk Troška

Milan Knížák



*František
A. Brabec
a
Jaroslava
Pecharová*



Vladimír Mlynář



Jiří Komorouš



Ivan Langer

***Vlastimil
Harapes***



Ve šk. roce 2001–2002 budou maturovat



TŘÍDA C3B

- 1. řada zleva:** Zdeněk Triskala, Jitka Svobodová, Lucie Vančurová, Lucie Drahotová, Martin Klíma, Kateřina Olišarová, Hana Hučíková, Dana Pýchová, Daniel Bílý
- 2. řada zleva:** Michal Trnka, Simona Ryzáková, Helena Oplová, Magdaléna Doktorová, Oldřiška Švehlová, Lucie Málková, Petra Samková, Anna Ruthová, Jana Jeřábková, Andrea Marcinková, Michaela Hálková, Martina Pochmanová, Veronika Sáňová, Alice Šimůnková (třídní profesorka)
- 3. řada zleva:** Ladislav Vávra, Aleš Tvrdík, Dita Rejholcová, Jan Kout, Petr Ferdinand Chybí, Petr Loska, Alena Víznerová, Simona Braunová, Tomáš Pokorný



TŘÍDA C3C

- 1. řada zleva:** Josef Ložek, Stanislav Hájek, Radek Fencel, Pavel Doležal, Marie Krepperová (třídní profesorka), Martin Kvíz, Jakub Židek, Petr Veselý, David Vokáč
- 2. řada zleva:** Eliška Sodomová, Kateřina Dobiášová, Zuzana Linhartová, Hana Kalášová, Eva Dorazilová, Renata Parkánová, Tereza Dvořáková, Markéta Vlková, Zuzana Kedrštová, Iva Drbohlavová, Ondřej Mach, Tomáš Rak, Josef Pokorný
- 3. řada zleva:** Aleš Zápotocký, Lucie Vopěnková, Jan Pokorný, Marie Zahradníková, Jana Tvrdíková, Michaela Řípová

Ve školním roce 2000–2001 maturovali



TRÍDA S7A

1. řada zleva: Jaroslav Bureš, Jiří Bukovský, Tomáš Bělovský

2. řada zleva: Martin Kopecký, Romana Hubáčková, Monika Kutílková, Markéta Menoušková, Jana Růžičková, Marcela Špíchalová, Barbora Havlovicová, Jaroslav Lazar, Jana Příhodová (třídní profesorka), Jan Maxa, Tereza Herdová, Martina Štyková, Andrea Svobodová, Šárka Hrochová, Iva Šabacká, Lenka Hádková, Tomáš Zubov, Zbyněk Bartoš

3. řada zleva: Zdeněk Beran, Jan Škarka, Ondřej Trčka, Petr Vašák, Jan Marek, Vojtěch Vančura, Michal Havrda



TRÍDA S7B:

1. řada zleva: Petr Zahajský, Stanislava Rajdlová, Alena Tvrdíková, Dagmar Faltysová, Petra Šourková, Jaroslav Vančura, Hana Viktorová (třídní profesorka), Josef Prchal, Kamila Holá, Monika Vrdská, Jitka Drnovcová, Michaela Šátková, Lucie Kořínková, Alois Salák

2. řada zleva: Max Kubát, Tomáš Babický, Martin Vacek, David Vališ, Daniel Slavík



TŘÍDA C4C

1. řada zleva: Magda Plíhalová, Tereza Šrajbrová, Jana Havlíčková, Alena Hanoušková, Petr Kolář, Monika Javůrková, Michaela Pertlíčková, Pavlína Kopecká, Jarmila Cetkovská

2. řada zleva: Renata Šimková, Petra Čermáková, Tereza Vránová, Jana Rejholcová, Libuše Gruberová, Lenka Volfová, Aneta Králová, Jiřina Hladíková, Jaroslav Brom, Hana Potůčková (třídní profesorka), Ondřej Průdházka, Kristina Struhárová, Romana Sudická, Klára Bočková, Jana Urbanová, Martina Králová, Eva Brandejská, Iva Navrátilová

Studenti ostatních tříd



Třída V1A

1. řada zleva: Iva Podoláková, Mirka Skřivánková, Eva Bilinkiewiczová, Tereza Paštěková, Eliška Horázná, Petr Jurka, Martin Motl, Filip Svoboda

2. řada zleva: Veronika Tichá, Martina Loudová, Alžběta Hájková, Tereza Kašová, Adéla Kadlečková, Petra Portová, Radka Janečková, Lucie Blažejová, Barbora Kořistková, Petr Koukal, Jaroslava Šorčíková (třídní profesorka)

3. řada zleva: Helena Adamcová, Nikola Sobkiewiczová, Zuzana Smetáčková, Ivana Skalická, Evženie Nepovimová, Agáta Špačková, Tomáš Kopecký, Tomáš Kaiser, Robert Mundil

Chybí: Miloš Křepelka



TŘÍDA V2A

1. řada zleva: Marcel Poul, Martina Lazarová, Martina Králová, Lucie Dřevíková, Monika Fülöpová, Veronika Volfová, Iva Nováková, Petra Malichová, Lucie Šimůnková, Filip Řiha

2. řada zleva: Martin Melcer (třídní profesor), Radim Tvrdík, Adam Liška, Eva Jányšová, Kristýna Šroňková, Žaneta Snížková, Jana Sekerková, Tereza Firichová, Martina Přenošilová, Veronika Svobodová, Anna Šuláková, Martina Šimůnková, Eva Morawská, Martin Truhlář, Miroslav Šibrava, Milan Hála

3. řada zleva: Štěpán Maxa, Štěpán Pokorný, Michal Lázníčka, Jan Beneš, Jan Štangl

Chybí: Magda Čermáková



TŘÍDA V3A

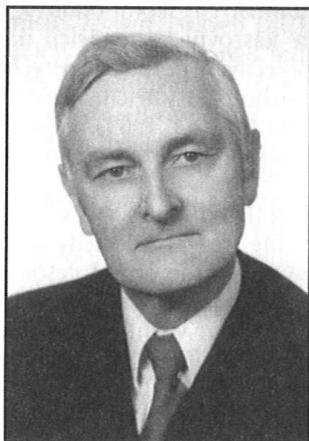
1. řada zleva: Jan Václ, Jitka Pomikálková, Lucie Vrabčáková, Lenka Horáková, Petra Hrobařová, Kateřina Milotová, Lucie Králíková, Martina Hornychová, Rostislav Chalupa

2. řada zleva: Petra Doležalová, Tereza Kavanová, Klára Novotná, Veronika Drahotová, Lenka Vopatřilová, Lucie Dlouhá, Michaela Kuřdová, Michaela Hronová, Eva Železná, Veronika Piskačová, Linda Mayerová, Markéta Šolínová, Kateřina Martinková, Michala Lupečková, Drahomíra Nováková (třídní profesorka).

3. řada zleva: Jan Randík, Jiří Kopecký, Tomáš Morysek, Martin Zelený, Jiří Beránek, Ondřej Horák, Tomáš Morawski

FOTOGRAFIE DALŠÍCH TŘÍD POKRAČUJÍ NA STR. 55

Dějiny školy



Zveřejněním těchto vzpomínek si připomínáme osobnost bývalého ředitele kutnohorského gymnázia pana Karla Pázlera, který v letošním roce ve věku 86 let zemřel.

Pan Karel Pázler se narodil v Praze. Po studiu na FF UK (obor český jazyk – němčina) jej možnost učit záhy přivedla do Kutné Hory. V roce 1956 se stal ředitelem našeho gymnázia (tehdy jedenáctileté střední školy). V této funkci působil až do roku 1975, kdy odešel do důchodu.

Oněch 20 let ředitelování, to byla doba složitá, rozpoluplná. Padesátá léta, naděje let šedesátých, normalizace... Bylo téměř nemožné zachovat identitu školy, dobré tradice a udržet úroveň vzdělání. Přesto dokázalo kutnohorské gymnázium poskytnout svým studentům solidní všeobecný základ. Dokázalo si v rámci možností uchovat relativně svobodné středoškolské ovzduší...

(zkráceno)

Od jedenáctiletky ke gymnáziu.

Karel Pázler



akřka po stu letech se kutnohorské gymnázium stěhuje z budovy bývalé reálky do nové, moderní školy. Tím byla vyřešena situace vzniklá v r. 1953 přeměnou bývalého gymnázia na jedenáctiletou střední školu a zejména pak v r. 1963 po rozdělení jedenáctiletky na dvě samostatné školy.

V té době jsem zde byl ředitelem, a protože delimitací připadla budova městu, bylo jasné, že se jedna z obou škol umístěných ve stejné budově bude moci rozvíjet jen na úkor té druhé i která z obou se nakonec stane v bývalé reálce popelkou. Ale to byl podle mého názoru tenkrát jediný handicap kutnohorského gymnázia (tehdy ještě střední všeobecně vzdělávací školy), kterým nikterak nebyla snížena úroveň poskytovaného vzdělání, a to i přes časté reformy oněch časů.

Od vzniku jednotného školského systému v r. 1953 bylo úkolem učitelů budovat socialistickou školu. Tento úkol jsme plnili sice v rámci určitých ideových mantinelů, ale nemyslím, že by proto byly snižovány nároky na vědomosti a znalosti žáků, že by se jim dostávalo méně vědění, ani že by učitelé té doby byli horší a neschopnější než dnešní. Záleželo a záleží přece vždy na učitelích, s jakou láskou dovedou vzbudit v mladých duších touhu po vědění a vzdělání. A v tomto směru má myslím naše gymnázium to štěstí, a mělo je i v minulosti, že v jeho sboru působí a působili v každé době vynikající pedagogové a odborníci na slovo vzati. I já dnes s úctou vzpomínám práci všech učitelů bývalé JŠ, SVVŠ i gymnázia, s nimiž jsem se za dvacet let svého působení na škole sešel, i když už přemnozí nejsou mezi námi.

Ve svých vzpomínkách bych však nechtěl polemizovat o úrovni socialistické školy, ale chtěl bych jen ukázat na některé dnes už takřka zapomenuté zvláštnosti oné doby, jak se jevily na naší škole v Kutné Hoře.

Jako ředitel jsem na škole pracoval v letech 1956 až 1976. Za tu dobu se název školy změnil čtyřikrát, od jedenáctiletky, dvanáctiletky, esvévesky až po gymnázium. Moje první vzpomínky jsou proto spojeny se školou, jejíž typ vznikl tři roky před mým nastoupením a nebyl ještě zvláště stabilizován. Takové školy byly na okrese dvě, u nás a v Úhlířských Janovicích (Čáslav byla v r. 1953 samostatným okresem). Pod jednou střechou i jednou správou navštěvovali tuto školu jak prvňáčkové, tak i maturanti.

Když jsem na školu přišel, měla budova ještě původní fasádu, ovšem dnešní reliéfy nad vchodem se pokládaly od dob protektorátu za ztracené. Interiér budovy přísně dodržoval původní architektonické členění, které pozdějšími přestavbami vynucenými nedostatkem místa pro dvě školy dost utrpělo, někdy k lepšímu, na př. zřízením šaten v suterénu, někdy k horšímu jako narušením původní architektury auly zazděním sloupové haly tvořící předsálí. V budově bylo zavedeno ústřední topení, ale kotle pomalu dosluhovaly a jejich články počaly za pár let prskat. Opravy od pražského Inklema byly zdlouhavé, a tak nám pomáhali topenáři z místních podniků, zvláště z SVA. Byla i doba, kdy jsme já a můj zástupce obcházeli budovy ministerstev a bank v Praze a loudili vyřazené články stejného typu. Teprve na přelomu 60. a 70. let bylo topení zrenovováno. Před školou byl udržovaný parčík se dvěma řadami okrasných stromů. Přední řada koncem padesátých let vymrzla. Řada stromů těsně před budovou byly morušovníky, jejichž listím naši biologové sice krmili housenky bource morušového, ale které se za pár let rozrostly natolik, že citelně stínily v přízemních třídách, a museli jsme je proto odstranit taky. Ke škole patřila i velká zahrada se skleníkem, včelínem, žákovskými záhonky, s koutkem lesních stromů, i s ovocnými stromy, školkou i okrasnými křovinami. Zřídili jsme tam i po několik let dobře fungující meteorologickou stanicí. Ale to vše vzalo za své postavením pavilonu školní družiny a školní jídelny na přelomu 70. a 80. let.

Přiznávám se, že mé začátky nebyly jednoduché. Pro ředitele nezvyklému pracovat s malými dětmi nebyla práce na jedenáctiletce lehká. Musel jsem se seznámit s problematikou vyučování v nižších třídách, s organizací závěrečných zkoušek v osmých třídách, rozmisťováním čtrnáctileté mládeže i naučit se řešit některé mimoškolní výstřelky a přestupky pubertálních žáků, nejčastěji to byl polní nebo zahradní pych. Potíže byly i s některými rodiči, kteří si jednotnou školu vykládali tak, že žáci 8. třídy JŠS mohou automaticky přejít na vyšší stupeň. Pochopitelně tomu tak nebylo, i naši žáci osmé třídy se museli podrobit přijímacímu řízení jako ostatní. Jedinou výhodu snad měli, že znali prostředí školní budovy.

Poměrně nesnadným úkolem bylo smelit učitelský sbor, který byl ještě kastovnícky rozdělen na učitele a profesory. Zvláště mnohé učitelky základní školy pocitovaly při společných poradách ostych před kolegy učiteli na vyšším stupni. Díky tomu, že ve sboru byli taktí, ochotní a vstřícní učitelé, myslím, že se toto sblížení zdařilo a ještě po rozdělení školy v r. 1963 několik let (až do r. 1969) ředitelé obou škol používali společnou ředitelnu a nějaký čas fungovala společně i stranická a odborová organizace.

Rozdělení přineslo ještě jednu zvláštnost trvající sedm let. V r. 1963 byla totiž zrušena SVVŠ v Uhl. Janovicích a tamní tři třídy byly přiřazeny ke kutnohorské škole jako elokované třídy. Naposledy se v Uhl. Janovicích maturovalo ve škol. roce 1969/70. Toto spojení bylo svízelné v prvé řadě pro profesory, kteří většinou museli dojíždět, a to jak od nás do Janovic, tak i obráceně, ale bylo to těžké i pro samotné řízení těchto elokovaných tříd i pro sestavování rozvrhu hodin. Jen málo pomáhalo, že v Uhl. Janovicích byl jmenován zástupce ředitele, který byl sice velmi zdatný, ale prakticky nemohl nikdy poznat problematiku celé školy a jeho působnost se omezovala jen na janovické třídy. I tak vznikaly leckdy velmi ošemetné situace. Vzpomínám na př. na inspekci, kterou u nás prováděli dva krajští inspektoři ubytování v hotelu Černý kůň. Po několika dnech se chystali do Uhl. Janovic. Zástupce mě telefonicky ujistil, že příští den bude vše v pořádku, že můžeme klidně přijet. Ale jaké bylo naše překvapení, když jsme dojeli před sedmou do Janovic a třídy se ani do osmi hodin neobjevily. Až zástupce nám s politováním sdělil, že včera zapomněl na to, že toho dne jsou třídy na brigádách. Kdo jen chvíli učil, dovede si představit, v jaké náladě se inspektoři nevyspali, promoklí a rozmrzeli vraceli v poledne do Kutné Hory. Když už tak hovořím o vedení dvou škol, asi uniklo pozornosti, že v r. 1958/59 byla přiřazena pod správu JŠS i končící pedagogická škola v Kutné Hoře, jakýsi pohrobek kdysi slavného Lindnerova učitelského ústavu. Ostatně i po rozdělení jedenáctiletky na ZDS a SVVŠ jsem první rok řídil také obě oddělené školy.

Při rozdělení na dvě školy nedopadla SVVŠ právě nejlépe. Budova připadla, jak už jsem řekl, městu a tím jsme se stali jakýmsi nájemníky v bývalé vlastní budově, kteří si usmlouvali aspoň právo na společné užívání odborných učeben, tělocvičny a ředitelny. Abychom se vůbec do školy vešli, museli jsme zavést střídání tříd, což mělo více nedostatků než výhod a bylo obtížné i pro žáky, stěhující se o každé přestávce z místnosti do místnosti. Započalo tak dlouhé více než třicet let trvající období dohadování (i když korektně vedených) o umístění tříd, využívání tělocvičny, posluchárny fyziky a chemie, o koordinaci rozvrhu hodin a spoustu drobných provozních opatření. Bylo však nutno naučit také žít dva kolektivy, do nichž přicházeli každoročně noví lidé, společně, naučit je respektovat práci učitelů druhé školy a vzájemně si ji vážit. Částečně tyto začátky usnadnila okolnost, že ředitelem devítiletky se stal můj bývalý zástupce z JŠS, takže se nám podařilo vytvořit ovzduší vzájemného porozumění, které trvalo i po jeho odchodu do důchodu a které, jak jsem přesvědčen, vydrželo až do posledních dnů existence dvou škol v jedné budově. Chťel bych ještě poznamenat, že nedostatek prostoru působil určitou újmu i našim vyučujícím, vždyť byla doba, než jsme vyřadili jednu menší místnost, že jsme měli sborovnu na chodbě, která zbyla po zmenšení ředitelského bytu. Myslím, že nejzávažnější důsledek měl tento stav v okolnosti, že naše SVVŠ byla pro prostorové potíže zařazena až do druhé vlny přechodu na čtyřleté gymnázium a I. ročník byl otevřen až ve škol. r. 1969/70.

Byl bych ovšem nerad, kdybyste si mysleli, že jsme proti stále tíživější prostorové situaci už tenkrát nic nedělali. Stavbou příček jsme zkracovali větší třídy, abychom získali aspoň nějaké kabinety, položením parket v aule jsme ji přeměnili v druhou tělocvičnu a po uvolnění ředitelského bytu jsme se zmohli i na vlastní ředitelnu. Upozorňoval jsem na tento stav všude a při všech příležitostech a vždy nadřízené instance uznaly naše požadavky za oprávněné. Konstatovalo se, že se tato situace dá vyřešit jen stavbou nové budovy, ale vždy zůstalo jen při slibech. Větší publicity naší snaze po stavbě nové školy, a tím umožnění na přechod na čtyřleté gymnázium se dostalo na jaře r. 1968, kdy jsem do výzvy kutnohorských intelektuálů „Za záchranu Kutné Hory“ zdůvodnil naše požadavky. Po srpnu byl však tento dokument, týkající se intelektuálního a kulturního života města, označen za pamflet, a tím vzal tento pokus za své, i když škol. odbor SKNV téhož roku přislíbil zařadit stavbu nového gymnázia v Kutné Hoře na první místo v krajském plánu.

Vrátím se ještě stručně ke zmínce o ředitelském bytě. V budově postavené v r. 1901 se podle tehdejších zvyků počítalo samozřejmě s bytem pro školníka, topiče a ředitele. Celá jižní fronta byla původně ředitelovým bytem. Byt se postupně zmenšoval, z původních šesti pokojů zbyly, když jsem se nastěhoval, jen tři, z nichž jsem jeden přenechal pro potřeby školy. V mé době už nešlo o byt naturální. Bydlel jsem v něm až do r. 1969, kdy se o jeho místnosti rozšířily úřední místnosti obou škol.

Avšak vraťme se o pár let nazpět do doby, kdy se jedenáctiletka měla měnit ve školu nového socialistického typu podle tehdejšího hesla „sblížení školy se životem“. V praxi to vypadalo tak, že se do osnov zavedl předmět základy výroby. Ve školách se jako o závod začaly budovat dílny zámečnické a truhlářské, mimo to studenti vyšších tříd konali tzv. výrobní praxi přímo v průmyslových nebo zemědělských závodech. Zajistit to vše nebyl také lehký úkol, ale podniky nám hodně vycházely vstříc. S povděkem také vzpomínám na tehdejší členy SRPŠ, kteří mi byli velmi nápomocní. V suterénu budovy jsme v rekordním čase vybudovali dílny, do nichž rodiče obstarali i sami usadili soustruh, frézu, truhlářské stolice a potřebné náčiní. A tak se naše škola mohla již v r. 1957 pochlubit poměrně slušně vybavenými dílnami, které se při výstavě pořádané téhož roku v rámci oslav 100. výročí střední školy v Kutné Hoře staly pro bývalé absolventy opravdovou atrakcí.

Dnešní samostatně rozhodující a hospodařící ředitelé si stěží dovedou představit, co úsilí a času jsme v oněch letech museli vynakládat, chtěli-li jsme něco ve škole změnit nebo zlepšit. V době jedenáctiletky řídil školu po pedagogické stránce škol. odbor ONV, hospodářsky MěstNV, po rozdělení školy bylo pozdější gymnázium pedagogicky i hospodářsky řízeno z KNV. Od MěstNV jsme dostávali nepatrnou zálohu na běžná vydání, kterou jsme měsíčně vyúčtovali. KNV nám sice schvaloval rozpočet na celý rok, ale i ten byl přísně limitován. A tak dnes vypadá jako maličkost, vzpomněl-li jsem na jiném místě, že jsme stavěli přičky atd., ale co to dalo shánění peněz i zajišťování dodavatelů. Tato činnost leckdy převažovala nad ředitelovou prací pedagogickou a ta měla být přece prvořadá. Chtěl bych tuto vzpomínku ilustrovat jedním příkladem. Někdy na přelomu 60. let vypuklo na škole postupné onemocnění infekční žloutenkou. Během 3 měsíců se vyskytlo 12 případů i přesto, že jsme zavedli a dodržovali všechna hygieniky nařízená opatření. Co však to bylo platné, když základní hygienická podmínka - tekoucí voda ve škole nebyla (snad jen s výjimkou pracovní chemie). Národní výbor se zdráhal uvolnit na zavedení vodovodu peníze, až teprve po mém vystoupení na schůzi zastupitelstva bylo rozhodnuto, že se voda zavede. Stalo se tak hned o prázdninách, i když ne v rozsahu, jak jsem si představoval (nebyly instalovány sprchy u tělocvičny, do tříd byla zavedena jen studená voda). Ale měli jsme vodu a mohli jsme proto dohodnout s OÚNZ zřízení zubního ambulatoria, pro něž jsme vyčlenili jednu jinak nevyužitelnou místnost. Zde se konaly jak preventivní prohlídky, tak i běžná ošetření.

A co ještě bylo pro tato léta typické? Dnešní padesátníci si snad ještě pamatují na školu v přírodě, které byly v 50. letech moderní. Rodičovská sdružení zakupovala v pohraničí staré opuštěné chaty, které se upravily pro zpravidla třítydenní pobyt žáků v jarních měsících. Posílat se tam daly pochopitelně jen třídy základní školy, s nimiž jel jejich třídní učitel, další pedagogicky vzdělaná osoba jako dozor, zdravotní sestra a několik kuchařek z řad maminek. Všichni kromě zdravotnice pracovali zdarma. Na provoz poskytoval ONV určitý příspěvek, něco hradili rodiče dětí. Zpravidla jsme vysílali 3 turnusy za sebou. Když jsem na školu přišel, měla již JSŠ vybudovanou letní školu v Rokytnici nad Jizerou v pěkné poloze na úpatí vrchu Stráže. Zavedl jsem, že o Vánocích, pololetních i hlavních prázdninách byla využívána i žáky vyšších tříd, pokud s nimi jel někdo z vyučujících. Mimo to do chaty jezdili v době, kdy nebyla obsazena, i rodiče, kteří zde měli vždy plné ruce práce s opravami a údržbou. V posledních letech existence JSŠ chtěli zástupci SRPŠ tuto chatu prodat a koupit opuštěnou hájenku Kocourov u Všesok na našem okrese. Po rozdělení školy tento plán padl, rodičovské sdružení ZDŠ školu v Rokytnici sice prodalo, ale na zakoupení Kocourova již prostředky nemělo. A tak zanikla i jedna z posledních kutnohorských letních škol.

Jedním z nejcharakterističtějších jevů provázejících život střední školy oněch let byly brigády. I ti mladší si na ně jistě ještě pamatují. Ale vrcholným brigádnickým obdobím byla 50. a 60. léta. Chodilo se pomáhat na žně, brambory, na chmel, občas i na cibuli, mák, rybíz i na sena (snad už ani více zemědělských prací není). Brigády byly krátkodobé i dlouhodobé a ideově se zdůvodňovaly nejen jako pomoc našemu zemědělství, ale i jako součást výchovy mládeže a konkrétní vyjádření spojení školy se životem. Poznat manuální práci nikdy nemůže mladému člověku škodit, občas ve zmíněných letech zapomínal zemědělský odbor ONV, který brigádnickou činnost mimo chmelové brigády řídil, že škola má i vlastní učební plány, takže si často učitelé na časové ztráty stěžovali. Teprve sedmdesátá léta přinesla určitou změnu i samostatnost v našem rozhodování. Jaký zásah znamenaly brigády pro školní práci, pochopíme, řekneme-li si, že na př. na chmel v 50. a 60. letech odjížděli koncem srpna žáci všech tříd (zpočátku i ti, kteří teprve do školy nastupovali) a vraceli se zpravidla v polovině září. A to již tu byla sklizeň řepy, kde se v prvních letech nejen shazovalo, ale necvičenými prstíky i osekávalo. Pak jsme se podíleli na sklizni brambor a na jaře se pokračovalo. Začalo to okopáváním a jednocením řepy, v pozdějších letech i jarními pracemi na chmelnicích. Mimo to se přes svazáckou organizaci vykazovala i prázdninová brigádnická činnost studentů. Slouží ke cti učitelů té doby, že se vždy dovedli čestně vyrovnat s časovými ztrátami způsobenými brigádami. Přístup žáků k brigádám byl z hlediska školy i zemědělských podniků dobrý, z hlediska žáků studentský. Viděli v nich jednak možnost zbavit se vyučování a pak i určitý finanční efekt, který zejména u chmelových brigád nebyl zanedbatelný. Pro pomoc zemědělství jsme měli i své stálé partnery: Státní statek v Kutné Hoře a Úhl. Janovicích, JZD v Miskovicích, na chmel jsme jezdili do Revničova, Krušovic, ale občas i jinam. Za 20 let mého působení na škole jsme měli štěstí, že nikdy nedošlo k žádnému vážnému úrazu kromě komplikovaně zlomené nohy jednoho z pedagogických vedoucích při hraní kopané v Revničově. Tento úraz ho vyřadil na 10 měsíců z práce. Jednou se však přihodila jiná nepříjemnost, jejíž uvedení na správnou míru mě stálo spoustu času, pátrání a vysvětlování. Tenkrát vyšel krátce po návratu školy z chmele v krajském deníku Svoboda článek zle útočící na morálku žactva kutnohorského gymnázia, kteří při svém návratu z chmele měli pomalovat vagóny vlakové soupravy pivními nápisy, obrázky a jinými více méně nevhodnými projevy lidové tvořivosti. Byl z toho poprask, zejména na škol. odboru KNV. Ale jak vedoucí brigády, tak žáci dosvědčovali, že vagóny byly sice označeny názvem naší školy, ale do Kutné Hory přijely čisté. Osobně jsem žádal redakci o zveřejnění opravy, ale šéfredaktor mi předložil fotografie pomalovaných vozů, na nichž bylo zřetelné označení naší školy. Nezbylo než pátrat po osudu oněch vagónů. Nakonec se mi podařilo zjistit, že vozy se vrátily z Kutné Hory do chmelářské oblasti čisté. Odtamtud odvážely další brigádníky z jedné pražské školy. Ti si vagóny vyzdobili po svém, původní označení naší školy ovšem nikdo nevymazal. A tak po více jak dvouměsíčním úsilí jsem docílil několikařádkové tiskové opravy. Teprve potom „krajánci“ uvěřili, že jsem jim nelhal.

Stejně jako brigády snad dnes patří minulosti i útvar CO (civilní ochrany), který měl za úkol ochraňovat žáky nejen v případě katastrofických událostí, ale i v případě války. I když nikdo z nás ve válku nevěřil, brali jsme tento úkol zodpovědně, při cvičení nám pomáhal místní vojenský útvar, asi třikrát se za mého působení konalo u nás ukázkové cvičení v rámci kraje či okresu.

Také jenom ti starší z dnešních učitelů si mohou pamatovat na období plánovitého rozvoje našeho národního hospodářství. Plánování se pochopitelně odráželo i ve školní práci. Učební osnovy byly závaz-

né a učitelé zpracovávali své časové plány jejich plnění. V některých letech je rozpracovávali až na písemné přípravy na jednotlivé hodiny. Na začátku škol. roku se schvaloval plán práce školy, který obsahoval vedle učebních cílů i plnění ostatních úkolů od školy vyžadovaných. Byly to např. náborů žactva do různých povolání (to se týkalo především žáků 8. resp. 9. tříd, jako např. do zemědělství, hornictví, stavebnictví, ale nábor se konal i mezi maturanty např. pro vojenská povolání a v některých letech i na pedagogickou fakultu, do soudnictví nebo na vysoké školy technického směru). Okresním a později krajským plánem byly škole určovány i počty nově přijímaných žáků.

Dalo by se vzpomínat i na poměrně bohatou činnost sportovní, na účasti v lehkooatletických soutěžích, ve fotbalu, košíkové, gymnastice, to vše ovšem bylo i dříve a existuje stále. Co však dnešní studenti již nepoznali, jsou nácviky na spartakiádu a účast na ní. Za mého období jsme absolvovali čtyři celostátní spartakiády. Pamatuji ještě na doby, kdy se na jedenáctiletce nacvičovalo ve třech věkových kategoriích, od dob samostatné SVVŠ pak jen v kategorii dorostenců a dorostenek. Počty cvičenců byly škole naplánovány. Tyto celky se od jara secvičovaly s dalšími z jiných škol ve větší, veřejně se vystupovalo na okresních, oblastních i krajských cvičeních, vrcholem pak byla v červnu Praha.

Dnes už jen ve vzpomínkách žijí také žakovské a studentské organizace. V době JSS existovaly na škole jak pionýrská, tak svazácká. Od vzniku samostatné SVVŠ zůstali pak jen svazáci. Původní ČSM se změnil na SSM, v r. 1968/9 přechodně na Unii středoškoláků a učňů. I přesto, že se dnes tato činnost hodnotí většinou jako formální a oportunistická, je nutno uznat, že oboje organizace poskytovaly ve své době těm, kdo se chtěli nějak seberealizovat určitou základnu pro využití. V jejich práci jsem jim byl nápomocen nejen já, ale i mnozí členové sboru. Je samozřejmé, že pionýři i svazáci často účinkovali při nejrůznějších školních i veřejných oslavách, že se zúčastňovali všech možných soutěží, olympiád, při nichž docílovali četných úspěchů, jak patrně ze sedmi ročníků Výročních zpráv za léta 1967 - 1975. Nad tento rámec se povýšila účast školy v televizním klání s příbramskou JSS koncem 50. let, kde jsme vyhráli sportovní část, v níž však znalosti Příbramáků o Kutné Hoře byly o pár bodů větší než našich o Příbrami. Protože tenkrát byl televizor ještě poměrnou vzácností, organizovali jsme společný poslech v kasárnách u Barbory a na poště. Jakýmsi pokračováním této soutěže byla několikakolová soutěž mezi kutnohorskými středními školami vedená tehdy populárním Dr. Pixou, konaná po dva roky měsíčně v sále U Anděla. V tomto sále jsme také zahajovali první studentský ples v r. 1957. Těch plesů bylo za mého působení zorganizováno ještě devatenáct. Byli jsme v Kutné Hoře první kdo zavedl stužkování maturantů. Na rozdíl od jiných škol pořadateli nebyli svazáci, ale SRPŠ. I po rozdělení školy se ples za mé doby pořádali oběma sdruženími společně a výtěžek (vzhledem k bohaté tombole nikoliv malý) se dělil mezi obě sdružení. Zásluhou vystupování studentů i velké péče rodičovských pořadatelů měly tyto plesy vždy dobrou společenskou úroveň, a to i v době, kdy se konaly po řadu let pravidelně v Lorci, pouze jedenkrát, kdy se tento sál představoval, jsme tančili v prostorách hotelu Mědíněk.

Nad rámec běžné školní aktivity vystupovaly pak naše družební styky s drážďanskou školou v letech 1964 až 1969. Jako jinde i u nás se r. 1968 počala objevovat zvýšená studentská činnost, která však nikdy nevyšla v nějaké výstřelky. V té době se naši studenti pokoušeli vydávat vlastní časopis, organizovali akci na vybudování pomníku Písni a jejímu tvůrci vrcholící odhalením základního kamene pomníku J. K. Tylovi v parku pod Vlašským dvorem dne 28. října 1968. K uctění třicátého výročí poprav 9 vysokoškoláků zasadili v parku před Chrámem sv. Barbory lípu 17. listopadu. Od škol. r. 1967/68 i škola sama počala vydávat Výroční zprávy. V té době jsme byli jedinou školou v kraji, která po sedm let Zprávy s tradičními příspěvky členů profesorského sboru vydávala. V letech 1972 až 1975 se jejími součástmi staly i almanachy studentských prací.

Z veškeré této mimoškolní činnosti na naší škole nejraději vzpomínám na obnovení dramatického souboru školy. O této činnosti by stálo za to napsat samostatné pojednání, škoda, že zakladatel a režisér p. prof. Znojenský tohoto, v onom čase ojedinělého studentského souboru, není již mezi námi. Bylo to studentské divadlo v pravém slova smyslu navazující na tradice svého vzniku v r. 1941/42, kdy bylo jako první představení sehrána hra G. B. Shawa Androkles a lev. Následovala dramatizace Erbenovy Kytice, která se v různých úpravách objevila na repertoiru ještě třikrát, naposled r. 1972 pod názvem Mateřídouška.

Když jsme se koncem 50. let dohodli, že obnovíme divadelní činnost, byla to právě dramatizace básně Štědrý den, kterou nový soubor zkoušel své síly. A pak se divadelní činnost rozjela naplno. Začalo se pionýrskou hrou Přítel v boji, následovalo druhé zpracování Kytice a pak řada titulů dalších až do té Mateřídoušky hrané na jaře 1972, kterou soubor v té době prakticky svou činnost skončil. Pokud si vzpomínám, nastudovalo se za 13 let existence divadelního souboru 12 her. Hrál se v aule školy, kde stálo tenkrát jeviště připomínající svými parametry scény z dob obrozeneckých, ale většina her byla uvedena i reprizována přímo v Tylově divadle. Několikrát náš soubor vystupoval i na tradiční ochotnické přehlídce Tylově Kutné Hoře. Mimo to se hrálo i v Čáslavi, Zruči a v Kolíně. Vrcholu soubor dosáhl v letech 1966 - 1969. V r. 1966/7 oslavil 25 let svého trvání novým nastudováním hry Androkles a lev. Následovala Kvapilova Princezna Pampeliška a éra divadla vrcholila uvedením hry bratří Čapků Ze života hmyzu na jaře 1969. Aby soubor mohl dobře rozvíjet svou činnost, musel mít dobré a spolehlivé zázemí. O ně se svědomitě starali jak mnozí členové prof. sboru, z nichž někteří i spoluúčinkovali ve hře, tak i rodičovské sdružení. Soubor měl také vždy mou plnou podporu. Přiznávám se, že jsem s nimi rád jezdil na zájezdy, na nichž jsem častokrát představení uváděl. Bylo mi s nimi prostě dobře.

Ale to vše není charakteristické jen pro přechodné období od jedenáctiletky ke gymnáziu. Snažili jsme se navazovat na tradice let minulých a věřím, že i naše školní i mimoškolní činnost se stala dobově určeným spojovacím můstkem jak s rozvinutou prací dnešního gymnázia, tak i s bohatou dnešním životním stylem určenou aktivitou samotných studentů.

Zveřejněním těchto vzpomínek si připomínáme osobnost bývalého ředitele kutnohorského gymnázia pana Karla Pázlera, který v letošním roce ve věku let zemřel.

Středoškolská odborná činnost

Středoškolská odborná činnost je soutěž s dlouhou tradicí, letos se konal již 23. ročník. Pro naši školu byl o to významnější, že se zde uskutečnilo nejen školní kolo, ale také kolo oblastní.

Do školního kola, které proběhlo 27. 3. 2001, postoupilo 10 prací z pěti oborů. V oboru č. 04 (biologie) byla nejlépe hodnocena práce L. Gruberové „Srnc obecný“, v oboru č. 10 práce D. Valíše „Program Expres“, v oboru č. 15 (teorie kultury, umění a umělecké tvorby) práce J. Bukovského „Interpretace Kafkova románu Zámek“, v oboru č. 16 (historie) práce L. Volfové a J. Urbanové „Biograf U Modrého kříže“ a v oboru č. 17 (filozofie) práce Z. Berana „Aristotelismus a novoplatonismus ve středověké estetice“ a práce J. Bukovského „Aktuální nekonečno na fresce obrácení sv. Ignáce“.

Všechny práce splňovaly obsahové i formální požadavky soutěže a postoupily do oblastního kola, které v letošním roce pořádala naše škola. Termín byl stanoven na 3. 5. 2001 a zúčastnilo se ho celkem 92 studentů, kteří nejlépe obhájili své práce ve školních a okresních kolech. Z našich studentů se nejlépe umístily práce:

J. Bukovského „Interpretace Kafkova románu Zámek“ – 1. místo

Z. Berana – „Aristotelismus a novoplatonismus ve středověké estetice“ – 1. místo,

Práce L. Gruberové „Srnc obecný“ byla přemístěna do jiného oboru 07 – lesnictví.

Naši studenti reprezentovali školu úspěšně i v celostátním kole v Brně ve dnech 5. – 9. 6. 2001. Z. Beran skončil na třetím místě, J. Bukovský na šestém a L. Gruberová na třináctém místě. Těmto studentům blahopřejeme a děkujeme za vzornou reprezentaci školy.

Alice Šimůnková

Svým obsahem je pro naše čtenáře asi nejzajímavější práce L. Volfové a J. Urbanové o historii kutnohorského kina, proto z ní uvádíme alespoň krátkou ukázkou.

JUC. Rudolf Beneš

Autorem myšlenky na zřízení biografu v Kutné Hoře byl pan Rudolf Beneš.

Narodil se 7. dubna 1888 v Kutné Hoře. V roce 1907 začal studovat na Právnické fakultě.

Univerzity Karlovy v Praze. V letech 1912-14 byl zaměstnán jako praktikant na Krajském soudu v Kutné Hoře. Měl absolvovat rigorózní zkoušku k získání titulu JUDr., ale přišla mobilizace.

Bojoval jako důstojník, nejdříve na frontě v Itálii, později v Polsku. Zde také v lednu 1916 přišel o zrak. Střepina z granátu prolétla jedním okem a zasáhla nerv druhého oka, takže ihned oslepl na obě oči.

Pan Beneš však neztratil chuť do života a optimismus. V říjnu 1916 se v Praze oženil a se svou manželkou, Marií Benešovou (ročník 1892), se usadil v Kutné Hoře. Bydleli na Smíškově náměstí číslo popisné 584, v roce 1918 se jim narodila dcera Jana.

Již v roce 1917 pan Beneš realizoval svou myšlenku na zřízení biografu, bylo to vůbec první promítání filmů v Kutné Hoře. Nejdříve se promítalo v prozatímním divadle, později ve staré sokolovně v Tylově ulici. Až od roku 1920 mělo kino svou vlastní budovu. Do roku 1945 používalo název „U Modrého kříže“ a po zestátnění v srpnu 1945 bylo přejmenováno na kino „Svět“.

Průběh stavby a její financování

Ke stavbě byl nutný souhlas stavebního a živnostenského úřadu. Žádost o povolení stavby byla podána 22. března 1920.

Stavba byla na tehdejší poměry velice drahá. Pan Beneš si však nemohl dovolit financovat celou akci sám, ale musel si na ni vypůjčit peníze od státu, celých dvacet pět let (do roku 1945) poté půjčku splácel. Stavba stála 1,431.329 korun, Berní úřad v Kutné Hoře však uznal hodnotu ve výši 1,340.000 korun. Roční splátka byla 69.400 korun, úrok činil pouhé 1 %.

Projekt kina

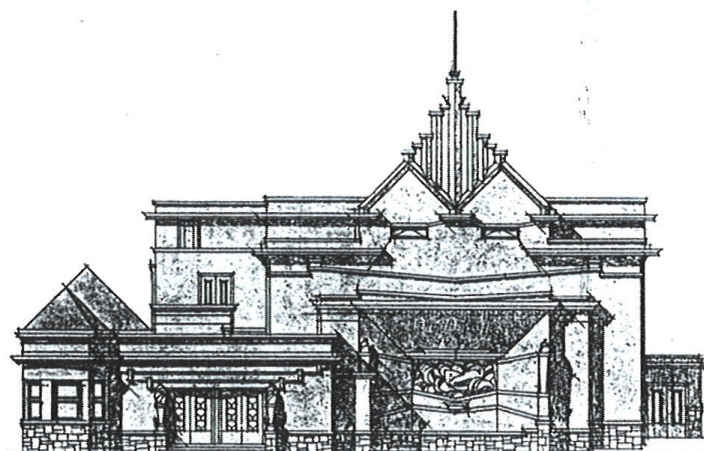
Na objednávku pana Beneše vypracovali pražští architekti T. Pražák a P. Moravec v letech 1919-1920 kubistický projekt bio Modrý kříž. Na zakoupené parcele mělo být projektováno bio, restaurace, kavárna, bankovní místnost, krámy a obytné místnosti.

Kino stojí na parcele uprostřed historické zástavby v Havířské ulici. Od jara do podzimu bylo vybudováno provizorium bez vnějšího omítnutí a vnitřní výzdoby. Již na konci roku 1920 zde byl promítán Griffithův film „Intolerance“ a roku 1921 bylo kino zcela dokončeno.

Kino je složitější kuboexpresionistická stavba s předsunutým foyerem, v jehož patře jsou obytné prostory. Při projektu dbali architekti na to, aby projekt architektonicky ladil s okolními budovami a nerušil tak malebný pohled ze svahů obklopujících město. Podstatnou částí stavby je průčelí promítacího sálu, které je členěno lomenými kubistickými tvary a expresivně tvarovaným trojúhelníkovitým štítem. „Ve vnitřku jevíme snahu nezbavovati diváka dojmu uzavřeného prostoru při nastálém zatmění, čehož docíliti jsme se snažili dispozicí barevné a světelné dekorace.“

První představení v biografu U modrého kříže

V nové budově se začalo promítat 23. října 1920 a hrálo se při vyprodaném sále. Hosté byli velmi spokojeni s programem i s uspořádáním interiéru. Většina konzervativních Kutnohořanů však s rozpakami hodnotila styl, v jakém bylo kino postaveno. Objevil se názor, že se budova hodí lépe pro „izraelský kostel“, než pro biograf. Ale naštěstí se v Kutné Hoře našlo několik lidí, kteří měli pochopení pro moderní umění a netradiční a kubistickou stavbu hodnotili kladně. V místním týdeníku Podvysocké listy se 22. října 1920 objevil článek celý věnovaný otevření biografu U modrého



kříže a hodnocení budovy. Podle redakce tohoto listu „nese budova podobu chrámu v jakési symbolické nápovědi mysteriosních dějů, historie všech věků, všech kultur a všech realizovaných snů...“



L. Boháč

ČED v anglickém Lincolnu

Letošní konference studentů tří středních škol (Gymnázia J.Ortena v Kutné Hoře, dánského gymnázia v Haslevu a anglické školy v Lincolnu) o postojích a informovanosti týkajících se EU, byla více než památná. Ještě než jsme vyjeli, bylo velmi obtížné udržet skupinu 15 studentů, neboť byl únor a chřipková epidemie. Na poslední chvíli došlo k několika změnám. Mnozí litovali, že nemohli jet.

V den odjezdu, 26. 2., napadlo asi půl metru sněhu a my se jen ironicky usmívali při představě, kam asi dojedeme - do Kolína či kousek dál? Ale pan ředitel nám dodával optimismu a V.Císař neopomněl tu hrůzu vyfotit. Za Prahou se situace zdála slibnější a zimní scenerii jsme viděli až v Belgii. Starší studenti se pohodlně usadili na zadních sedadlech, někteří pilně studovali slovní zásobu. Ti mladší (skupina terciánů jela s námi nejen poznat pár míst za Kanálem, ale i předvést své divadlo) hbitě zkoušeli své mobily a walkmany či hráli hry. Kdosi z profesorů našel v MF Dnes článek o náhlém výskytu slintavky a kulhavky v Británii. Cesta ubíhala docela rychle, neboť pan Hervert jel jako o život. Na trajekt jsme se nalodili včas a užívali si mírné houpání ranních vln. Všichni jsme se těšili na pohovor s anglickými celníky, k našemu zklamání jsme byli odbaveni bez jakékoli komunikace v angličtině. První zastávku jsme věnovali městečku Canterbury, kde jsme vzpomněli na Canterbury Tales od Geoffrey Chaucera a význam tohoto poutního místa, ale i vychutnali kouzlo domů a domečků, obchůdků a parků. Kdo by si nepamatoval prohlídku za zpěvu ptactva a první anglického spršky? Bylo totiž 5 a.m.! Do Lincolnu jsme už nespěchali. Mířili jsme na letiště Stansted, kde jsme se pozdravili s anglickými učiteli a naložili skupinu dánských studentů a učitelů. Společně jsme se těšili na prohlídku univerzitního města Cambridge. Sluníčko svítilo, double deckery jezdily spolehlivě a den voněl pečivem, tržišti a mladými lidmi. Vidina teplé večere a noci strávené v posteli nás hřála na duši a samozřejmě očekávání věcí příštích.



Ke škole v Lincolnu jsme dojeli večer, město je vzdálené od Londýna přes 2 hodiny jízdy autem na sever. Hostitelé si rychle rozdělili naše děti. Někteří museli hned zpočátku čelit nástrahám typu „Got your stuff?“ a smířit se s tím, že konverzace nebude podobná hodině angličtiny ve škole. V neděli jsme strávili celý den v Yorku, kde jsme navštívili slavnou katedrálu Minster, železniční muzeum (Jorvik - muzeum Vikingů bylo bohužel zavřené), galerii (obraz Svaté Barbory nás potěšil) a poznali další uličky, nápisy, dobroty a slovíčka.

V pondělí začal hektický týden, který byl připraven dvěma učiteli z Lincolnu. Na seznamu exkurzí byla ocelárna Corus Ste-

eworks, firma Marconi vyrábějící radary, termokamery a čipy, rozhovory s politiky a farmáři, průzkum veřejného mínění v ulicích města. Smíšené týmy vypracovaly zprávu o zvoleném tématu, kterou zpracovaly na počítači. Někteří měli štěstí a spolupracovali dobře, jiní se rvali, i když komunikace trochu vázla. Všechny nás mrzelo, že se výskyt slintavky a kulhavky stal denním tématem rozhovorů. Případů stále přibývalo, zprávy informovaly o nešťastných farmářích, likvidaci zvířat a polemizovaly o bídné budoucnosti zemědělství. Pro nás to znamenalo zrušení návštěv na farmách a další, poměrně nudné, prezentace. Teorie nebývá většinou tak záživná jako praxe. Světlymi okamžiky se pro nás stal čas strávený s našimi hostiteli a samozřejmě procházky městem a školní bazén. Poslední večer jsme zhlédli divadlo „Paper Tubes“ a prezentovali poznatky z našich exkurzí před rodiči, učiteli a hostiteli. Bylo patrné, že mnozí potřebují procvičovat odvahu vystoupit před lidmi, říct něco v cizím jazyce se zdálo stresující, ale nakonec jsme to zvládli. Konec dobrý, všechno dobré. Hurá na Londýn!

Prohlídku metropole jsem začali u Buckinghamského paláce. Studenti měli připravené referáty o jednotlivých památkách, navštívili jsme National Gallery, Downing Street 10, Saint Paul's Cathedral, Big Ben a Westminster Abbey, přesli po nábřeží okolo divadla Globe a nové Tate gallery. Prohlídku jsme zakončili přechodem přes Tower Bridge. Vítr foukal studený, a tak nás v jedné chvíli zachránil Mc Donald, o globalizaci jsme ani nešpitli...Trajekt byl tentokrát plně obsazen, mnozí utráceli drobné za suvenýry, někteří přemýšleli o tom, co budou jíst, vyhodili všechno jídlo nakoupené v Británii, jak nás žádaly celní úřady. Všichni, alespoň mi to říkali, byli velmi spokojeni s hostitelskými rodinami, někteří snili o české kuchyni a těšili se do školní jídelny. S angličtinou to byl šok, samozřejmě, ale to nic, milí studenti, máte o důvod víc studovat a zase někdy vyjet do Anglie, nebo odletět?

Poděkování studentům z C2B, C3B a V6A za trpělivost při prezentacích, slušné chování a dobrou náladu, s jejíž pomocí jsme to všechno zvládli.

Rena Bumbálková

Paní prof. R. Bumbálková působila na naší škole v letech 1994 – 2001. Program ČED patřil k jejím významným aktivitám v oblasti výuky anglického jazyka. Děkuji jí za splnění a dokončení jedné z etap tohoto dlouhodobého projektu.

V. Slavíček

Výměnné pobyty

Jako každoročně se na naší škole uskutečnila řada výměnných pobytů. Dojmy studentů zachycují články vycházející v časopise Schola nostra. Studenti nejčastěji píšou o trémě předcházející prvnímu setkání a následnému většinou týdennímu pobytu v rodině. Samozřejmě, že zde důležitou roli hrají jazykové znalosti (zejména při setkání s rodilými mluvčími – Němci, Angličany, Francouzi), ale důležitý je podle mého názoru, a možná i více, poznávací význam těchto zájezdů a zejména výchova k toleranci, pochopení pro „jiné mravy“, vyblednutí z maloměstského pojmání světa. Málomocná cestovní kancelář vám umožní poznat život v dané zemi i z té jiné, vnitřní stránky, nahlédnout pod pokličku rodinného života.

Práce pedagogů při přípravě takového pobytu v mnohém supluje cestovní kancelář. Samozřejmě by často bylo daleko snazší svěřit tyto záležitosti jí.

Tato praxe je vedena snahou o příznivou, co nejnižší cenu. Také je pravda, že tyto výměny jsou většinou založeny na přátelských vztazích vyučujících z obou stran, což je zárukou, že v nich škola určitě bude pokračovat.

Drahomíra Nováková



Výměnný pobyt s Němci aneb Alles gute

Chcete získat bobříka za odvahu a výdrž? Ano, potom si přečtěte náš článek...

Tak tedy... bylo, nebylo 13. 11. 2000 k nám zavítala skupina německých studentů z Hoyerswerdy. My, respektive polovina třídy V5B, které se do této doby dařilo úspěšně předstírat znalost německého jazyka, a část třídy V4A jsme se stali hostiteli na dobu pěti dnů, které stály za všechny peníze.

Naše hlasivky se ocitly v dezolátní stavu poté, co jsme hlasitě vítali příjíždějící autobus slovy: Herzlich willkommen! ... Ano, toto tvrzení je trochu přehnané, ale slovo nadsázka nám není přece cizí.

Hned dalšího dne měli naši hosté možnost prohlédnout si naši školu. Nějaký šestý smysl jim napověděl, aby se strategicky vyhnuli třídě, kde jsme se právě nacházeli my.

Všichni se shodneme na tom, že nejlepším dnem byla středa, kterou jsme strávili v Liberci. Náš pestrý program začal návštěvou botanické zahrady a potom následovala lepší část-zábavní centrum BABYLÓN (Tam, kde kdysi byl Babylon, je holá pláň...líbí se vám naše kulturní vložka?)

Každý se svým volným časem (5 hodin!) naložil po svém. Nevíme, jak ostatní, ale naše třída ohrožovala životy nevinných civilistů v areálu aquaparku. Vřele doporučujeme divokou jízdu nekonečným tobogánem, kterou vyzkoušel dokonce i pan profesor Posselt. Sice se nám nesvěřil se svými pocity, ale podle hlasitého uáááá (nebo jak dělá Tarzan?!?), jsme odvodili, že byl spokojený. Úžasná byla i pařba v sauně, kde bylo páry pro všechny dost. Komu zbyla volná chvíle, mohl navštívit nákupní centrum. Chlapcům z naší třídy se velice zalíbil obchod, kde se konala ochutnávka sušeného ovoce a oříšků v čokoládě... Jediný problém byl v tom, že po jejich návštěvě nebylo co ochutnávat. Opravdu každý si přišel na své. Dvě nejmenované slečny z Německa si pořídily „typický“ suvenýr z Čech-piercing do jazyku. (Rodiče je jistě pochválili...)

Ve čtvrtek si Němci prohlédli skvosty našeho města. Nadšením se rozplývali celičký den... trocha ironie nikomu neuškodí, že ano.

Poslední den jsme vyrazili do Prahy. Někteří z nás měli jedinečnou možnost podívat se podesáté na Pražský hrad, pojedenácté na Karlův most a podvanácté na Václavské náměstí. Neméně zajímavou atrakcí byl pro některé naše kamarády eskalátor (hloupé už jsme nakoply a těm chytrým napovídáme: eskalátor = jezdící schody). Doba odjezdu se posunula zhruba o hodinu, protože někteří němečtí studenti se ztratili ve víru velkoměsta.

Rozlučková party se konala U Anděla. Nemusíme zdůrazňovat, že zábava se rozjela. Velkou zásluhu na tom měl DJ Patrik Rokl z rádia Zlatá Praha.

V sobotu ráno jsme plni dojetí a se slzami v očích sledovali, jak Němci ještě v polospánku nastupují do autobusu, který je odvezl domů.

A. Paulišová & J. Kopecká

140 hodin v Polsku

Sedím na posteli a probírám se spoustou fotek. Jsem na nich já a spousta kamarádů. Od nás, ale i z Polska. Vybavuje se mi asi milion VZPOMÍNEK. Začínají už odjezdem od školy. Přijela fialová karosa a s ní velice milý a vtipný řidič, který nám pomohl nacpat to obrovské množství tašek do útrob autobusu. Pak už jsme se jen „nalodili“ a jelo se. První zastávka byla v Trutnově. Bohužel už netuším, jestli měla hlubší účel, než rozprchnout se za tím, co nás zajímá. Druhá a předposlední byla na přechodu KRÁLOVEC/LUKAWKA. Za dobu, co jsme tam stáli, nás minuly 2 autobusy a osobní auto. A to nám ani nedali razítko, šetřílci... Za hranicemi počalo být v autobuse rušno. Pan profesor Císař nám vyprávěl něco o HISTORII tohoto státu, tolik podobnému ČR, jenže já si bohužel pamatuji jen pasáž o tom, že Poláci se válce bránili víc než my...Teda, doufám, že nepíšu blbosti, byla jsem totiž strašně nervózní z toho setkání, co nás čekalo. Dlouho jsme se neviděli... Máme se k sobě hned vrhnout a začít se ŠÍLENĚ OBJÍMAT, nebo se jen suše pozdravit a dělat, že k sobě nepatříme... Všechno bylo (jak jinak) úplně jiné, než jsme si mohli představit. Profesori nám vyprávěli o staré škole, která nás tam prý čeká. Proto se nemáme svým kamarádům posmívat, a tak jsem si představila dřevěnou CHATŘČ se střechou z větví. Jenže škola byla poměrně dost hezká, jen opravdu trochu starší, ale to jí neubíralo na možnostech a využití, bála jsem se totiž, že nám bude třeba na hlavu opadávat omítka, nebo tak... Před ní už nás příjezd očekávala poměrně dost vysmátá skupinka lidí. Vůbec se nezdáli NERVÓZNÍ a to mě překvapilo. Měli přece přijet jejich dlouho postrádaní přátelé - my! Začal všeobecný shon. Nikdo nechtěl vystoupit první. Konečně jsme se vykopali ven, utvořili se dvě skupiny lidí. Profesori už se vítali a my se teprve jemně oťukávali. Nakonec z toho byla objímací a UPLAKANÁ (vid, Jano...) akce.

Moc se mi nechce popisovat, co jsme viděli, raději bych se jen zmínila. Asi všechny okouzlo romantické náměstí ve Šwidnici, romantika to byla zejména večer; okolí města a památky a dost jsme se bavili v pevnosti v KŁODZKU a taky ve WROCLAWI.

Proseforstvo se o nás pořád staralo a vyptávalo se: „Nemáte hlad? Není vám zima? Rozumíte si?“ Pokaždé jsme zadrmlili něco v tom smyslu, že je to v „POHO“ a odběhli jsme. Ve skutečnosti nás docela prudilo to věčné: „Jana, v kuchyni jest...ehm...dinner! Musíte jest!!!“ Hlad jsme opravdu neměli, zima nám nebyla a mně už lezlo na mozek to věčné mixování jazyků... Na druhou stranu - my jsme si těch STAROSTÍ užili tady až až. Taky jsem si všimla, že se o celou akci víc zajímali tamní „nejdůležitější“, jako pan ředitel, který se zúčastnil několika akcí. Což mi připomíná diskotéku a POSLEDNÍ DEN. Tuším, že to byl zrovna výlet do Wroclawi, který byl něco jako den posledního UTRPENÍ (měli jsme se zbavit příšerně kulturně založeného průvodce), kdy nám pan profesor Císař řekl, že za námi přijedou i náš pan ředitel a pan prof. Šorčík. Nikdo tomu nevěřil, PROČ by jezdili zrovna na poslední den, vždyť by si ani nic nestačili prohlédnout a... Necháпали jsme. O to bylo větší překvapení, když na diskotéku, kde ta milá a starostlivá paní div nezamkla i toalety(!) přijel hnědý favorit s nápisem Gymnázium Jiřího Ortena.

Každopádně večer proběhl bez problémů a UBĚHL až moc rychle. Ráno. Na to jediné ráno z celého pobytu jsme se netěšili. Bohužel vám nemohu říct, jak loučení probíhalo, naše milá a jindy na vteřinu dochvilná hostitelka zaspala, ale vím, že bylo stejné jako obvykle. Pro ty, kdo nechávali odjíždět nebo opouštěli svoje až „moc oblíbené“ kamarády jistě o hodně těžší už tím, že s tím nemáme žádnou ZKUŠENOST z předchozích let.

A jak zakončit tohle povídání? Asi všichni máme pozměněné názory na NĚCO a je jedno co. Prostě jsme zpět. Asi už se s nimi neuvidíme. Někoho to mrzí, někoho ne.

Janík



Biologie – nejnovější informace

Tento rok znamenal tak trochu revoluci ve sbírkách biologie. Podařilo se nám, díky Nadačnímu fondu, instalovat nová terária, do kterých jsme umístili všechna teraristicky chovaná zvířata naší školy. Také se nám podařilo získat nové exponáty do sbírek a v dohledné době budou tyto exponáty volně přístupné všem zájemcům o biologii, protože součástí biologie nejsou jen teoretické znalosti, ale také praktické poznávání ať už rostlin, živočichů, ale i minerálů a hornin. To vše bude vystaveno v prosklených skříních na chodbě. A které živočichy můžete najít v našich teráriích?

Štíry středomořské, pakobylky indické, strašilky, některé druhy hadů, fretku, šváby, chovy mastomysů a cvrčků, scinky, ještěrky zelené, gekony, agamu vousatou a další...

Z rostlin se u nás najde poměrně kompletní sbírka violek, banánovník, araukarie, nadutě ,....

Pokud se nám podaří časem zprovoznit skleník, tak se pokusíme o pěstování některých odolných druhů orchidejí. Všechny tyto sbírky jsou k dispozici studentům k přípravě na přijímací zkoušky na VŠ, kde jsou „poznávačky“ jejich důležitou součástí.

Petr Němeček



Gekon obrovský



***Nová terária zakoupená
Nadačním fondem***

Fretka – DEŽO



Korálovka



Agama vousatá

Sportujeme

hodnocení, informace, plány na příští školní rok

Během letošního školního roku došlo k několika změnám, které jsme avizovali předem. Došlo k redukci sportů, kterým věnujeme pozornost. Předmětem našeho zájmu se stává volejbal a to jak dívčí (p. prof. Z. Rudolf), tak chlapecký (p. prof. P. Němeček). Studenti nižšího gymnázia, mají-li zájem o tento sport, se mohou hlásit u těchto vyučujících. Pokud mají zájem o všeobecné „sportovky“, mohou se hlásit u p. prof. J. Němečka.

Díky těmto změnám se stáváme v tomto sportu známými a podařilo se nám uspět i v krajském kole chlapců ve volejbale. Dívky, protože letos se poprvé účastní těchto soutěží, takových úspěchů nedosáhly, ale byl to první soutěžní rok, a tak budiž jim omluvou jejich „nevyhranost“.

Celkově se dá letošní rok označit rokem úspěchů a to jak sportovních, tak i pořadatelských.

Začalo to už v září, kdy jsme pořádali jak okresní, tak i krajské kolo Středoskolských her v lehké atletice. Sami jsme se okresního kola účastnili, ale neměli jsme vůbec lehkou úlohu, protože jako se věnujeme volejbale, tak se některé školy (zejména čáslavské) věnují speciálně atletice. To samo napovídá, které školy postoupily do krajského kola, nicméně jsme se umístili v lepší polovině startovního pole. Nemůžeme tedy říci, že děláme škole ostudu.

Po stránce pořadatelské jsme byli hodnoceni velmi vysoko a to nejen díky naší práci, ale zejména díky práci našich pomocníků, studentů.

Během školního roku jsem se zúčastnil turnajů v odbíjené chlapců, kde jsme dosáhli historicky nejúspěšnějšího umístění vůbec. Po vítězství v okresním kole jsem postoupili do kola krajského, kde jsme po troše smůly skončili na pěkném pátém místě. Další úspěšnou kapitolou našeho sportu je chlapecký basketbal. Chlapci vyhráli okresní přebor a v krajském kole skončili také na pěkném pátém místě.

Nesmíme zapomenout také na úspěšný florbal, který nám dělá už druhým rokem velkou radost. Chlapci skončili v okresním kole na druhém, bohužel nepostupovém místě. Nutno ještě podotknout, že vítěz našeho okresu SOU řemesel se v kraji umístil na vynikajícím třetím místě, což nás těší. Gratulujeme.

Navíc jsme byli pořadateli i krajského kola florbalu a to jak chlapců, tak i dívek.

Celkově se tedy dá říci, že letošní rok byl pro nás z hlediska sportu velmi úspěšný, ne-li zatím nejúspěšnější. Chtěli bychom tento trend zachovat a pokusit se být ještě lepší.

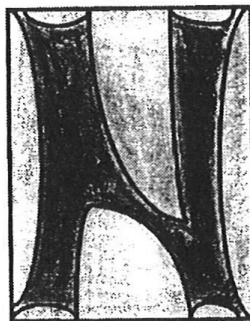
Další akcí, která se postupně dostává do povědomí sportovních nadšenců v našem regionu, byl již 4. ročník turnaje mužstev ve volejbale - Zlatá křída. Letos byl turnaj obohacen i o účast hostů ze zahraničí - změřit síly s ostatními přijeli i učitelé z německého Rathenow.

Sportu ZDAR - vyučující TV



Turnaj Zlatá křída





Schola Nostra

To nejzajímavější ze studentského časopisu

Rodinné vztahy v Americe

Amerika je úplně jiný svět s jiným smýšlením a mentalitou. Základem je však i zde rodina, její rodinní příslušníci, často i adoptované osoby a ti všichni plní funkci ekonomickou, ochrannou, morální, psychologickou či výchovnou.

Američané si rodiny považují. Je to dáno tím, že Američané se poměrně dlouho žení. Vztah k rodině a dětem je proto daleko zodpovědnější a citlivější.

Dítě má v rodině rozhodující slovo! Berou ho jako rovnocenného člena, byť je to nemluvně. Mají s ním trpělivost, všechno mu zodpovědně vysvětlují, sáhodlouze vykládají či domlouvají a pořád dokola. Vše řeší domluvou. Často bezvýznamně. Dítě to stejně udělá znova. Tady mu jednu vrazí, a je klid! Ale to v Americe neexistuje. „Taky můžete jít sedět!“ Od malička jsou děti vedené k samostatnosti a už jako maličké se o sebe musí postarat. Dolar, měřítko hodnot moderního světa, žene všechny do pracovního procesu. Běžně vykonávají dvě zaměstnání. Proto nemají na děti a domácnost čas. Ale pokud si čas najdou, věnují se dětem plnými doušky. Pokud dítě mluví, rodina ho napjatě poslouchá, nechá ho mluvit. Jestliže skočí dítě do řeči, všichni ztichnou a dají mu slovo. A to, že omladina přijde na návštěvu a dá nohy na stůl, je normální. Navíc v botech, protože jak je známo, Američané se nepřezouvají. No, každý si výchovu vysvětlí jinak - jiný stát, jiný mrav!

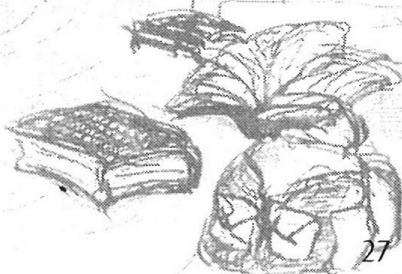
Američané na vlastní rodině lpí (něco jiného jsou filmové hvězdy a jejich skandály). Všimněte si kdekterého filmu. Nikde na stole nechybí rodinná fotografie nebo fotografie jednotlivých členů rodiny. Připíchlé rodinné fotky na různých nástěnkách průběžně doplňují a s očividnou radostí komentují. U nás tak můžeme vidět plakáty nahatejch ženskejch!

Američané se za svůj život mnohokrát stěhují a třeba do nejvzdálenějších koncín. Přesto s rodinou neustále komunikují. Letecká doprava je nejfrekventovanější, telefonické hovory hodinové. Korespondence je pro ně zdoluhava. Navíc, kdekterá rodina vlastní Internet.

Rodina dělá všechno společně a psychicky se na to připravuje. Jdou-li něco dělat, plánují to dopředu. Třeba mě požádali, abychom za týden přehodili gummy. Přivezl je pick up, já nasadil rukavice, shodil gummy z auta, nasadil je a oni jen zírali. Celá akce trvala hodinu. Pak to v rodině celý večer probírali a dalších 14 dní vyprávěli všem sousedům. To je jejich! O ničem diskutovat hodiny! Řešit stupidní problém! Rozpitvat ho do posledního detailu! Zbytečně! Proto často navštěvují psychology a psychiatry. Nestydí se za to jako u nás, kde je vše diskretní. Oni mají problém, musí o tom přemýšlet, musí ho řešit a - mají práci. A jestliže mají práci, pak je každý lituje. V tomto směru jsou k sobě ohleduplní. Podle mě si přidělávají zbytečné starosti. Američané se rádi seznamují, navazují známosti a pořádají párty. Schází se rodiny, známí a všichni příbuzní. Párty se konají doma, v neoplocených zahradách nebo v restauracích. Jsou veselí, upovídání, ale jejich humor je nám cizí. Člověk musí v Americe žít, aby Američany pochopil. Na dotaz How are You vždy odpoví Very well, a to snad i na smrtelné posteli!

Soudržnost amerických rodin je přímo záviděníhodná. V tomto směru bychom si z nich měli vzít příklad!

Czech
(zkráceno)



Umělecké psaní

Následující povídky obsahují stejný příběh, a přece se liší. Liší se způsobem podání příběhu i úhlem pohledu na situaci hlavní hrdinky. Proto je potřebné krátké vysvětlení. Studenti 4.C dostali za úkol napsat povídku, jejíž stručnou dějovou linii vyslechli v hodině českého jazyka. Netušili ale, že se jedná o příběh Milana Kundery z prvního sešitu jeho Směšných lásek „Já truchlivý buň“. Nyní máte možnost porovnat originál s výsledky studentských literárních pokusů. Je to určitě zajímavé.

Nabídka kvalitního sňatku

Ten závěr té skladby se snad v životě nenaučím. Jak se takhle můžu stát slavnou? Musím cvičit ještě pilněji. A Jakub? Stejně je to jeho vina, kdyby hrál na ten klavír lépe a dělal mi lepší doprovod, určitě bych s tím neměla takové problémy.

Jako každý pátek se pomalu šourám přes náměstí. Drobně mrholí a já místo toho, abych běžela po zkušce rovnou domů, abych zabránila nachladnutí mých hlasivek, loudám se pomalinku přes náměstí a drtím se vzpomínkou, jak mi to dnes zase nešlo. Když už vidím vchod do našeho domu, zahlédnu, jak po schodech mizí Jakub. „Jakubel“, neslyší, nebo spíš dělá, že neslyší. Co tam sakra zase dělal? Není to ani dvacet minut, co jsem od něho odešla, a on už byl u mě v domě.

Když celá zadýchaná vylezu šedesát schodů k nám do čtvrtého patra, je mi všechno jasné. Opět kytice kopretin (kde je k sakru teď v zimě shání) a růžová obálka s připitomělou milostnou básničkou. Už mě to opravdu šve. Kdy konečně pochopí, že není mým vysněným princem z bohatého rodu nebo přinejmenším majitel nějakého divadla či něčeho podobného. To jeho milostné tokání mě už unavuje.

Odemknu, odhodím kabát, šálu a zuju boty. Nory hodím na postel a už vytáčím Jakubovo číslo. Nic, nebere to. Počkám ještě tři zazvonění a jsem rozhodnutá zavěsit. V tu ránu se ve sluchátku ozve udýchané: „Prosím ti telefonu Jakub Trnka mladší.“ „Proč už s tím konečně nedáš pokoj, kolikrát Ti to budu ještě vysvětlovat?“ Nic, Jakub mlčí. „Tak jsi tam nebo ne? Prám se, kolikrát ještě najdu květiny a zamilované veršičky?“ „Ale Jano, já to myslím vážně!“ ozve se Jakub. V duchu si pomyslím, že já taky, a čekám, co chytrého mi ještě řekne. „Já Te opravdu miluji a udělal bych pro Tebe cokoli na světě“. A ticho, oba mlčíme jako ryby. Najednou tak nějak nevím, co mu říct, a je mi trochu trapně, že jsem tak vyjela. Jakub je hodnej kluk a hlavně jedinej, kterej je ochomej mě doprovázet na klavír. Přesto ze mě vypadne, „tak až se vzpamatuješ a uvědomíš si, co po Tobě chci, vlastně nechci, tak se ozvi, jinak o Tobě nechci slyšet.“ A klap zavěsila jsem.

Jakub se celý týden neozval. Co budu dělat, jestli už se neozve nikdy? Budu muset shánět jiný doprovod a možná za něj platit. Ale ne, on se určitě ozve. Hraje uraženého, abych přišla já a odprosila, ale to se nikdy nestane. I kdyby to, že mě miluje, měl zapírat před samotným bohem, zavolá. Po dalších třech dnech nejistoty objevím ve schránce růžovou obálku. „Nevydržel“, vykřiknu a mám děsnou radost, že mě zkoušení nebude stát zase ani floka. Když roztrhnu obálku, nenajdu kupodivu žádnou báseň, ale stručný vzkaz „V sobotu v 16 hodin přijď ke mně, mám pro Tebe překvapení.“ Tak ono ho to nepřešlo, pomyslím si, ale tak nějak se na tu sobotu řeším.

K Jakubovi dobíhám samozřejmě pozdě, ale vidím ho, jak mě vyhlíží za záclonou. Má takový potouchlý výraz, jakoby to ani nebyl on. Vyjedu nahoru výtahem a dveře už jsou otevřené. Vidím ještě nějaké cizí boty, pěkné boty, koho to tu ještě má? „Pojď do obýváku a zavři dveře!“ slyším, jak na mě Jakub volá. Když vejdu do pokoje, vidím Jakuba a cizího muže, jak spolu hovoří nějakým cizím jazykem. Jakub se zvedne a muže mi představí jako dávného přítele, který žije v Athénách, neviděli se celou věčnost a „mimochodem“ je Apostolek (jak mi ho představil) dirigentem Athénské národní opery.

Ten muž se mi začíná líbit, přemýšlím, zatímco se Jakub snaží překládat mu nějaké věci, které ho o mě zajímají. Vysoký, černé vlasy, modré oči a hlavně dirigent Athénské národní opery. To je ten Jakub vážně natvrdelej, že mi ho představuje až dnes, po tolika letech! A ještě jak úplně v klidu pronesl to „mimochodem“. Jako by se vůbec nechumelilo, je to prostě hlupák a pro mě je tohle obrovská šance, jak být hvězdou.

Odpoledne uteklo jako voda a Apostolek mě vyprovází domů. Žádná plynulá konverzace, sem tam nějaké kostrbaté ano, ne. Ale nakonec pochopím, že mě zve zítra na večeri. „Přijímám,“ slyším se, jak odpovídám. „Tak tedy na shledanou“ a pomalu se otáčím, že odemknu, ale Apostolek mě rychle otočí zpět a políbí. Ten polibek je zvláštní a já z něho cítím, že my dva spolu ještě neskončili.

Ráno jsem nemohla dospat. A teď v půl páté vím jistě, že to zase nestihnu. Nevím, co na sebe, nevím jaké boty, nemám natočené vlasy, no prostě tradičně nestihám. Z domu vyběhám na poslední chvíli a co nevidím, Apostolek s kyticí rudých růží (to je něco jiného než ty Jakubovy kopretiny), nabídne mi své rámě a jdeme do nejbližší restaurace.

Po večeri, kdy jsem ho pronásledovala zamilovanými pohledy a on na mě decentně odpovídal svými, mě vede k sobě domů a navrhne mi, abych zůstala přes noc. Bylo to poprvé, co mi to nabídl nějaký muž, (Jakuba nepočítám) a já nabídku přijala. Popijeli jsme víno a večer volně ubíhal. Ráno, když jsem se

probudila, našla jsem na polštáři dopis, z kterého jsem pochopila něco jako, že mi děkuje za nádhernou noc a že se omlouvá, že nic neřekl, ale odjíždí zpět do Athén a nevrátí se asi hodně dlouho. Klíče mám vrátit Jakobovi, samozřejmě až zamknu.

Uběhlo pár týdnů, z lásky nezbylo nic a ještě ke všemu je mi už třetí den hrozně zle. Budu muset k doktorce, určitě na mě leze nějaká chřipka, jinak bych tak nezvracela. Paní doktorka mě ovšem zaskočila, neoznámila mi žádnou chřipku, ale po prohlídce mě začala oslovovat maminko. Nejdřív jsem nevěděla, jestli si dělá legraci, ale když mi dala těhotenskou kartičku, došlo mi, že to asi myslí vážně.

Zachvátila mě vlna radosti. Já jsem těhotná, moje dítě bude mít slavného otce a Apostolek se mi určitě vrátí. Musím to někomu říct. Ale komu? Zavolám Jiřině, moje nejlepší kamarádka bude mít určitě radost se mnou. Když jsem jí to ale sdělila, spustila, „jsi hloupá husa, nalitneš kde komu, co bude se školou, jak to dítě budeš živit, když je otec za kopečkama,“ a jelikož pokračovala ve svém výlevu dál, zavěsila jsem. Tak když už mě nechápe Jiřina tak nikdo. Na co je mi nějaká konzervatoř? Teď, když budu mít dítě se slavným dirigentem, který až se to dozví, tak přijede a vezme si mě. Náš život bude bez problémů. A Jakobovi nevěřím. To, že je Apostolek dělníkem na stavbě železnice, si vymyslel, protože mu závidí. Závidí mu, že se mnou čeká dítě a že se stane mým manželem. On snad nikdy nepochopí, že v mém životě je pro něj místo pouze jako pro přítele.

O tři roky později mě uprostřed práce mě vyrušil zvonek. Malý Petřík si hrál ve vedlejším pokoji s vláčky a spokojeně si žvatlal. Šla jsem otevřít v domnění, že už konečně přijel Apostolek. Omyl, za dveřmi stál opět Jakub a koukal na mě těma svýma psíma očima. Přicházel nevhod, ale přesto jsem ho pozvala dál. Když už to nebyl Apostolek osobně, mohl o něm Jakub přinášet alespoň nějaké zprávy.

Jakub se posadil a začal ze sebe pomalu něco soukat. Nejprve jsem mu moc nerozuměla, ale když to zopakoval, dovtípila jsem se. Tenhle ubohý, chudý šrudáček mi dává „velkorysou“ nabídku. Chtl by si mě vzít za ženu, a dokonce mu nevadí, že mám nemanželské dítě. V tu chvíli jsem se rozesmála. „Jak Tě to mohlo vůbec napadnout? Já a vzít si Tebe? Já, která mám syna, jehož otec je slavným dirigentem? Já, která vím, že se Apostolek jednoho dne vrátí a vezme si mě? Hlupáčku, tak tebe ty naivní představy za ta léta nepřešly?“ Smíchy mi tekly slzy.

V tu chvíli jsem uslyšela Petříkův pláč, „moment hned se vrátím“ a odběhla jsem za ním do pokoje. Nic se nestalo, jen se mu odpojily vagónky. Když jsem přišla zpět do obývacího pokoje, Jakub už tam nebyl. Zbýl po něm jen dólík v křesle a růžová obálka.

Magda Plíhalová

Árie pro řeckého prince

Ruce pianisty se rozeběhly po klávesnici. Chvilí nato se přidal ženský hlas, jenže po několika tónech opět utichl. „Jakube!!“ Mladá zpěvačka založila ruce na prsa a přísně se na Jakuba podívala: „Já takhle nemůžu zpívat! Vždyť ty to pořád kazíš!“ Pianista Jakub sklopil oči:

„To je tím, že jsi tu se mnou.“ „No, jo,“ ušklíbala se. „Kolikrát jsem ti vysvětlovala, že my dva nikdy?! Vždyť je mezi námi takový propastný rozdíl. Nelze srovnat mě a tebe, jsme jak nebe a dudy!“

Ponižovala ho. Nepřímo mu dala najevo, že on je nula a ona, „hvězda“, by vedle něj pohasla. Přesto ji miloval, přesto ji velice miloval a byl ochoten obětovat jí celé odpoledne, aby mohla za doprovodu klavíru zpívat. Dnes ale neměl dobrou náladu. A k tomu to ponižení! Měl toho dost. Jana by měla dostat za vyučenou. Nemůže se takto povyšovat. On studuje vysokou školu jako ona - jenom ne konzervatoř a to je asi chyba. Zvedl se a odešel bez jediného slova rozloučení. Ne. Ne. Dnes ne. Dnes nebude dělat podřadného klavíristu. Neběžela za ním. Nechala ho jít. „Naivka jeden, zrovna na něj čekám!“

Jakub zabořil bradu do šály. Šel a nevnímal. Ale dnes se mu šlo lehčeji. Byl to dobrý nápad, odejít. Počkej, Jano! Však ty se ještě ráda vrátíš! „Ty jsi mi teda kamarád!“ Zvedl oči a okamžitě roztáhl ústa do širokého úsměvu. Stál před ním totiž jeho snědý řecký přítel Apostolek. „Já tě vůbec neviděl, ale jsem rád, že jsem na tebe natrefil. Jdeš z práce?“ „No a odkud asi?“ „Zítra ti někoho představím. Stav se u mě tak v šest.“ Uvidíme, Jano, jestli se snížíš!!

Byl na sebe hrdý. Teď už zbývalo jediné: zavolat Janě. Vytočil její číslo a poslouchal. Telefon zvedla Jana. „Chtěl bych se ti omluvit. Neměl jsem odcházet uprostřed zkoušky.“ Neodpověděla. Držela sluchátko u ucha a ošklíbala se. To však Jakub neviděl. „Mám pro tebe překvapení, nechtěla bys zítra přijít, tak v půl sedmé? Rozčílila se: „Tohle na mě nezkoušej, stejně to máš marný!“ Zachoval ledový klid. Cítil, že má nad ní najednou navrch. „Jestli nepřijdeš, budeš litovat. Myslím to s tebou dobře.“ S těmito slovy zavěsil a začal se těšit na zítřek.

Přišla přesně. Znal ji, je zvědavá jako každá ženská. Pomohl jí z kabátu. Tvářila se nedůvěřivě a on měl radost. „Zatím to vychází,“ mnul si v duchu ruce.

Jana vešla do obývacího pokoje, kde seděl Apostol a poslouchal Smetanovu Mou vlast. Zrovna ta hudba, kterou muž poslouchal, ji donutila, aby se na něj podívala. Líbil se jí: snědý, tmavovlasý..... „Chtěl bych ti představit svého kamaráda z Řecka,“ promluvil Jakub k Janě. „Je to dirigent Národní athénské opery.“ Jana málem omdlela štěstím. „Dirigent....., z o.....opery? Apostol se zvedl a šel k ní. Promluvil

anglicky: „Jmenuji se Apostol a jsem rád, že tě poznávám.“ Jana měla chuť skočit Jakubovi okolo krku a děkovat mu až do rána. Ten se ale jen blaženě usmíval: „Anglicky moc neumí. Jestli chceš, domluvím ti s ním schůzku. Líbíš se mu.“ Jana němě kývla, jako že souhlasí.

Oblékla si své nejlepší šaty, ukázkově se nalíčila a mohla vyrazit. Apostol ji měl vyzvednout za pět minut. Srdce ji bušilo až v krku. „S dirigentem opery. Na večeri.“ To se jí neustále omílalo v hlavě.

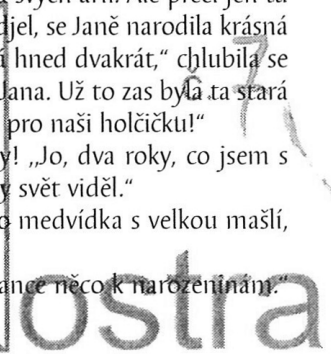
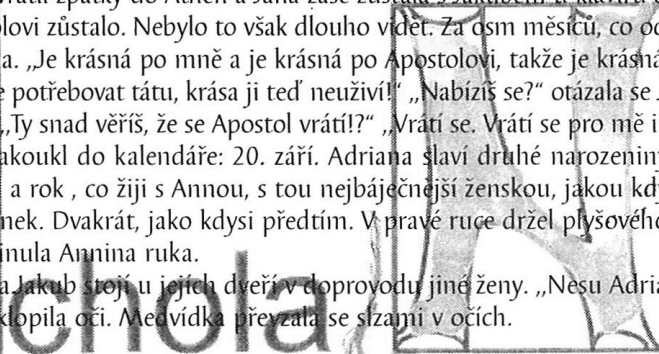
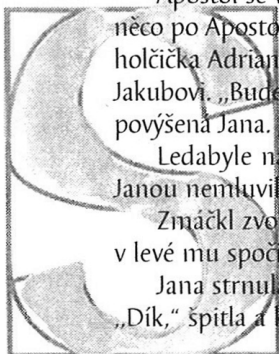
Nečekala, kam až ta večere dojde. Probudila se před osmou ráno v jeho bytě, v jeho posteli a nahá! Cítila se šťastná jako snad nikdy v životě. Chtěla to vykřičet do celého světa, že se probudila v posteli dirigenta Athénské opery.

Apostol se vrátil zpátky do Athén a Jana zase zůstala s Jakubem u klavíru a svých árií. Ale přeci jen tu něco po Apostolovi zůstalo. Nebylo to však dlouho vidět. Za osm měsíců, co odjel, se Janě narodila krásná holčička Adriana. „Je krásná po mně a je krásná po Apostolovi, takže je krásná hned dvakrát,“ chlubila se Jakubovi. „Bude potřebovat tátu, krása ji teď neuživí!“ „Nabízíš se?“ otázala se Jana. Už to zas byla ta stará povýšená Jana. „Ty snad věříš, že se Apostol vrátí!?“ „Vrátí se. Vrátí se pro mě i pro naši holčičku!“

Ledabyle nakoukl do kalendáře: 20. září. Adriana slaví druhé narozeniny! „Jo, dva roky, co jsem s Janou nemluvil a rok, co žiji s Annou, s tou nejbáječnější ženskou, jakou kdy svět viděl.“

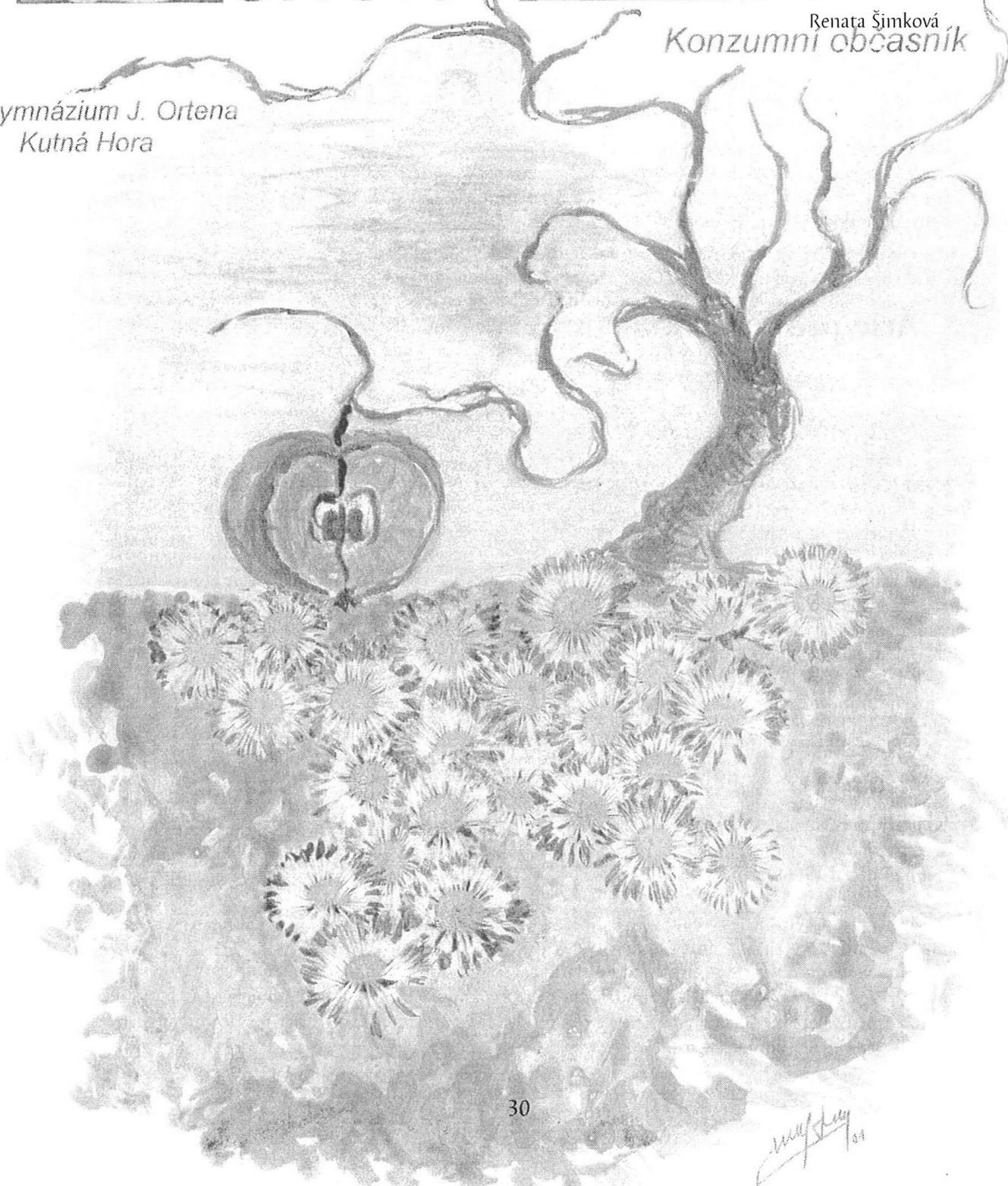
Zmáčkł zvonek. Dvakrát, jako kdysi předtím. V pravé ruce držel plyšového medvídku s velkou mašlí, v levé mu spočinula Annina ruka.

Jana strnula. Jakub stojí u jejích dveří v doprovodu jiné ženy. „Nesu Adrianě něco k narozeninám.“ „Dík,“ špitla a klopila oči. Medvídku převzala se slzami v očích.



Renata Šimková
Konzumní občasník

Gymnázium J. Orteny
Kutná Hora



Pěvecký sbor GAUDEAMUS

... jen ve zpěvu ...

Po úspěšném provedení České vánoční mše Jakuba Jana Ryby v chrámu sv. Barbory vstoupil studentský pěvecký sbor Gaudeamus do druhé poloviny školního roku 2000/2001 navázáním kontaktu s agenturou CAT-service z Prahy, která ve spolupráci s Nadačí Friendship Ambassador Foundation z New Yorku organizuje studentské výměny v oblasti umělecké a kulturní.

V sobotu 24. února 2001 uspořádal Gaudeamus koncert spolu s pěveckým sborem Kearsly High School ze státu Michigan v USA. V kostele sv. Jana Nepomuckého spojila všechny účinkující nejenom hudba obou národů, ale i možnost navázat nová přátelství.

Velkou událostí pro pěvecký sbor Gaudeamus i celé gymnázium byl pobyt hostů z dánského Haslevu pod vedením manželů Krarupových. Prostřednictvím tohoto článku chci poděkovat všem studentům, včetně těch, kteří nejsou členy sboru Gaudeamus, za ochotu tak narychlo ubytovat dánský soubor. Haslevský sbor celkem třikrát představil studentům, kantorům a kutnohorské veřejnosti obrázek z dánských dějin – muzikál Caroline.

V pátek 20. dubna 2001 zpřijemnil Kutnohorákům konec pracovního týdne soubor Bowling Green Madrigal Singers, který rozezněl prostory kostela sv. Jana Nepomuckého americkým folklórem, černošskými spirituály, divadelní a muzikálovou hudbou.

Bez zpěvu se neobešlo ani slavnostní vyřazení maturantů 25. května 2001 ve starobylé zasedací síni Vlašského dvora.

V úterý 12. června 2001 obohatil veřejnost dalším hudebním zážitkem soubor Lompoc Madrigal Singers z amerického státu Kalifornie. Koncert se uskutečnil opět pod záštitou pěveckého sboru Gaudeamus Gymnázia Jiřího Ortena v Kutné Hoře.

S přáním mnoha úspěchů ve školním roce 2001- 2002

Zdeněk Licek

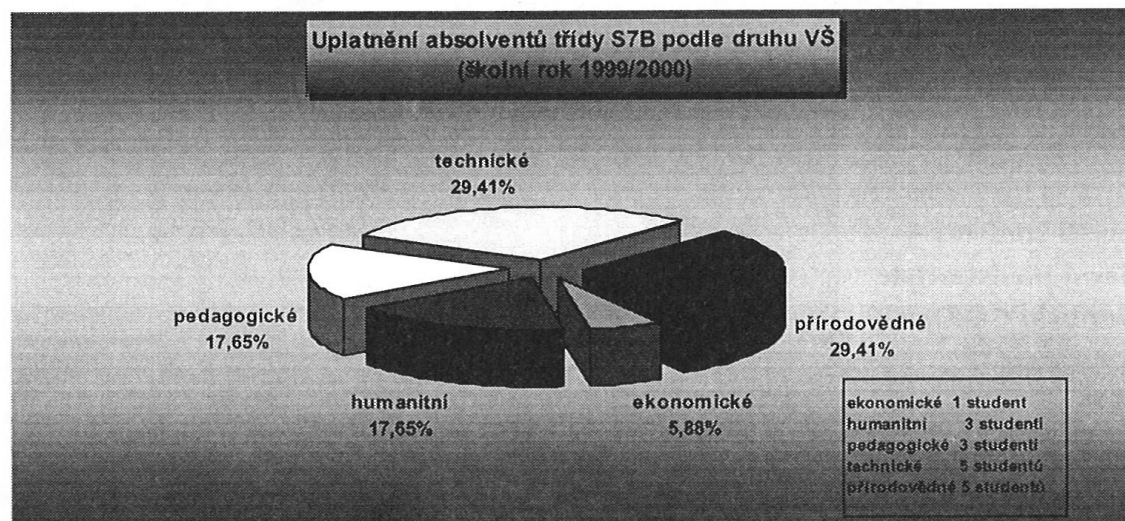
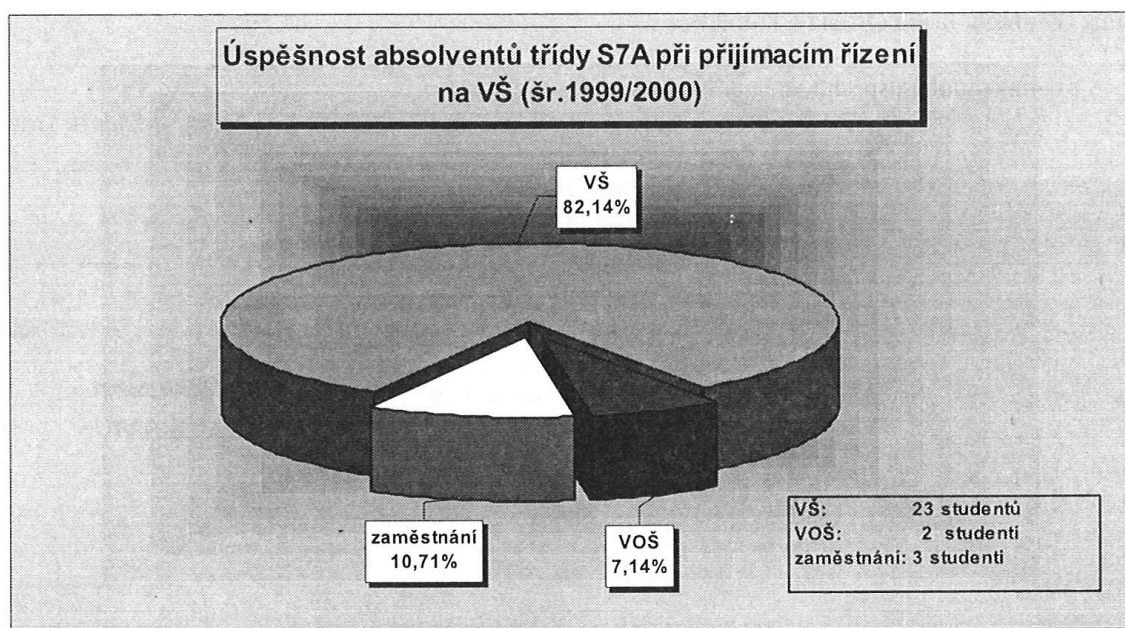
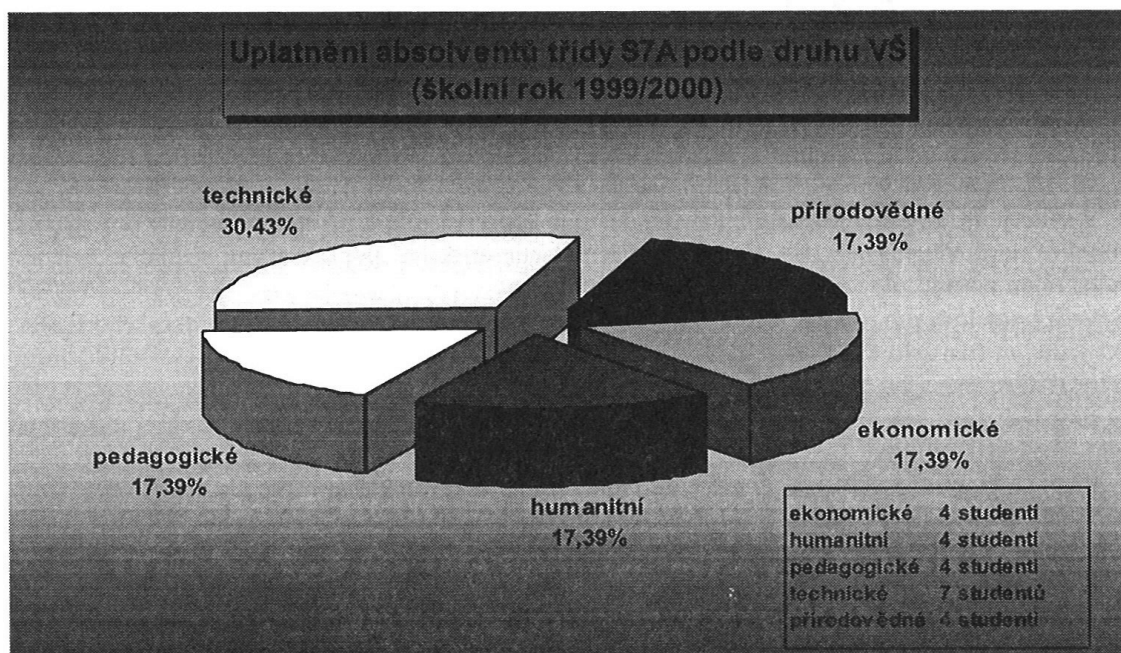


Pěvecký sbor
GAUDEAMUS

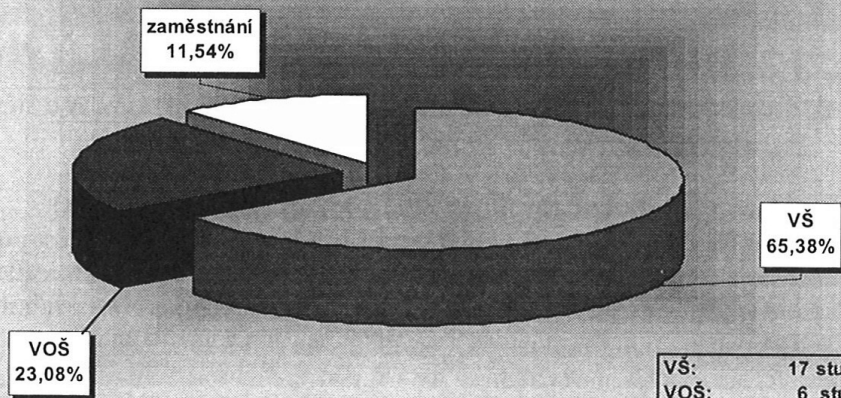
Dánští studenti –
hlavní představitelé
muzikálu CAROLINE



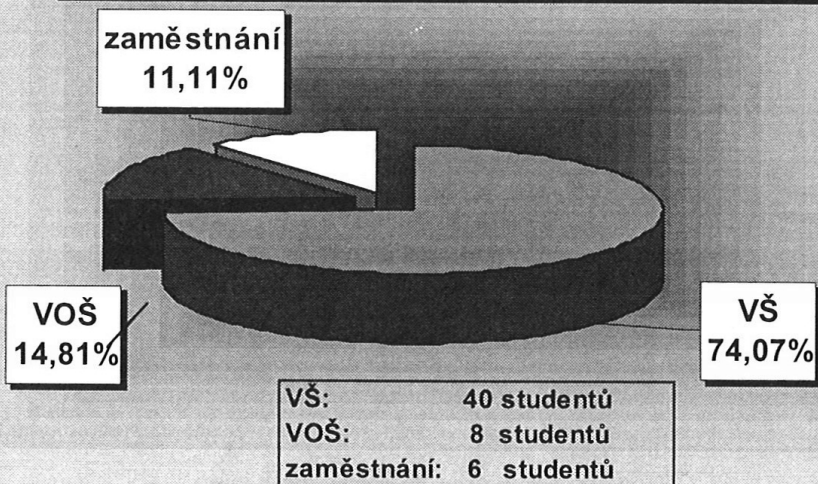
Znázornění úspěšnosti absolventů tříd S7A, S7B při přijímacím řízení na VŠ ve školním roce 1999/2000.



**Úspěšnost absolventů třídy S7B při přijímacím řízení
na VŠ (šr.1999/2000)**



**Celková úspěšnost absolventů při přijímacím řízení
na VŠ (šr.1999/2000)**



Témata maturitních písemných prací z ČJ – (školní rok 2000 – 2001)

1. Poslechněte si příběh... (povídka)

„Přes všechna zklamání, všechny svízele a ztroskotané sny je svět pořád krásný. A o štěstí se musí usilovat“

2. Život v Kutné Hoře a jak si představuji jeho další rozvoj (článek do novin)

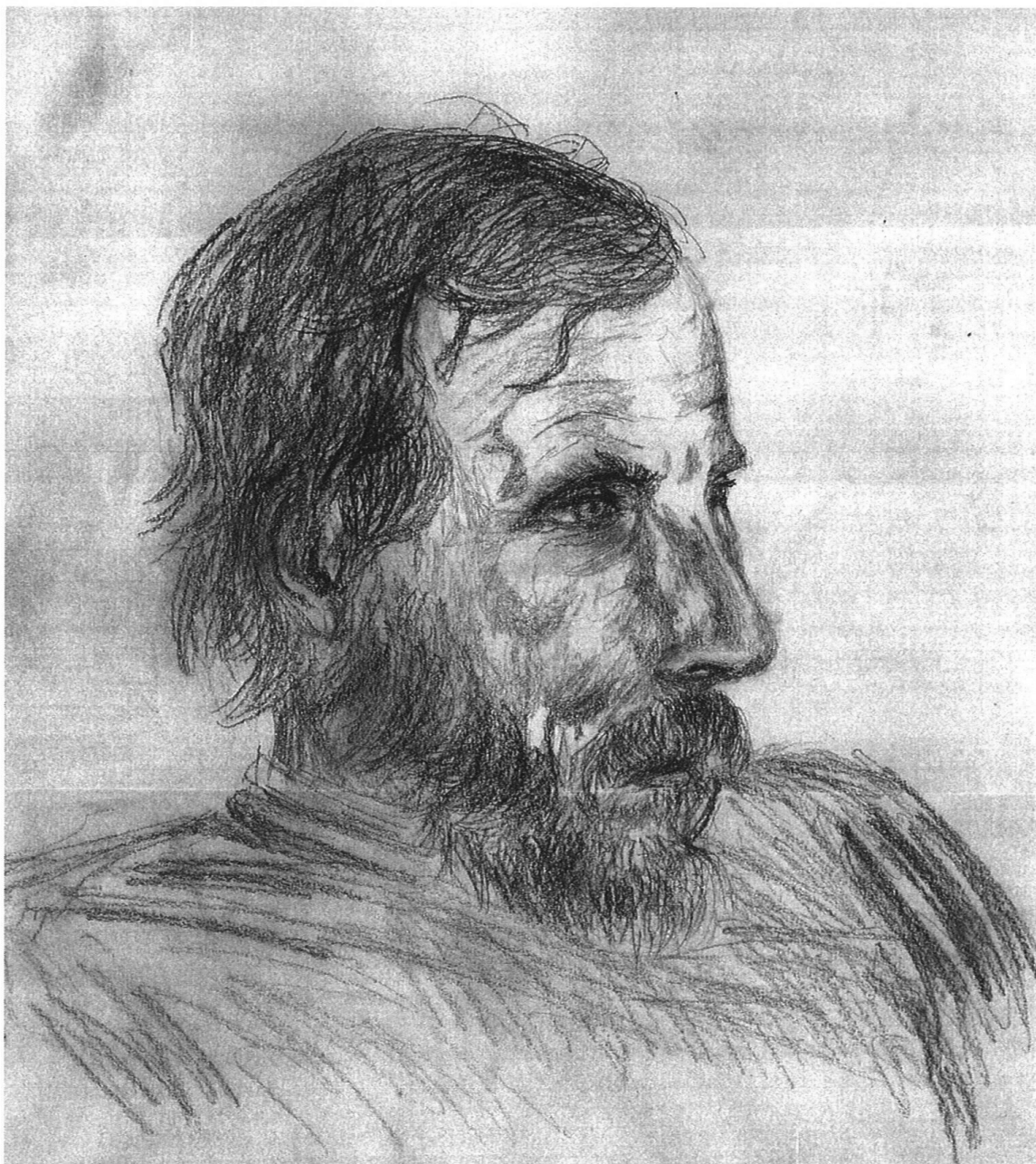
„Komunální politika většinou rezignovaně odumírá na malé poměry. Lokální ctižádost přestává existovat, tak jako už neexistuje a neroste ivančický chřest. Žít v Olomouci nebo v Kutné Hoře platí za jakési vyhnanství. Ztratili jsme lokální cit, aniž bychom získali cit státní. Malé poměry mezi lidmi nevznikají tím, že máme malá města, nýbrž tím, že jsme v nich neradi“

3. Napište dopis K.Čapkovi o dnešní mladé generaci.

„Zjišťuji, že se dost, ba až silně nelíbím některým lidem, kteří se veřejně a hlasitě představují jako mladá generace. Upřímnost za upřímnost: většinou se mně oni také nelíbí, jenže mám s nimi větší trpělivost a jsem ochoten čekat deset nebo dvacet let, co z nich vyleze.“ K.Čapek, O věcech obecných

4. Samostatná odborná práce a soutěž SOČ (výklad)

„Hlavní přínos vaší samostatné práce? Pokuste se postavit na vlastní nohy a začněte pracovat a tvořit samostatně.“



ČESKÝ JAZYK – čtyřleté studium

DIKTÁT

Knihy

Láska ke krásným knihám je pro celý lidský život, obzvláště však v dětství, velmi významná. Dobré knihy v nás vždy probouzely vznešené myšlenky a vedly nás za zcela novými cíli. Četli jsme v nich, jak máme rozumně žít, aby byly naše dny slunné a plné radosti. Dospělí nikdy nezapomněli, jakým objevem byly pro ně v mládí spisy českých i cizích autorů. Zdálo se jim, že mají hodnotu ryzího zlata.

Již malé děti se sblížovaly s hrdinnou minulostí národa, když četly Jiráskovy Psohlavce, historické povídky o husitech a jejich bojích nebo příběhy z nejstarší minulosti naší země. I když hrdiny pověstí byly postavy nedoložené a často vymyšlené, přesto se tyto příběhy hluboce vtiskly do povědomí většiny Čechů.

Před knihkupectvím, jehož výloha bývá plná zajímavých knih, každodenně postávaly skupinky dětí i jednotliví dospělí, aby se seznámili s nabídkou nových titulů. Někteří vybírali i publikace v cizích jazycích.

Knihy umožňuje příjemně strávit dobu odpočinku. Kdybychom dali na jednu hromadu všechny knihy, které kdy vyšly, byla by to asi ta nejvyšší hora světa. Nejednou jsme už slyšeli: „Řekni mi, co čteš, a já ti povím, jaký jsi.“

TEST ZNALOSTÍ

řešení

1. Proveď grafický rozbor souvětí:

Před knihkupectvím, jehož výloha je plná zajímavých knih, každodenně postávaly skupinky dětí i jednotliví dospělí, aby se seznámili s nabídkou nových knih.

1H a b

2V (Pk)

3V(účel)

2. Urči druhy vedlejších vět:

Petra vypravuje, co zažila výletě.....předmětná.....

Protože jsme se dobře připravili, úspěch nás neminul.přísl. důvodov (příčin.).

Viděl Jirku, jak přichází domů.doplňková.....

Viděl, jak Jirka přichází domů. předmětná.....

3. Dané tvary slov použij beze změny ve větách:

kosy..... Kosy zvonily.....

kosí..... Kosi zpívali.....

kosí..... Kosí mládě.....

kosý..... Kosý pohled.....

kosovi..... Nasyp kosovi.....

kosovy..... Kosovy trylky.....

4. K přídavnému jménu doplň vhodné podstatné jméno:

srdečný pozdrav.....
srdeční..... sval.....
srdnatý..... chlapec.....
srdcovitý..... tvar.....

5. Urči mluvnické kategorie, třídu a vzor slova -UMOŽŇUJE:

os.3., č.j. , čas př., zp. ozn., rod čin. vid nedokon. tř.3., vz. kupuje

6. Napiš česká synonyma k cizím slovům:

experiment..... pokus.....
absence..... nepřítomnost.....
legitimace..... průkaz.....
lexikon..... slovník.....
exploze..... výbuch.....

7. Vyškrtni slovesný tvar, který do uvedené řady nepatří, a uveď proč:

Je sledován, byla odvolána, volí se, budou přivezeny, jsou vytvořeny, byl zajat, směje se,
bude psán. (rod činný)

8. Přeměň vhodnou spojkou souvětí souřadné na podřadné a naopak:

Skládám přijímací zkoušku, neboť bych chtěl studovat na gymnáziu.
....., protože.....

Ačkoli jsme se snažili, nepodařilo se nám spolužáka přesvědčit.
....., ale.....

9. K následujícím názvům knih přiřaď autory:

Kytice – K. J. Erben
Povídky malostranské – J. Neruda
Hamlet – W. Shakespeare
Tyrolské elegie – K. Havlíček Borovský
Válka s mloky – K. Čapek
Tankový prapor – J. Škvorecký
Rychlé šípy – J. Foglar
Ostře sledované vlaky – B. Hrabal

10. Jak se nazývá literární útvar, v němž vystupují a jednají zvířata jako lidé?

bajka

11. Kterému českému básníkovi byla roku 1984 udělena Nobelova cena za literaturu?

J. Seifert

ČESKÝ JAZYK – osmileté studium

DIKTÁT

Vaškovy prázdniny

Vašek strávil část letních prázdnin u babičky na vsi. Babička má u svého obydlí maličké hospodářství. Brzy ráno budili Vaška kohouti a ptáčekové líbezně zpívali. Babička musela krmit králíky, sypat slepicím. Proto vstávala opravdu brzičko.

Po snídani i Vaškovi nastaly povinnosti. Musel zalít květiny v okenních truhlících, pomáhat na zahrádce a nakoupit. V poledne dostal jíst a pít do sytosti.

Odpoledne už čekali Vaškovi kamarádi. Děti se v létě nejraději koupaly. To bylo výskotu! Večer býval Vašík tak unavený, že se mu pletly nohy. Byl rád, že se ocitl v posteli.

Přesto Vašík jezdí do vsi s oblibou a dny u babičky patří k jeho nejhezčím.

TEST ZNALOSTÍ

řešení

1. Podtrhni ve větě holý podmět a holý přísudek:

Po snídani nastaly Vaškovi povinnosti.

2. V uvedené větě urči druhy slov:

Po	snídani	nastaly	Vaškovi	povinnosti.
před.	pod. jm.	slov.	pod. jm.	pod. jm.

3. Urči vzor a pád podstatných jmen:

Po snídani	růže	6.p
Vaškovi	pán	3.p
Povinnosti	kost	1.p

4. U slovesa nastaly urči: osobu, číslo, čas:

3. os., č. mn., čas min.

5. Následující dvě věty spoj – vytvoř větu jednoduchou:

Můj tatínek je vysoký. Je také dost silný.
Můj tatínek je vysoký a také dost silný.
Má husté obočí. Také má tmavé oči.
Pod hustým obočím má tmavé oči.

6. Napiš slova s opačným významem:

Loudat se..... spěchat.....
Napřed..... vzadu, potom.....
Trpaslík..... obr.....

7. K následujícím podstatným jménům doplň slovesa v minulém čase:

Děti..... křičely.....
Kůzlata..... dováděla.....
Cesty..... se klikatily.....

K následujícím slovesům doplň vhodné podstatné jméno.:

Vyplavali..... kluci.....
Se loudaly..... dívky.....
Naříkaly..... ženy.....

8. Správně použij ve větách tato slova:

Vysely	Ženy vysely mák.
Visely	Obrazy visely nakřivo.
Vyseli	Sedláci vyseli obilí.

9. Doplň: 5 bodů

Lehce z -ískané peníze, v í- řivá pračka, netopý- ři uši, papež jmenoval nové biskup -y, beseda s cestovatel i-, oprava obuv i-, obchod s ojetými vozidly-, neklesej na mysli-i, pařez je -ztrouchnivělý, slavík je - zpěvavý pták.

10. Najdi ukryté číslovky a vypiš je:

Slepě tvým lžím uvěřili. pět
Jak mám poznat, kde věta začíná? devět

11. Doplň neúplné názvy literárních děl:

Karel Čapek Devatero.....pohádek.....
A. Lindgrenová Děti..... z Bullerbynu.....
E. Štorch Lovci..... mamutů.....
J. Lada Kocour Mikeš.....

12. Napiš, co znamená:

Mít něco v malíčku Něco ovládat
Mít na růžích ustláno. Mít se dobře

MATEMATIKA – čtyřleté studium

ÚLOHA 1:

Řešte rovnici a proveďte zkoušku:

$$\frac{5x+1}{6} - \left(\frac{7x-3}{8} - \frac{3x-1}{4} \right) = 1$$

Řešení: $\frac{5x+1}{6} - \frac{7x-3}{8} + \frac{3x-1}{4} = 1 \quad / \cdot 24$

$$\begin{aligned} 20x + 4 - 21x + 9 + 18x - 6 &= 24 \\ 17x &= 24 - 7 \\ 17x &= 17 \\ x &= 1 \end{aligned}$$

Zkouška: $L = \frac{6}{6} - \left(\frac{4}{8} - \frac{2}{4} \right) = 1 - 0 = 1$
P = 1
P = L

ÚLOHA 2:

a) Zjednodušte výraz a запиšte všechny podmínky jeho platnosti.

b) Vypočtěte hodnotu tohoto výrazu pro $a = \frac{3}{2}$:

$$\left(\frac{4}{a^2-3a} - \frac{5}{9-a^2} \right) : \left(\frac{a^2-12a+17}{a^2+6a+9} - 1 \right) =$$

Řešení: a) $\left[\frac{4}{a(a-3)} + \frac{5}{(a-3)(a+3)} \right] : \left(\frac{a^2+12a+17-a^2-6a-9}{a^2+6a+9} \right) =$
 $\frac{4a+12+5a}{a(a-3)(a+3)} \cdot \frac{(a+3)(a+3)}{6a+8} = \frac{9a+12}{a(a-3)} \cdot \frac{(a+3)}{2(3a+4)} =$
 $\frac{3(3a+4)(a+3)}{a(a-3) \cdot 2(3a+4)} = \underline{\underline{\frac{3(a+3)}{2a(a-3)}}}$

Podmínky: $a \neq 0, \pm 3, -\frac{4}{3} \left[a \notin \left\{ -\frac{4}{3}, 0, \pm 3 \right\} \right]$

b)

$$a = \frac{3}{2}$$

dosazení do zjednodušeného výrazu:

$$\frac{3 \cdot \left(\frac{3}{2} + 3 \right)}{2 \cdot \frac{3}{2} \left(\frac{3}{2} - 3 \right)} = \frac{3 \cdot \frac{9}{2}}{3 \cdot \left(-\frac{3}{2} \right)} = \underline{\underline{-3}}$$

dosazení do zadání:

$$\left(\frac{4}{\frac{9}{4} - \frac{9}{2}} - \frac{5}{9 - \frac{9}{4}} \right) : \left(\frac{\frac{9}{4} + 12 \cdot \frac{3}{2} + 17}{\frac{9}{4} + 6 \cdot \frac{3}{2} + 9} - 1 \right) = \left(\frac{4}{-\frac{9}{4}} - \frac{5}{\frac{27}{4}} \right) : \left(\frac{\frac{9}{4} + 35}{\frac{9}{4} + 18} - 1 \right) =$$

$$\left(\frac{16}{9} - \frac{20}{27} \right) : \left(\frac{9 + 140}{9 + 72} - 1 \right) = \frac{-68}{27} \cdot \frac{81}{149 - 81} = \frac{-68}{27} \cdot \frac{81}{68} = \underline{\underline{-3}}$$

ÚLOHA 3:

Počet odpracovaných hodin dvou dělníků při stejné hodinové mzdě byl v poměru 2:3. Mzda pro oba dohromady by činila 16 tisíc Kč. Vypočítejte, kolik korun dostal každý z nich po srážce 12%.

Řešení:

1) počet odpracovaných hodin2:3 (2 + 3 = 5 dílů)

2) mzda před srážkou 12%: 16000 : 5 = 3200

1. dělník2 · 3200 = 6400 (Kč)

2. dělník3 · 3200 = 9600 (Kč)

3) mzda po srážce 12%

1. dělník6400 - 12 · 64 = 5632 (Kč) (nebo 88.64 = 5632)

2. dělník9600 - 12 · 96 = 8448 (Kč) (nebo 88.96 = 8448)

4) První dělník dostal po 12% -ní srážce 5632 Kč,
druhý dělník dostal 8448 Kč

ÚLOHA 4:

Z Kutné Hory směrem ke Kolínu vyjel v 6 hodin 30 minut cyklista A průměrnou rychlostí 12 km/h.

V 7 hodin 40 minut vyjel z téhož místa opačným směrem na Čáslav cyklista B rychlostí 18 km/h.

a) V kolik hodin bude vzdálenost mezi cyklisty 79 km (udej hodiny, minuty)?

b) Jak daleko od Kutné Hory bude v té době cyklista B?

Řešení:

a) 1. čas odjezdu A6:30

doba jízdy A.....x (hod)

$$v_A = 12 \text{ km/hod} \Rightarrow s_A = 12x$$

2. čas odjezdu B7:40 hod

$$\text{doba jízdy B} \dots\dots t_{BA} = x - 1\frac{1}{6} = \left(x - \frac{7}{6} \right) \text{ hod}$$

$$v_B = 18 \text{ km/hod} \Rightarrow s_B = 18 \cdot \left(x - \frac{7}{6} \right)$$

$$3. \quad s_A + s_B = 79$$

$$12x + 18x - 21 = 79$$

$$30x = 100$$

$$x = \frac{10}{3} = 3\frac{1}{3} \text{ hod} = \underline{\underline{3 \text{ hod } 20 \text{ min.}}}$$

4. Odpověď: Oba cyklisté budou od sebe vzdáleni 79 km v 9 hodin a 50 minut.

$$b) \quad s_B = v_B \cdot t_B ; \quad t_B = x - \frac{7}{6} = \frac{10}{3} - \frac{7}{6} = \frac{20-7}{6} = \frac{13}{6}$$

$$s_B = 18 \frac{13}{6} = 39 \text{ (km)}$$

2. Odpověď: V té době bude cyklista B vzdálen od Kutné Hory 39 km.

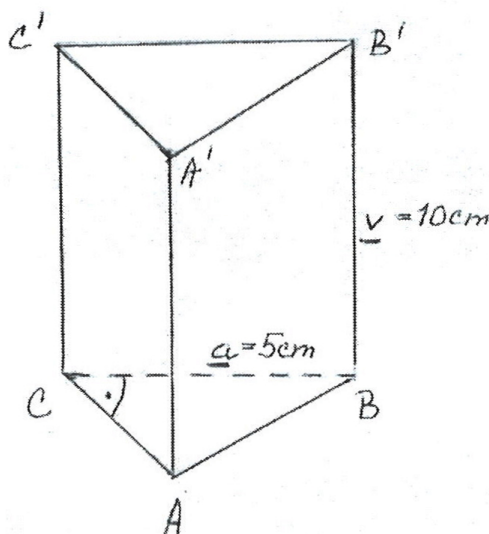
ÚLOHA 5:

Podstavou kolmého trojbokého hranolu ABCA'B'C' je pravoúhlý trojúhelník ABC s jednou odvěsnou délky $a = 5 \text{ cm}$, výška hranolu je $v = 10 \text{ cm}$.

- Načrtněte hranol a vyznačte dané prvky.
- Vypočítejte objem tohoto hranolu, jestliže největší stěna jeho pláště má obsah 130 cm^2 .
- Vypočítejte povrch tohoto hranolu.
- Vypočítejte, kolik % povrchu tohoto hranolu zaujímá jeho plášť.

Řešení:

a)



b)

$$1. V = S_p \cdot v$$

$$2. S_p = \frac{1}{2} a \cdot b$$

$$S_p = \frac{1}{2} \cdot 5 \cdot b$$

3. Největší stěna pláště je ABB'A' :

$$c \cdot v = 130$$

$$10c = 130$$

$$c = 13 \text{ (cm)}$$

$$4. \Delta ABC: b = \sqrt{c^2 - a^2} = \sqrt{13^2 - 5^2}$$

$$b = \sqrt{144} = 12$$

$$5. S_p = \frac{1}{2} \cdot 5 \cdot 12 = 30 \text{ cm}^2$$

$$6. V = 30 \cdot 10 = \underline{300 \text{ cm}^3}$$

$$c) \quad S = S_{pl} + 2S_p = (a + b + c) \cdot v + 2 \cdot \frac{1}{2} ab$$

$$S = (5 + 12 + 13) \cdot 10 + 2 \cdot 30 = \underline{360 \text{ cm}^2}$$

$$d) \quad S = 360 \dots\dots\dots 100\%$$

$$S_{pl} = 300 \dots\dots\dots p\%$$

$$p = \frac{300}{360} = 100 \cdot \frac{5}{6} = 83 \frac{2}{3} = 83 \frac{1}{3} = \underline{83,3\%}$$

Odpověď: Objem hranolu je 300 cm^3 .

Povrch hranolu je 360 cm^2 .

Plášť zaujímá $83 \frac{1}{3} \% = 83,3\%$ celkového povrchu.

ÚLOHA 6:

a) Sestrojte trojúhelník ABC, ve kterém je dáno:

délka strany AB; $|AB| = 8 \text{ cm}$,

délka těžnice na stranu BC; $t_a = 6 \text{ cm}$,

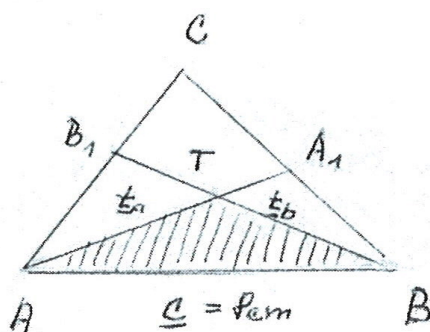
délka těžnice na stranu AC; $t_b = 7,5 \text{ cm}$.

Proveďte rozbor úlohy, zápis konstrukce a trojúhelník ABC vyřsujte – (pouze v jedné polorovině).

b) Sestrojte obraz tohoto trojúhelníka ABC ve středové souměrnosti se středem souměrnosti v těžišti T trojúhelníka ABC.

Řešení:

a) Rozbor



Zápis konstrukce

1) sestroj $\triangle ABT$ (sss)

$$|AT| = \frac{2}{3}t_a = \frac{2}{3} \cdot 6 = 4 \text{ cm}$$

$$|BT| = \frac{2}{3}t_b = \frac{2}{3} \cdot 7,5 = 5 \text{ cm}$$

$$|AB| = c = 8 \text{ cm}$$

$$2) A_1; A_1 \in \alpha \quad AT; |AA_1| = t_a = 6 \text{ cm}$$

$$3) B_1; B_1 \in \alpha \quad BT; |BB_1| = t_b = 7,5 \text{ cm}$$

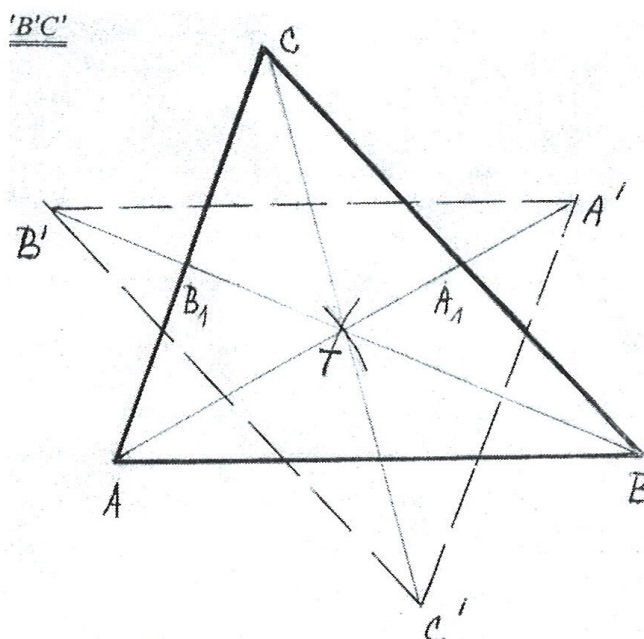
$$4) C; C \in (\alpha \quad AB_1) \cap (\alpha \quad BA_1)$$

$$5) \triangle ABC$$

b) Středová souměrnost

$$S(T): \triangle ABC \rightarrow \triangle A'B'C'$$

Konstrukce



MATEMATIKA – osmileté studium

ÚLOHA 1

Vypočítej:

- $55 - 7,3 + 23 =$
- $(12,7 - 1,3 + 5,6) \cdot (20,5 - 18,2 - 1,3) =$
- $42 \cdot 3 - 63 \cdot 9 + 1,7 \cdot 0 =$
- $(12 - 2 \cdot 4) - 1 \cdot 2 =$

Řešení:

- $55 - 7,3 + 23 = 55 - 21 + 23 = 34 + 23 = 57$
- $(12,7 - 1,3 + 5,6) \cdot (20,5 - 18,2 - 1,3) = (11,4 + 5,6) \cdot (2,3 - 1,3) = 17 \cdot 1 = 17$
- $42 \cdot 3 - 63 \cdot 9 + 1,7 \cdot 0 = 126 - 7 + 0 = 119$
- $(12 - 2 \cdot 4) - 1 \cdot 2 = (12 - 8) - 2 = 4 - 2 = 2$

ÚLOHA 2

Vypište všechna dvojčíferná a trojčíferná čísla, která lze napsat číslicemi 2, 4, 6 tak, aby se žádná číslice v zápisu čísla neopakovala.

Řešení:

a) dvojčíferná čísla

24	26
42	46
62	64

b) trojčíselná čísla

246 264

426 462

624 642

ÚLOHA 3

Zahradní obrubníky se dodávají na paletě po 100 kusech. Jeden kus je dlouhý 50 cm a stojí 28 Kč. Na zahradě potřebujeme ohraničit stranu záhonu dlouhou 10 m. Kolik obrubníků k tomu budeme potřebovat? Kolik zaplatíme za obrubníky, které použijeme na ohraničení záhonu? Jak dlouhý pruh v metrech se dá vytvořit z obrubníků z jedné palety?

Řešení: $10 \text{ m} = 1\,000 \text{ cm}$
 $1\,000 \text{ cm} : 50 \text{ cm} = 20$

Na ohraničení strany záhonu budeme potřebovat 20 obrubníků.

$$20 \cdot 28 = 560$$

Zaplatíme za ně 560 Kč.

1 kus 50 cm

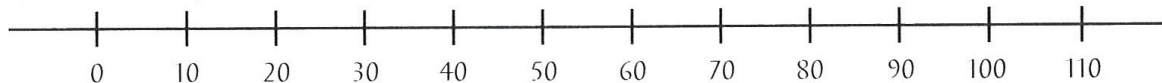
100 kusů $50 \text{ cm} \cdot 100 = 5\,000 \text{ cm} = 50 \text{ m}$

Pruh vytvořený z obrubníků na jedné paletě má délku 50 m.

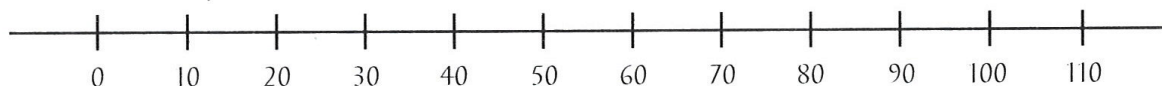
ÚLOHA 4

Chlapci si strádali desetikorunové mince. Znázorněte na číselné ose kroužkem úspory chlapců. U každého chlapce označte vždy všechny možnosti úspor, jestliže platí:

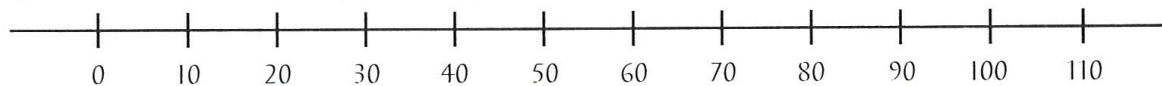
a) Tomáš měl uspořeno 70 Kč.



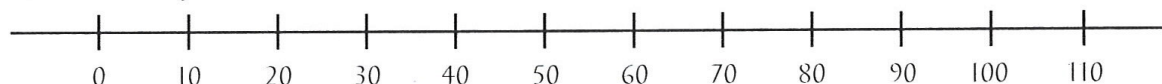
b) Mirek měl naspořeno více než Tomáš, ale méně než 90 Kč.



c) Lukáš měl méně než Mirek, ale více než 40 Kč.

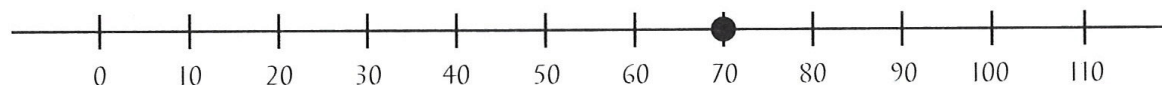


d) Pavel měl nejméně 10 Kč, ale neměl více než 40 Kč.

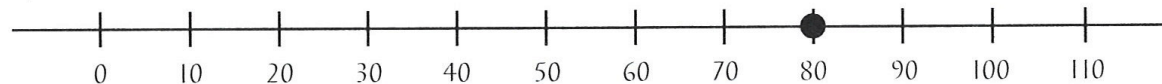


Řešení:

a)



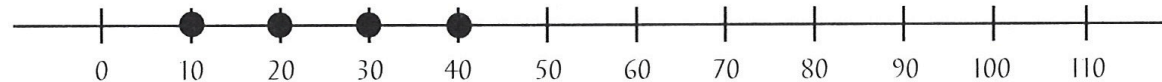
b)



c)



d)



ÚLOHA 5

Aleš, Lukáš a Standa sbírají pohlednice měst. Aleš má ve své sbírce o dvě pohlednice více než Lukáš, Standa má o tři pohlednice více než Aleš. Dohromady mají 61 pohlednic. Kolik pohlednic má každý?

Řešení:

Lukáš
Aleš ↓ + 2

Aleš
Standa ↓ + 3

Lukáš
Standa ↓ + 5

$$61 - 7 = 54$$

$$54 : 3 = 18$$

Lukáš	18
Aleš	$18 + 2 = 20$
Standa	$20 + 3 = 23$

Zkouška: $18 + 20 + 23 = 61$

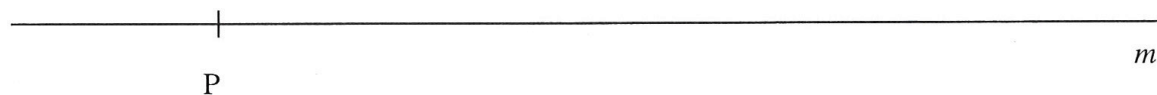
Lukáš má 18 pohlednic, Aleš má 20 pohlednic a Standa 23 pohlednic.

ÚLOHA 6

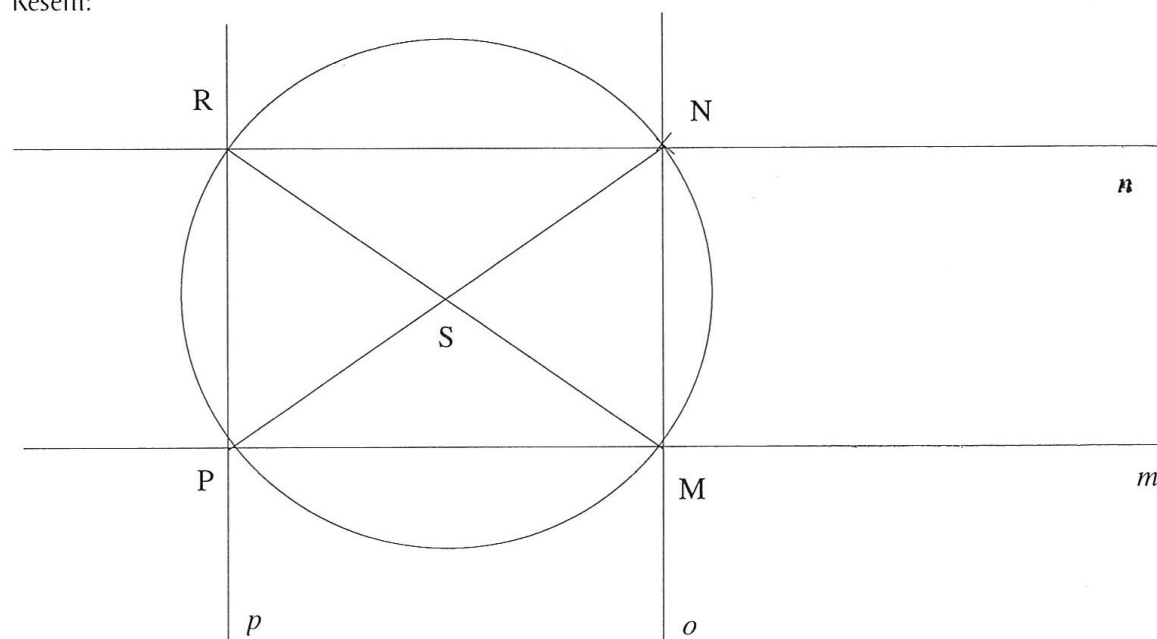
Je dána přímka m a body N , P .

- Narýsujte přímku n , která prochází bodem N a je rovnoběžná s přímkou m .
- Narýsujte přímku o , která prochází bodem N a je kolmá na přímkou m . Průsečík přímek m a o označte M .
- Narýsujte přímku p , která prochází bodem P a je rovnoběžná s přímkou o . Průsečík přímek p , n označte R .
- Sestrojte úsečky PN a MR . Jejich průsečík označte S .
- Sestrojte kružnici k se středem S a poloměrem $r = |PS|$.

$\times$ N



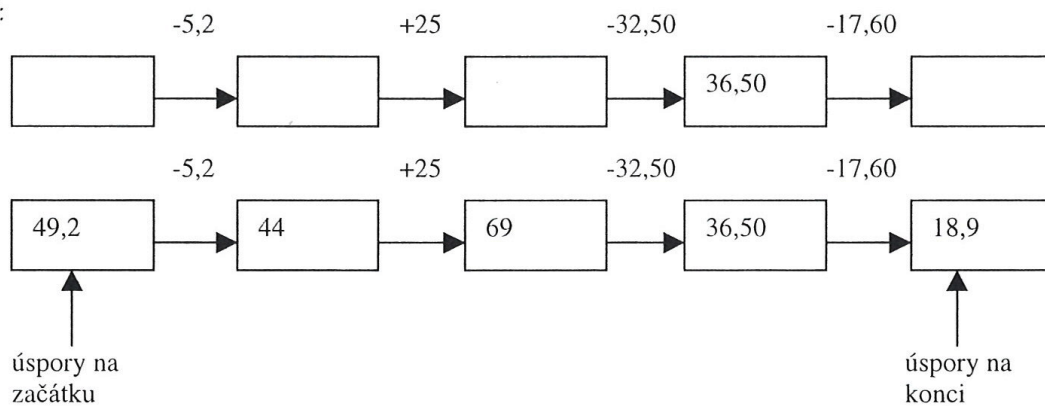
Řešení:



ÚLOHA 7

Jan měl v pokladniče určitý obnos. Nejprve z něj utratil 5,20 Kč za sešit, pak k němu přidal 25 Kč, které dostal od otce. Když v modelářství zaplatil 32,50 Kč, zůstalo mu v pokladniče 36,50 Kč. Z nich ještě vybral 17,60 Kč na dárek pro maminku. Kolik korun měl v pokladniče původně a kolik na konci?

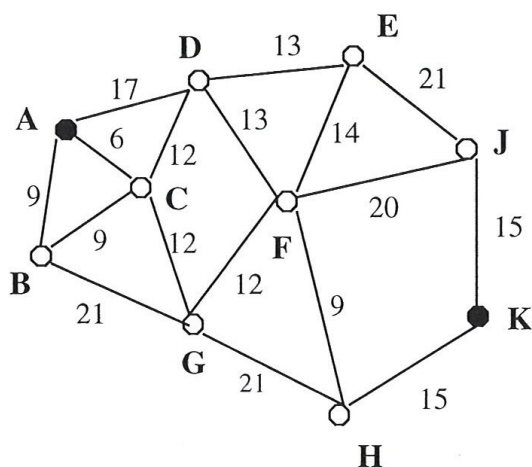
Řešení:



Jan měl původně v pokladničce 49,20 Kč a na konci 18,90 Kč.

ÚLOHA 8

Zastávky A, B, C, D, E, F, G, H, J, K jsou spojeny silnicemi, jejichž délky v kilometrech jsou uvedeny na obrázku. Z místa A do místa K vedou různé autobusové linky. Najděte čtyři z nich, které jsou dlouhé 66 km a запиšte je pomocí písmen, jimiž jsou jednotlivé zastávky označeny.



Řešení:

$$A \rightarrow B \rightarrow G \rightarrow H \rightarrow K \\ 9 + 21 + 21 + 15 = 66$$

$$A \rightarrow D \rightarrow E \rightarrow J \rightarrow K \\ 17 + 13 + 21 + 15 = 66$$

$$A \rightarrow C \rightarrow D \rightarrow F \rightarrow J \rightarrow K \\ 6 + 12 + 13 + 20 + 15 = 66$$

$$A \rightarrow B \rightarrow C \rightarrow G \rightarrow H \rightarrow K \\ 9 + 9 + 12 + 21 + 15 = 66$$

Souhrnná statistika tříd za školní rok 2000/2001

I. POLOLETÍ

třída	žáků	z toho hodnocení				snížená známka Ch	průměrný prospěch	absence na žáka		třídní učitel
		V	P	5	N			celkem	neomluv.	
C1.A	28	5	22	1	-	-	1,887	46,32	-	Bumbálková Rena
C1.B	28	3	25	-	-	-	1,942	24,78	-	Němeček Petr
C1.C	28	2	24	2	-	-	2,038	42,89	-	Randíková Jana
C2.A	32	3	24	4	1	-	2,192	58,96	-	Novotný Petr
C2.B	32	2	22	8	-	1	2,292	62,50	0,31	Šorčík Václav
C3.B	31	1	24	6	-	-	2,559	49,03	-	Šimůnková Alice
C3.C	31	2	19	10	-	3	2,353	78,93	3,77	Zelená Markéta
C4.C	27	5	22	-	-	-	2,183	76,22	-	Potůčková Hana
S7.A	28	4	21	3	-	-	2,118	61,64	-	Příhodová Jana
S7.B	18	1	14	3	-	-	2,312	51,44	-	Viktorová Hana
V1.A	30	25	5	-	-	-	1,312	23,50	-	Šorčíková Jaroslava
V2.A	31	7	24	-	-	-	1,819	32,80	-	Melcer Martin
V3.A	30	8	21	1	-	-	1,805	42,50	-	Nováková Drahomíra
V4.A	29	10	18	-	1	-	1,648	39,82	-	Roudná Marie
V5.A	27	10	16	1	-	-	1,715	32,66	-	Vepřková Dana
V5.B	29	3	26	-	-	-	2,077	51,44	-	Vančurová Vanda
V6.A	24	5	19	-	-	-	1,968	39,87	-	Císař Vladimír
V6.B	21	6	15	-	-	-	1,842	35,19	-	Rudolf Zbyněk

II. POLOLETÍ

třída	žáků	z toho hodnocení				snížená známka Ch	průměrný prospěch	absence na žáka		třídní učitel
		V	P	5	N			celkem	neomluv.	
C1.A	28	3	25	-	-	-	2,044	75,07	0,18	Bumbálková Rena
C1.B	28	4	24	-	-	-	2,041	47,00	-	Němeček Petr
C1.C	28	2	25	-	1	-	2,040	79,28	0,50	Randíková Jana
C2.A	31	2	27	1	1	-	2,111	82,80	-	Novotný Petr
C2.B	31	2	26	3	-	-	2,315	92,51	0,06	Šorčík Václav
C3.B	31	1	19	9	2	1	2,655	77,35	1,06	Šimůnková Alice
C3.C	31	2	25	2	2	-	2,413	92,16	-	Krepperová Marie
C4.C	25	5	20	-	-	-	2,104	51,20	-	Potůčková Hana
S7.A	28	2	25	-	1	-	2,083	51,53	-	Příhodová Jana
S7.B	17	1	16	-	-	-	2,222	44,17	-	Viktorová Hana
V1.A	30	21	8	-	1	-	1,401	21,16	-	Šorčíková Jaroslava
V2.A	31	10	21	-	-	-	1,858	44,71	-	Melcer Martin
V3.A	30	12	18	-	-	-	1,712	48,53	-	Nováková Drahomíra
V4.A	30	7	21	-	2	-	1,739	68,06	-	Roudná Marie
V5.A	27	7	19	1	-	-	1,789	62,74	-	Vepřková Dana
V5.B	29	4	22	1	2	-	2,142	67,41	-	Vančurová Vanda
V6.A	24	3	21	-	-	-	2,003	66,08	-	Císař Vladimír
V6.B	21	5	15	1	-	-	1,828	66,61	-	Rudolf Zbyněk

Legenda: V – prospěl s vyznamenáním
P – prospěl
N – neklasifikován
5 – neprospěl

Nadační fond Gymnázia Kutná Hora



Nadační fond Gymnázia Kutná Hora a jeho správní rada hodnotí školní rok 2000-2001 jako rok velmi úspěšný.

Díky sponzorským darům od rodičů, jejichž výše činila 199 000 Kč, mohla být již v podzimních měsících kompletně vybavena další počítačová učebna. Celkové náklady činily 283 000 Kč. Studentům tak byly opět vylepšeny podmínky k výuce, a i pro lepší využití jejich volného času.

Rovněž bylo dokončeno vybavení učebny biologie terárii.

V průběhu měsíce prosince správní rada oslovila ing. arch. L. Peťovského a začala s ním jednat o budoucí podobě školní zahrady. Přizván byl i ředitel školy pan V. Slavíček. A od této doby se pak konala setkání pravidelně každý měsíc. Nejprve bylo potřeba sjednotit požadavky učitelů, studentů a v konečné fázi byl jednáni i přítomen odborník, který rozhodl o tom, jaké stromy a keře se do lokality kolem školy hodí nejlépe. Až budete číst tuto ročenku, bude první část tohoto velkého plánu splněna. Bezprostředně u budovy školy jsou vysázeny stromy a keře v celkové hodnotě 14 000 Kč. Na ně pak navazuje posezení, které zajímavým způsobem dotváří tuto část zahrady. Od září 2001 bude tedy zahrada volně přístupná studentům. Nadační fond uvolnil na tuto akci celkem 40 000 Kč, ale už od samého začátku se tato částka ukázala jako nedostatečná. S vynikajícím nápadem přišel člen správní rady MUDr. Alexej Říha. Oslovil několik svých spolupracovníků a kolegů a díky jejich příspěvkům se realizace zahrady podstatně zrychlila. Celkem přišlo na účet NF 24 000 Kč. Stranou nezůstali ani zaměstnanci školy, jednotlivé kabinety se dohodly a přispěly finančními částkami, a tak bude zakoupeno a vysazeno na podzim několik vzrostlých stromů.



Začínáme budovat zahradu...

V měsíci únoru pořádal Nadační fond již 45. maturitní ples

Během zimních měsíců pak několik studentů obdrželo příspěvky na lyžařské kurzy, v posledním čtvrtletí školního roku pak bylo vyplaceno několik příspěvků na výměnné pobyty, výlety nebo vzdělávací kurz.

Do budoucna si lze jen přát, aby členové správní rady neztratili chuť a elán něco pro školu udělat a aby se i v budoucnu našli mezi kutnohorskou veřejností lidé, kterým není lhostejné, v jakém prostředí pobývají většinu dne děti a studenti a všichni společně se snažili zlepšit prostředí gymnázia, tedy i svého města.

Dana Vepřková

Mladý divák

Malé ohlédnutí

Neuvěřitelné je pravdou! Opravdu uplynulo celé čtvrtstoletí existence a fungování Klubu mladého diváka na našem gymnáziu. Stalo se již tradiční samozřejmostí: Od „Pionýráku“ (nyní fa Dospiva) v 16.30 hod a z „autobusáku“ v 16.45 v určený den, v posledních málo letech 6x ročně do Prahy za divadelním či koncertním představením (čínohra, opera, opereta, muzikál, koncert, balet) v Národním, Státní opeře, Stavovském, Vinohradském, Palmovce, Dejvickém, ABC, Na zábradlí, Divadle komedie...) vyjíždí skupina cca 45 mladých i starých diváků. Zpočátku i 11x za rok, pak 8x, nyní jen 6x, permanentka stála 80 Kč, nyní 320 Kč, jízdné zpočátku i 20 Kč, nyní cca 70 Kč. Změna je život.

Je však možno vůbec spočítat stovky vždy společensky upravených a svátečně naladěných studentů a krásných představení? Co zážitků a příhod připomínají pamětníci: „Jel Maňa tady není, to jsme ji asi zapomněli v Praze, co budete, pane profesore, dělat?“ Nebo: „Holky šly na opačnou stranu, než stojí autobus!“ Ba, i jiné „nezapomenutelné kulturní zážitky“ jsou spojeny s KMD (viz letošní noční výlet jen tak do Prahy). Vedení KMD však potěší třeba slova absolventky gymnázia na maturitním večírku: „Pane profesore, to, na co v životě nikdy nezapomenu, to, co stálo opravdu za to, byly Vaše literární exkurze a představení KMD.“ Jen v letošním roce: Trojhvězdí v divadle Na Vinohradech, Oblomov Na Palmovce, Hlučná samota v Činoherním klubu...

Nашe malé ohlédnutí za činností KMD je i výzvou pro všechny milovníky hodnotné divadelní a hudební kultury z řad studentů, aby přihláškou rozmnožili naše řady v nadcházejícím ročníku KMD 2001–2002.

Josef Förster

**ZTÍŽENÁ
MOŽNOST
SOUSTŘEDĚNÍ**

Hrají:

Dr. Eduard Huml

vědecký pracovník

Vlasta Humlová

jeho žena

Renata

jeho milénka

Blanka

jeho sekretářka

Dr. Jitka Balcárková

vědecká pracovnice

Karel Kriebel

mechanik

Čeněk Machulka

měřič

Beck

vedoucí

Jiří Ornest

Jorga Kotrbová

Dana Morávková

Martina Musilová

Eva Holubová

Tomáš Palatý

Ladislav Klepal

Leoš Suchařípa

Školní knihovna

(informace, novinky)

Ačkoli jsou dnes moderní počítače a internet, zůstává kniha jedním ze základních zdrojů informací a má proti těm ostatním ještě jednu výhodu: může zprostředkovat i estetický zážitek. Knihy jsou nenahraditelné při rozvoji fantazie i při rozvoji slovní zásoby mladých lidí. Kdyby nebyla výuka literární historie doplněna četbou knih, stala by se učením telefonních seznamů.

Těchto faktů jsme si dobře vědomi, a proto chceme, aby studenti s knihou pracovali co nejčastěji, aby si na tento způsob získávání informací zvykli. V letošním školním roce jsme proto reorganizovali školní knihovnu, která byla projektantem umístěna do krásné světlé místnosti (či spíše sálu) v přízemí školy. Zavedli jsme pravidelnou výpůjční dobu a zvažujeme propojení naší knihovny s počítačovou sítí, což by studentům usnadnilo výběr knih. V knihovně probíhá výuka literárního semináře a některé hodiny literární výchovy.

Ještě několik věcných informací: v knihovně je 7 500 svazků. Literatura je tříděna na naučnou (31 oborů) a na beletrii, která je řazena abecedně podle autorů. Knihovna má své místo i na internetových stránkách školy, kde je k dispozici jak výpůjční doba, tak i výpůjční řád knihovny. Náš knižní fond průběžně doplňujeme a obohacujeme. V letošním roce jsme nakoupili 130 nových knih.

Doufáme, že si k nám najde cestu co nejvíce studentů.

Jaroslava Šorčíková



Soutěže a olympiády ve školním roce 2000–2001

(uvádíme umístění do 10. místa)

MATEMATIKÁ OLYMPIÁDA

PYTHAGORIÁDA – okresní kolo

Prima (úspěšní řešitelé) – pořadí, jméno

1. Ivana Skalická, Barbora Kořistková, Petra Portová
2. Kristýna Labudová
3. Lucie Blažejová, Miloš Křepelka, Martina Loudová
4. Zuzana Smetáčková
5. Eliška Horázná, Evženie Nepovímová
6. Tomáš Kaiser, Tomáš Kopecký

Sekunda – pořadí, jméno

1. Tereza Firichová, Milan Hála, Lucie Šimůnková, Veronika Volfová
2. Eva Moravská, Anna Šuláková
3. Marcel Poul
4. Štěpán Maxa
9. Eva Jányšová

MATEMATICKÝ KLOKAN – okresní kolo

- | | |
|----------|-------------------------|
| Benjamin | 1. místo: Michal Hála |
| | 2. místo: Anna Šuláková |
| Student | 1. místo: Petr Veselý |

MATEMATICKÁ OLYMPIÁDA – regionální kolo

- | | |
|-------------|-------------------------------------|
| Kategorie C | 7. místo: Lenka Prchalová, Jan Váňa |
|-------------|-------------------------------------|

- | | | |
|--------------|------------------------|------------------------------------|
| Okresní kolo | Kategorie Z6 (prima) | 3. místo: Kristína Labudová |
| | Kategorie Z7 (sekunda) | 2. místo: Anna Šuláková |
| | | 6. místo: Adam Liška |
| | Kategorie Z8 (tercie) | 5. místo: Tomáš Morawski, Jan Václ |
| | | 6. místo: Martin Zelený |
| | Kategorie Z9 (kvarta) | 5. místo: Jan Kruliš |

FYZIKÁLNÍ OLYMPIÁDA

- | | | |
|-------------------------------|-------------------|---------------|
| KATEGORIE F – okresní kolo | Jiří Kopecký | 1. – 2. místo |
| | Jan Václ | 4.místo |
| | Jiří Beránek | 6. – 7.místo |
| | Lucie Králíková | 6. – 7.místo |
| KATEGORIE E – okresní kolo | Filip Thieme | 6. – 7.místo |
| | Kateřina Exnerová | 6. – 7.místo |
| | Darja Musilová | 10.místo |
| | Ivana Žohová | 5.místo |
| KATEGORIE C – regionální kolo | Anna Šuláková | 2.místo |
| ARCHIMEDIÁDA – okresní kolo | Adam Liška | 9.místo |

CHEMICKÁ OLYMPIÁDA

- | | | |
|----------------------------|---------------|----------|
| KATEGORIE D – okresní kolo | Filip Thieme | 2. místo |
| | Ondřej Hasala | 6. místo |

KATEGORIE B – regionální kolo	Petra Hiršová	5. místo
	Petra Šimůnková	8. místo
KATEGORIE C – regionální kolo	Martin Holan	3. místo
	Robert Budaj	10. místo

MLADÝ HISTORIK

OKRESNÍ KOLO	Filip Thieme	1. místo
	Lenka Janovská	2. místo
	Helena Václová	3. místo
REGIONÁLNÍ KOLO	Lenka Janovská	5. místo
	Filip Thieme	7. místo

OLYMPIÁDA V ČESKÉM JAZYCE

OKRESNÍ KOLO	1. kategorie:	Monika Brejchová	1. místo
		Helena Václová	5. místo
	2. kategorie:	Martina Říhová	6. místo
		Klára Bočková	8. místo

PŘEHLÍDKA DIVADELNÍCH SOUBORŮ

Okresní kolo - náš divadelní soubor získal 1.místo

Regionální kolo - čestné uznání

RECITACE – okresní kolo

4.kategorie:	Lucie Králíková	1. místo
3.kategorie:	Iva Podoláková	1. místo

OLYMPIÁDA V NĚMECKÉM JAZYCE

OKRESNÍ KOLO	1. kategorie:	Žaneta Snížková	2. místo
	2. kategorie:	Lenka Janovská	3. místo
	3. kategorie:	Pavel Havlík	1. místo
		Martin Obešlo	3. místo

OLYMPIÁDA VE FRANCOUZSKÉM JAZYCE

REGIONÁLNÍ KOLO	Helena Pešoutová	1. místo
	Barbora Štanglová	4. místo

OLYMPIÁDA V ANGLICKÉM JAZYCE

OKRESNÍ KOLO	Kategorie IB:	Martina Přenosilová	1. místo
		Anna Šuláková	4. místo
	Kategorie III:	Jan Pokorný	1. místo

PROGRAMOVÁNÍ

OKRESNÍ KOLO	Josef Prchal	2.místo
	David Vališ	3.místo

Gymnázium Jiřího Ortena, Kutná Hora

VNITŘNÍ ŠKOLNÍ ŘÁD

PRÁVA STUDENTŮ

1. Studenti mají právo zvolit si nezávislou třídní, popř. školní samosprávu a určovat její činnost v souladu s tímto školním řádem.
2. Ředitel školy může na základě žádosti s udáním důvodu, popř. doložením lékařského doporučení, uvolnit studenta od účasti na vyučování vyučovacím předmětu. Při uvolňování od vyučování tělesné výchovy je nutné žádost doložit lékařským potvrzením s jasným udáním, zda jde o uvolnění částečné, či úplné. Uvolnění je platné zpravidla 1 rok. Ze závažných důvodů může student přerušit studium až na dobu 2 let.
3. Písemnou práci většího rozsahu, která zabere více než polovinu vyučovací hodiny, mohou studenti psát pouze jednu denně a o jejím termínu jsou vyučujícím včas informováni.
4. Podkladem pro výslednou známku z jednoho předmětu za dané klasifikační období jsou nejméně tři dílčí známky.
5. Jestliže má student nebo zástupce studenta pochybnosti o správnosti klasifikace na konci prvního nebo druhého pololetí, může do tří dnů ode dne, kdy se dozvěděl o jejím výsledku, požádat ředitele školy o okamžité přezkoušení. Přezkoušení se nekoná, pokud již byl student za dané období komisionálně zkoušen. Student, jehož prospěch je na konci druhého pololetí nedostatečný z jednoho vyučovacím předmětu, koná opravnou zkoušku. Student, jehož prospěch je na konci druhého pololetí nedostatečný z více než jednoho předmětu, může písemně požádat o opakování ročníku. Při rozhodování o povolení opakování ročníku přihlíží ředitel k názoru většiny členů pedagogického sboru.
6. Student má právo přestoupit na jinou střední školu, jestliže s tímto přestupem souhlasí ředitel školy, na kterou se student hlásí.
7. Účast na lyžařských a turisticko - vzdělávacích kurzech je dobrovolná. Pro pořádání těchto kurzů je nutné, aby se jich zúčastnilo nejméně 80% studentů třídy. V opačném případě se kurz neuskuteční.
8. Škola je povinná zabezpečit takový rozvrh hodin, kde je počítáno s přestávkami na oběd. Jestliže si student zvolí volitelné předměty, které na sebe navazují bez přestávk, je tomuto studentu umožněn přestup na seminář jiný.
9. Případné stížnosti podává student (třída) řediteli školy prostřednictvím třídního učitele.
10. Uspořádání školního výletu je plně v kompetenci třídního učitele. Školní výlety jsou odměnou za celoroční práci třídy. Jejich náplň je především výchovně vzdělávací a o uskutečnění rozhoduje třídní učitel. Školní výlet se neorganizuje ve 4. ročníku, dále ve třídách, které pořádají týdenní turisticko - vzdělávací kurz nebo zahraniční zájezd. Délka školního výletu je zpravidla jeden až dva dny, délka turistického kursu a zahraničního zájezdu jeden týden.
11. Seminární práce: Každý student posledního ročníku školy vypracuje jednu písemnou práci, a to v jednom z předmětů, který si zvolil. Pokud takto neučinil, ani nedoložil vážný důvod, proč seminární práci neodevzdal, nesplnil učivo dané učebním plánem a nebude připuštěn k maturitní zkoušce. Evidenci odevzdaných prací vedou třídní učitelé. Zámka z odevzdané práce se promítá do celkové klasifikace volitelného předmětu. Seminární práce se odevzdávají se do konce února. Kontrolu provádí třídní učitel a vedoucí práce. Do konce října je možné v odůvodněných případech povolit přestup na jiný volitelný předmět. Předpokladem kladného vyřízení žádosti je volná kapacita žádaného semináře a zvládnutí požadavku již probraného učiva. Písemnou žádost podává student řediteli školy zároveň s vyjádřením rodičů. Po uplynutí lhůty prvních dvou měsíců školního roku se přestup nepovoluje.
12. Účast v nepovinných předmětech: student, který zapíše svou účast na nepovinném předmětu či semináři, má lhůtu 1 měsíce, po kterou se může z předmětu odhlásit. Pokud tak neučiní a přestane nepovinný předmět navštěvovat později, není z něho klasifikován, popř. mu bude nabídnuta možnost dodatečných zkoušek.

POVINNOSTI STUDENTŮ

1. Student je povinen docházet do školy pravidelně a včas, tak, aby byl na začátku vyučovací hodiny ve své třídě.
2. Uvolnění na rodinné rekreace, ozdravné pobyty, sportovní a jiné akce pořádané mimo školu povoluje třídní učitel na základě ústní nebo písemné žádosti rodičů.

3. V případě nepředvídané nepřítomnosti uvědomí rodiče o její příčině do tří dnů školy. Po příchodu do školy předloží nezletilý student, nejpozději do 1 týdne, omluvný list podepsaný rodiči nebo lékařem. Lékařské potvrzení se nevyžaduje při omlouvání absencí do 1 týdne. Uvolnění nezletilých studentů ze školy během vyučování je možné pouze na základě písemné žádosti rodičů vyučujícímu, ve které se zavazují k přebrání plné právní zodpovědnosti.
4. Onemocní-li student nebo osoby z jeho okolí nakažlivou chorobou, oznámí to rodiče neprodleně řediteli školy. Student se dále řídí pokyny lékaře, případně okresního hygienika.
5. V případě více jak 40% nepřítomnosti ve výuce daného předmětu může být student komisionálně přezkoušen. Posoudí-li vyučující ve spolupráci s třídním učitelem, že absence jsou krátkodobé a pravidelně se opakující, může vyučující nařídit komisionální přezkoušení již při 25% nepřítomnosti.
6. Student udržuje čistotu a pořádek, chrání majetek a případné zaviněné škody nahradí.
7. Student chrání zdraví své i zdraví druhých dodržováním bezpečnostních zásad během všech akcí pořádaných školou. Kázeň zachovává i ve školní jídelně.
8. Ve škole i při činnostech pořádaných školou je zakázáno kouřit, pít alkoholické nápoje nebo používat jiné škodlivé látky. Použití nebo distribuce drog ve škole a na akcích pořádaných školou se trestá vyloučením ze studia. Rovněž je nepřípustné přinášet předměty ohrožující bezpečnost. Mobilní telefony musí být při výuce vypnuté.

ORGANIZAČNÍ POKYNY

1. Budova se otevírá v 7.00 hodin.
2. Student je povinen přinášet si učebnice a ostatní pomůcky podle rozvrhu hodin a podle dohody s učitelem. Sešity si studenti pořizují na své vlastní náklady. Po splnění povinné školní docházky si pořizují na své náklady i učebnice. Studentům ze sociálně slabých rodin je možné zapůjčit učebnice z rezervního fondu. Seznam učebnic je každoročně aktualizován, přičemž nelze na žácích vyžadovat nedostupné tituly. Pořízení učebnic a vedení přehledných poznámek je u většiny předmětů nezbytným předpokladem zvládnutí učiva předepsaného osnovami.
3. Po příchodu do školy se studenti na chodbách neprodleně přezouvají.
4. V každé třídě je ustanovena služba, jejíž povinnosti přesněji vymezí třídní učitel.
5. Studenti nesmějí o přestávkách bez vědomí vyučujícího opustit areál školy. Studentům je zakázáno bez pokynů vyučujícího manipulovat s okny a okenními žaluziemi. Okna se nikdy neotevírají, pouze vyklápí, na okenních parapetech je zakázáno sedět. Škola zodpovídá za bezpečnost žáků pouze během vyučování a během přestávek uvnitř hlavní budovy. Poučení o bezpečnosti žáku je prováděno nejméně 1x za rok a o poučení se provede zápis do třídní knihy. Chybějící žáci jsou poučeni stejným způsobem dodatečně – bezprostředně po návratu do školy. Na školní terasy a zahradu vstupují za souhlasu a v přítomnosti pedagogického dozoru. Školní výtah je určen pouze pro přepravu dospělých a také tělesně handicapovaných studentů.
6. Škola neodpovídá za ztráty nebo poškození cenných předmětů, popř. peněžních částek přinášených do školy nebo na činnost se školou související.
7. Provoz ve sportovních zařízeních a počítačových učebnách se řídí zvláštní směrníci.

V Kutné Hoře dne 1. září 2001
RNDr. Vladislav Slavíček, ředitel školy

Volitelné předměty otevírané ve šk. roce 2001-2002

volitelný předmět	ročník
Seminář společenských věd	4.
Deskriptivní geometrie	3.+ 4.
Literární seminář	4.
Literární seminář	3.
Seminář z biologie	4.
Seminář z biologie	3.
Seminář z matematiky	4.
Seminář z matematiky	3.
Seminář z fyziky	4.
Seminář z chemie	4.
Seminář ze zeměpisu	4.
Seminář z dějepisu	4.
Seminář z českého jazyka	3.+ 4.
Dějiny výtvarného umění	4.
Konverzace v německém jazyce	3.
Konverzace v německém jazyce	4.
Konverzace v anglickém jazyce	3.
Konverzace v anglickém jazyce	4.



Učební plány pro osmileté a čtyřleté studium s platností od šk. roku 2001/02

Víceleté i čtyřleté studium	Prima	Sekunda	Tercie	Kvarta	Kvinta I. ročník	Sexta II. ročník	Septima III. ročník	Oktáva IV. Ročník	Celkový počet hodin (víceleté/čtyřleté)
Český jazyk	5	4	4	4	3	3	4	3	30/11
Anglický jazyk	4/4	4/4	5/5	4/4	4/4	3/3	4/4	4/4	32/15
Německý, nebo francouzský jazyk	0	0	0	4/4	4/4	4/4	3/3	4/4	19/15
Občanská výchova, ZSV	1	1	1	1	1	1	2	2	10/6
Dějepis	2	2	2	2	2	2	2	2	16/8
Zeměpis	2	2	2	2	2	2	0	0	12/4
Matematika	5	5	5	4	3	4	4	3	33/14
Fyzika	2	2	2	2	2	2	2	2	16/8
Chemie	0	2	2	2	2	2	2	1	13/7
Biologie	2	2	2	2	2	2	2	2	16/8
Informatika	2/2	1/1	2/2	0	2/2	2/2	0	0	9/4
Estet. vých. /hudeb., výt. /	3	3	2	2	2/2	2/2	0	0	14/4
Těl. vých.	2/2	2/2	2/2	2/2	2/2	2/2	2/2	2/2	16/8
Volit. Předm. 1	0	0	0	0	0	0	2	2	0/4
Volit. Předm. 2	0	0	0	0	0	0	2	2	0/4
Volit. Předm. 3	0	0	0	0	0	0	0	2	0/2
Celkem	30	30	31	31	31	31	31	31	



TŘÍDA V4A

1. řada zleva: Jana Kašková, Jana Jílková, Lenka Zahradníčková, Simona Záleská, Kateřina Exnerová, Helena Václavová, Monika Brejchová, Jana Nováková

2. řada zleva: Marek Flekal, Filip Thieme, Lenka Janovská, Lucie Voženílková, Tereza Syrová, Kateřina Pokorná, Hana Zápotocká, Zuzana Moravčíková, Tereza Liszková, Darja Musilová, Bohumila Fišerová, Martina Ballová, Petr Zelinka, Marie Roudná (třídní profesorka)

3. řada zleva: Jan Kruliš, Ondřej Hasala, Filip Čechlovský, Zdeněk Volenec, Milan Bartoš, Jan Havrda
Chybí: Aneta Benešová, Markéta Bílková, Jakub Lanc



TŘÍDA V5A

1. řada zleva: Ladislav Šorčík, Lenka Prchalová, Hana Kohoutová, Jakub Wiesner, Tereza Sojková, Stanislava Holovčáková, Jan Skalický, Eva Hromasová, Jakub Alt

2. řada zleva: Martin Zvejška, Jitka Sýkorová, Barbora Procházková, Kateřina Kuldová, Markéta Nasadošová, Aneta Slavičková, Martina Muchová, Petra Matúšová, Veronika Marcinková, Martina Řihová, Dušan Chovanec, Dana Vepřková (třídní profesorka)

3. řada zleva: Zdeněk Tvrď, Robert Budaj, Pavel Boháč, Martin Smetáček, Martin Obešl
Chybí: Jan Hvězda, Pavel Plíšek



TŘÍDA V5B

1. řada zleva: Dušan Kováč, Markéta Hrobařová, Lucie Zdražilová, Jan Blažek, Michaela Fülöpová, Karel Hroch, Eva Jiříková, Lucie Jiříková, Jan Jakubec

2. řada zleva: Vojtěch Lacman, Martin Šroněk, Lenka Zatočilová, Andrea Študencová, Anna Paulišová, Martina Faltýnová, Jana Máchová, Jana Kopecká, Barbora Hronová, Lucie Kavanová, Hana Holoubková, Veronika Skřivanová, Vanda Vančurová (třídní profesorka)

3. řada zleva: Miroslav Pospíšil, Michal Kroupa, Pavel Jursík, Ondřej Slavík, Martin Holan, Petr Skřivánek.
Chybí: Pavlína Flachsová, Jiřka Krátká



TŘÍDA V6A

1. řada zleva: Barbora Štanglová, Petra Šimůnková, Alena Lisková, Helena Pešoutová, Vladimír Císař (třídní profesor), Klára Votrubová, Pavla Bendová, Martina Strouhová, Lenka Vančurová

2. řada zleva: Martina Lebedová, Irena Komárková, Marie Peroutková, Libuše Hronková, Petra Komárková, Julie Hrochová, Radka Vepřková, Marie Kotlářová, Alena Záklasníková, Petra Hiršová

3. řada zleva: Jan Zrzavý, Jaromír Horký, Jan Zajíc, Martin Klimpar, Michal Bohuněk, Pavel Hávlik



TŘÍDA V6B

1.řada zleva: Martin Svoboda, Veronika Vilimovská, Vladimíra Zelená, Dana Peterová, Zbyněk Rudolf (třídní profesor), Petra Stránská, Martina Chmelarová, Martina Malimánková, Jan Dražan

2.řada zleva: Alena Šorčíková, Eliška Blahová, Jitka Dobiášová, Jana Frýbortová, Tereza Domasová, Petr Fanta, Jana Vaňková, Lenka Vondráková, Jana Lhotková, Kateřina Kroutilová, Renáta Siváčková

Chybí: Hana Klepišová, Radka Nulíčková



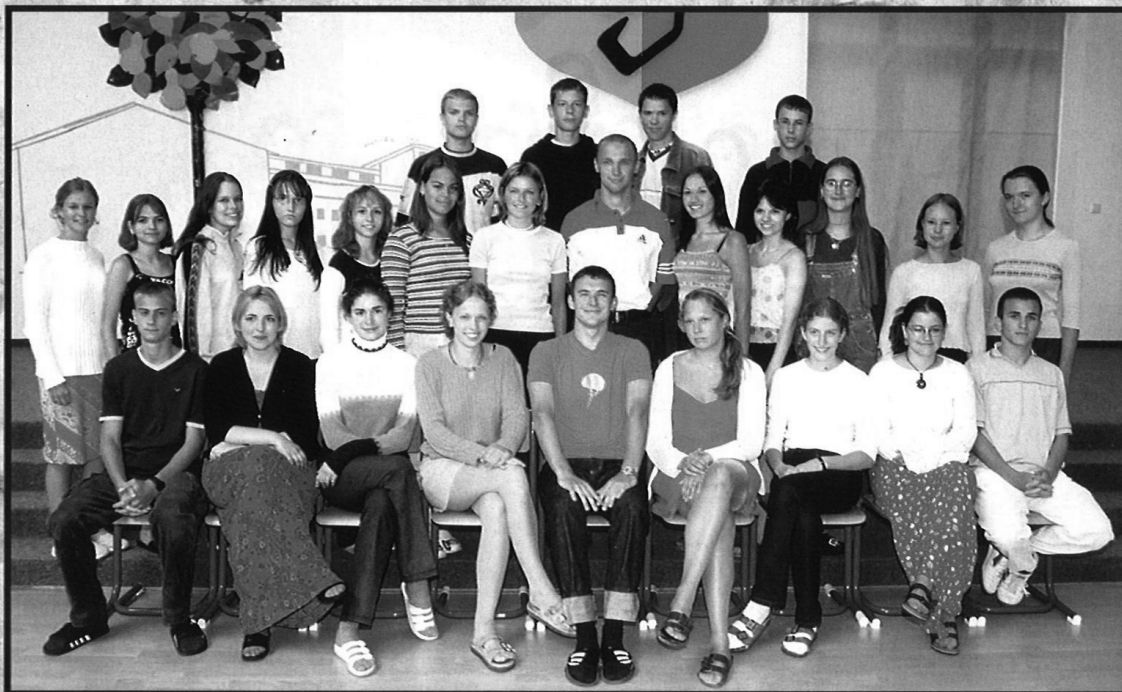
TŘÍDA C1A

1.řada zleva: Lukáš Valihrači, Eva Lázníčková, Barbora Dvořáková, Martina Valtrová, Martin Oliva, Michaela Kyzourová, Veronika Jankulíková, Iva Břečková, Miloš Balán

2.řada zleva: Jana Moravcová, Tereza Novotná, Kateřina Horáčková, Barbora Veselá, Klára Doležalová, Michal Verner, Rena Bumbálková (třídní profesorka), Jan Váňa, Lucie Votavová, Markéta Matějková, Veronika Husová, Jana Rejhonová, Jana Janovcová

3.řada zleva: Lucie Janotová, Markéta Topolová, Šárka Nekovářová, Zuzana Čtrnáctová, Jaroslava Kropáčková

Chybí: Tereza Dvořáková, Renata Neumanová



TŘÍDA C1B

1. řada zleva: Jaroslav Petřík, Lucie Králová, Jana Burdová, Lucie Hušpauerová, Aleš Beránek, Lucie Pichlová, Klára Benešová, Lada Tvrdíková, Vít Havlovic

2. řada zleva: Tereza Březinová, Dana Vondráková, Jolana Káchová, Lucie Doušová, Tereza Ditětová, Petra Janečková, Michaela Roušalová, Petr Němeček (třídní profesor) Martina Hniličková, Irena Šplíchalová, Veronika Hendrichová, Tereza Vepřeková, Marie Chovanová

3. řada zleva: Jakub Šanda, Jakub Kisil, Petr Flachs, Petr Civiš
Chybí: Ivana Rýdlová, Romana Šimová, Marta Gryčová



TŘÍDA C1C

1. řada zleva: Lukáš Kuchař, Petra Čezíková, Veronika Míčková, Kateřina Vedralová, Tomáš Ouzký, Anna Pittelová, Lucie Hošková, Zuzana Loužilová, Pavel Železný

2. řada zleva: Helena Švarcová, Zuzana Kovářová, Lucie Placáková, Andrea Vojtová, Réka Struhárová, Bára Jerábková, Gabriela Maksová, Markéta Brabcová, Lucie Šrámková, Miriam Al Sharuaová, Pavlína Jiráková, Boglárka Struhárová, Irena Pštrosová, Jana Randíková (třídní profesorka)

3. řada zleva: Lenka Stoupová, Jan Jícha, Ondřej Diviš, Filip Grusz, Aleš Kučera, Lenka Hollerová



Třída C2A

1. řada zleva: Michal Holík, Eva Zouplnová, Andrea Uxová, Klára Vopěnková, Otakar Rýdl, Radka Veselá, Kateřina Slavíková, Pavlína Beranová, Jakub Jerábek

2. řada zleva: Jiří Váňa, Petra Bukovská, Soňa Červenková, Martina Červenková, Lucie Chudobová, Lenka Ryšánková, Veronika Nováková, Petr Novotný (třídní profesor), Jana Balvínová, Aneta Trnková, Radka Kruššová, Gabriela Šišková, Veronika Rákociová, Michael Adamec

3. řada zleva: Veronika Miškovská, Petr Janovský, Zuzana Sosnovcová, Veronika Chmelařová, Lucie Novotná, Jakub Mužiček

Chybí: Jan Kunta, Marie Mašimová, Michaela Pešoutová



TŘÍDA C2B

1. řada zleva: Petr Plešinger, Katka Turková, Veronika Brunclíková, Hana Bendová, Václav Šorčík (třídní profesor), Markéta Fuchsová, Lucie Edrová, Petra Matějková, Josef Zvoník

2. řada zleva: Marek Tomšů, Radka Ladřová, Ivana Žohová, Olga Linková, Jana Antošova, Zdena Bělohávková, Petra Kotrízová, Vladimíra Baranková, Martina Veselá, Tereza Holoubková

3. řada zleva: Michaela Pavlovská, Miloslava Havelková, Adéla Petranová, Hana Polívková, Pavla Zeleňá, Karolína Dědičová, Lucie Černá, Jiří Pacák, Milan Zelený

Chybí: Vít Doležal, Romana Michálková, Jitka Mockovčiaková, Petr Suchý

Profesorský sbor a zaměstnanci školy

(tituly neuvádíme)



- 1. řada zleva (dolní):** Helena Plačková (Čj, Fj), Markéta Kolomazníková (Čj, Dě), Jaroslava Šorčíková (Čj, ZSV, ONV), Jana Příhodová (Ch), Vladislav Slavíček (ředitel školy, Ch), Vanda Vančurová (Aj), Marie Roudná (Čj, Fj), Hana Potůčková (Ma), Iva Němcová (Bio, ZTV)
- 2. řada zleva:** Jana Pokorná (provozovatelka školního bufetu), Božena Marhaňová (uklízečka), Alice Šimůnková-(Čj-Dě), Jana Radlová (účetní), Jana Budajová (Nj, vých. poradkyně), Naděžda Finstrová (zástupkyně ředitele, Fy), Marie Krepperová (Ma), Hana Viktorová (Ze), Věra Firichová (sekretářka), Irena Čepková (Ma, Fy), Jana Randíková (Ma, IVT), Drahomíra Nováková (Dě, Rj), Jana Fričková (Aj), Jitka Rybenská (Ma, IVT), Soňa Poklopová (vedoucí ŠJ)
- 3. řada zleva:** Vladimír Císař (Čj, VV), Dana Vepřková (Čj, Dě), Věra Stehlíková (uklízečka), Rena Bumbálková (Aj), Martin Melcer (Ma, Fy, IVT), Miloš Panuška (Bio, Tv), Zbyněk Rudolf (TV), Petr Němeček (Bio, TV), Dagmar Černá (mzdová účetní), Tomáš Kadečka (správce počítačové sítě), Zdeněk Licek (HV), Ema Hrnčířová (kuchařka), Věra Jablečnicková (kuchařka)
- 4. řada zleva (horní):** Petr Jarůnek (kuchař - učeň), Renata Bochníčková (kuchařka), Věra Zimová (kuchařka), Jana Sedlmajerová (uklízečka), Jaroslava Topolancinová (kuchařka), Petr Novotný (Nj), Miroslav Bochníček (školník), Jiří Němeček (Ma, IVT), Josef Förster (Čj, ZSV), Tomáš Buchar (hlavní kuchař)
- Chybí:** Václav Šorčík (Ma, Fy), Jiří Posselt (Nj), Jindřich Bartoň (Aj), Blanka Altová (DVU), Irena Komárková (VV), Andrea Ruthová (Nj), Eva Bucharová (uklízečka), Zdenka Kubíčeová (uklízečka), Eva Průdková (uklízečka), Markéta Zelená (Aj, mateřská dovolená), Šárka Rosická (Aj, mateřská dovolená), Iva Procházková (mzdová účetní, mateřská dovolená), Eva Szendreiiová (kuchařka, mateřská dovolená)

Plán školního roku 2001/2002

1. pololetí: pondělí 3. 9. 2001 – čtvrtek 31. 1. 2002
2. pololetí: pátek 1. 2. 2002 – pátek 28. 6. 2002

PRÁZDNINY

podzimní: čtvrtek 25. 10. – pátek 26. 10. 2001
vánoční: pondělí 24. 12. 2001 – středa 2. 1. 2002 (vyučování začíná ve čtvrtek 3. 1. 2002)
pololetní: pátek 1. 2. 2002
jarní: pondělí 11. 3. – pátek 15. 3. 2002
velikonoční: čtvrtek 11. 4. – pátek 12. 4. 2002 (vyučování začíná v úterý 16. 4. 2002)
hlavní: pondělí 1. 7. – pátek 30. 8. 2002

DNY OTEVŘENÝCH DVEŘÍ

pátek 30. 11. 2001 od 9.00 do 15.00 hodin
sobota 1. 12. 2001 od 9.00 do 11.00 hodin

TŘÍDNÍ SCHŮZKY

čtvrtek 23. 11. 2001 v 17.00 hodin
čtvrtek 26. 4. 2002 v 17.00 hodin
individuální pohovory s rodiči po dohodě s vyučujícími

PŘIJÍMACÍ ZKOUŠKY

pondělí 22. 4. 2002 pro čtyřleté i víceleté gymnázium

PÍSEMNÉ MATURITNÍ ZKOUŠKY

úterý 9. 4. 2002

ÚSTNÍ MATURITNÍ ZKOUŠKY

pondělí 20. 5. – pátek 24. 5. 2002 (C4B, C4C)

Dodatek:

Termíny prázdnin, přijímacích zkoušek a maturit mohou být ještě upraveny dle aktuálního nařízení MŠMT pro 2001-2002.



Vás zve na

DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ

TERMÍNY:

PÁTEK 30.11.2001

9. 00 – 15. 00 HOD.

SOBOTA 1.12.2001

9. 00 – 11. 00 HOD.

Zájemcům o prohlídku prostor budou poskytovány kompletní informace o studiu v místnosti hudební výchovy (2. patro) v každou celou hodinu. V ostatní době je možné si s našimi průvodci prohlédnout celou školu, její speciální vybavení, pohovořit se studenty a vyučujícími, zúčastnit se vyučování apod.

OBORY OTEVÍRANÉ V ROCE 2001/2002

- obor 79 - 41- K 001 studium denní čtyřleté pro absolventy 9. roč. ZŠ
- obor 79 - 41- K 001 studium denní osmileté pro absolventy 5. roč. ZŠ

PŘIJÍMACÍ ŘÍZENÍ

Čtyřleté studium:

Ve školním roce 2001–2002 vykonají všichni uchazeči o čtyřleté studium přijímací zkoušky z českého jazyka a matematiky. Stejně tak budou postupovat i ostatní gymnázia v našem regionu. Počet otevíraných tříd se bude řídit zájmem o přijetí, předběžně počítáme s přijetím 60ti studentů.

Osmileté studium:

Pro všechny uchazeče se bude konat písemná přijímací zkouška z českého jazyka a matematiky. Otevřena bude pouze jedna třída s 30ti studenty.

TERMÍNY ZKOUŠEK:

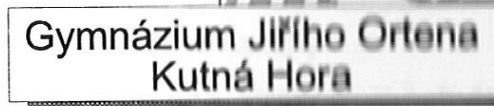
čtyřleté studium: I. termín pondělí 22. dubna 2002
(o konání II. termínu rozhodne ředitel školy na základě výsledků I. termínu)

osmileté studium: pondělí 22. dubna 2002

INFORMACE:

HYPERLINK <http://www.gymkh.cz> www.gymkh.cz, E-mail: sekretariat@gymkh.cz
tel: 0327 512956, 586111, fax: 514 578

Gymnázium Jiřího Ortena
Jaselská 932, 284 80 Kutná Hora
HYPERLINK <http://www.gymkh.cz> www.gymkh.cz, e-mail: sekretariat@gymkh.cz
tel: 0327 / 512956, 586111, fax: 51 45 78



GYMNÁZIUM JIŘÍHO ORTENA Kutná Hora

284 80 *Kutná Hora*

fax: 0327/514 578

e-mail: sekretariat@gymkh.cz

<http://www.gymkh.cz>

Obsah:

Úvod	1
Jedenáct let s paní zástupkyní	2
Kronika školního roku 2000–2001	3
Kulturní život na gymnáziu	6
Ve šk. roce 2001–2002 budou maturovat	11
Ve šk. roce 2000–2001 maturovali	12
Studenti ostatních tříd	13
Dějiny školy	15
Středoškolská odborná činnost	19
ČED v anglickém Lincolnu	21
Výměnné pobyty	22
Biologie	25
Sportujeme	26
SCHOLA NOSTRA	27
Pěvecký soubor GAUDEAMUS	31
Úspěšnost na VŠ – grafy	32
Témata maturitních písemných prací z ČJ	34
Přijímací zkoušky	35
Souhrnná statistika tříd za šk. r. 2000–2001	45
Nadační fond Gymnázia Kutná Hora	46
Mladý divák	47
Školní knihovna	48
Soutěže a olympiády ve šk. r. 2000–2001	49
Vnitřní školní řád	51
Volitelné předměty otevřené ve šk. r. 2001–2002	53
Ilčební plány	54
Studenti ostatních tříd (pokr.)	55
Profesorský sbor a zaměstnanci školy	60
Plán školního roku 2001–2002	61
Den otevřených dveří	62

Ofsetový tisk, knihtisk

Reklamní studio

Knihařské práce

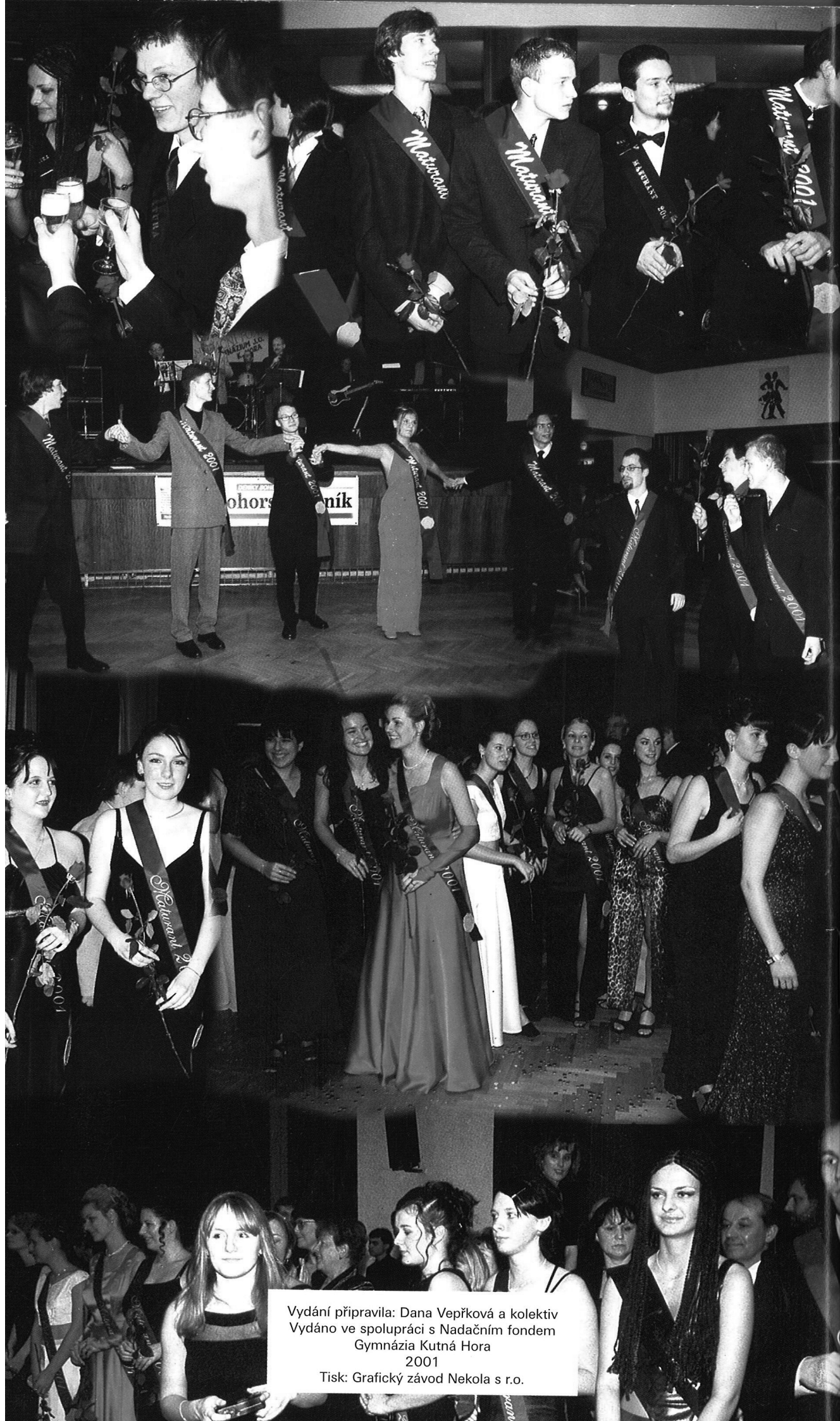


Vladislavova 336, Kutná Hora
tel.: 0327/512060, 512857
fax: 0327/512858

PROVOZNÍ DOBA:
Po-St-Pá 8-16
Út-Čt 8-17

Plátce DPH





Vydání připravila: Dana Vepřková a kolektiv
Vydáno ve spolupráci s Nadačním fondem
Gymnázia Kutná Hora
2001

Tisk: Grafický závod Nekola s r.o.